

BL 2032

ΕΓΓΡΑΦΑ
ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ
ΕΠΟΧΗΝ ΤΗΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ ΕΙΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΑΠΑΝΗ
Α. Ι. ΠΑΤΕΛΛΗ ΖΑΚΥΝΘΙΟΥ.

1949/62

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ
ΕΚ ΤΟΥ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ «Η ΑΥΓΗ»

1859.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

698

ΕΓΓΡΑΦΑ

ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΕΠΟΧΗΝ ΤΗΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΓΑΛΔΣΤΟΝΟΣ ΕΙΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΑΠΑΝΗ

Α. Γ. ΠΑΤΕΛΛΗ ΖΑΚΥΝΘΙΟΥ.

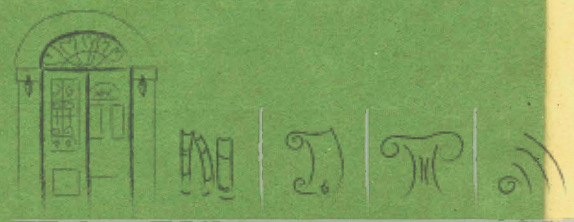
ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ

ΕΚ ΤΟΥ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ «**Η ΛΥΓΗ**»

1859.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΟΥΡΙΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α. 12.04.0005

Πρὸς τοὺς Ἀγγλιστάκ.

Ἡ ἐποχὴ τῆς ἐκτάκτου εἰς Ἑπτάνησον ἀποστολῆς τοῦ Κυρίου Γ. Γιάστωρος θέλει διαμείρει μὲ τῶν σηματικωτέρων εἰς τὴν Ἱστορίαν τῶν νήσων μας.—Τὰ πρὸς τὸν Κ. Γιάστωρα δοθέντα περὶ τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος ὑπομνήματα καὶ διακουώσεις παρὰ τε ἰδιωτῶν καὶ ἐν τέλει, ὅσα ἄχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν, εἶναι διεσπαρμένα φέρδην μέτδην εἰς τὰς διαφόρους ἐφημερίδας. Ἐνόμισα ὄχι περιττὸν γὰρ συλλέξω καὶ ἐκδώσω εἰς ἓν ὅλα αὐτὰ τὰ ἄχρι τοῦδε δημοσιευθέντα ὑπομνήματα καὶ διακουώσεις. Εἰς τὴν συλλογὴν ταύτην ἐπιπεριλαμβάνεται, ὡς καὶ διὰ τῆς προσεκδοθείσης Ἀγγελίας ὑπεσχέθημεν, τὸ ἄχρι τοῦδε ἀνέκδοτον ὑπόμνημα δοθὲν τῷ Κ. Γιάστωρι παρὰ τοῦ ἀντιπροσώπου Ζακύνθου Κυρίου Κ. Λομβάρδου τὸ ὅποσον ὁ Κ. Λομβάρδος φιλοφρόνως πρὸς ἡμᾶς πρόσμενος, μᾶς παρεχώρησε ἵνα τὸ δημοσιεύσωμεν.

Ὁ ἐκδότης.

Δ. Ι ΠΑΤΕΛΛΗΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΨΗΦΙΑΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΛΥΚΕΙΟ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Διαμαρτύρησις τῶν Βουλευτῶν.

Κερκύρας.

Πρὸς τὸν Ἐντιμότατον Σίρ Ε. Β. Λύττων

Ἵπουργόν τῶν ἀποικιῶν τῆς Α. Β. Μεγαλειότητος.

Αἴσθημα βαθυτάτης λύπης καὶ ἀγανακτήσεως διήγειρεν εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἡ ἀνάγνωσις τῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Λόρδ Μεγάλου Ἄρμοστοῦ τῆς 10 Ἰουνίου 1857 καὶ 14 Ἰουλίου 1858, αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν διὰ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τύπου, καὶ ἐν αἷς, σὺν τοῖς ἄλλοις, πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀποτροπαίου εἰσηγήσεως τοῦ ἀποικισμοῦ Κερκύρας καὶ Παξῶν, ἀναφέρεται Ἰπόμνημα τοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγελέως, ὅστις θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ Ἄρμοστοῦ ἐντελῶς πληροφορημένος περὶ τῶν αἰσθημάτων τῶν Κερκυραίων συμπατριωτῶν του.»

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἀντιπρόσωποι Κερκύρας, διερμηνεῖς τῶν αἰσθημάτων καὶ εὐχῶν τῆς πατρίδος των, καὶ μάρτυρες τῆς γενικῆς πικρίας, ἐκπληροῦντες ἱερὸν καθῆκον, διαψεύδουσι πανδήμως τὰ ἐπιβούλως ἀποδιδόμενα εἰς τοὺς συμπολίτας των αἰσθήματα καὶ διαμαρτυροῦμενοι κατὰ πάσης σκευωρίας, ὑψώουσι καὶ εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν τὴν φωνήν, καθ' ἣ ἐπραξαν καὶ ἐντὸς τῆς Βουλῆς, κατὰ τὴν ἡμέραν 20 Ἰουνίου 2 Ἰουλίου 1857, ἵνα διακηρύ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ξωσιν καὶ αὔθις, ὅτι ἡ μόνη εὐχὴ καὶ ἐπιθυμία τῶν Κερκυραίων ἐστάθη καὶ εἶναι ἡ μετὰ τῆς Ἑλευθέρας Ἑλλάδος ἑνωσις των.

Κερκύρα τῆ 13]25 Νοεμβρίου 1858.

Οἱ Βουλευταί.

Α. Δάρδολος.—Σωκράτης Κουρῆς.—Σπυρίδων Ἀρβα-
νιτάκης.—Α. Ἀλέξανδρος Χαλικιόπουλος Μπίλης.—Σπυρί-
δων Βούλγαρις.—Σταμάτιος Δάσκαρις.—Ἀντώνιος Πολυ-
λάς.—Θ. Βερτοῦρας.—Στέφανος Παδοβάς.—Ἀρ. Γιαλλο-
νὰς Χ. Α.

Διαμαρτύρησις τῶν Ἐπαρχιακῶν

Συμβούλων Κερκύρας.

Πρὸς τὸν Ἐντιμότατον Σὺρ Ε. Β. Λύττων ὑπουργὸν
τῶν ἀποικιῶν τῆς Α. Β. Μεγαλειότητος.

Οἱ ὑποφαινόμενοι πέντε ἀντιπρόσωποι τοῦ δήμου
Κερκύρας, ἀναγνόντες τὰ διὰ διαφόρων Ἐφημερίδων
δημοσιευθέντα τεμάχια τῶν διαγγελημάτων, ὑπὸ χρο-
νίαν 10 Ἰουνίου 1857 καὶ 14 Ἰουλίου 1858 τῆς Α. Ε.
τοῦ Λόρδου Μεγάλου Ἀρμοστοῦ, δι' ὧν ἡ Α. Ε. πει-
ρᾶται νὰ πείσῃ τὴν ἑαυτοῦ Κυβέρνησιν ὅτι τὰ συμ-
φέροντα τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἀπαιτοῦσι τὸν πο-
λιτικὸν διαμελισμὸν τῶν Ἰονίων νήσων, διδομένων
τῶν πρὸς μεσημβρίαν πέντε εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλ-
λάδος, ἡ δὲ Κέρκυρα καὶ Παξοὶ νὰ γίνωσιν ἀποικία
ἢ κτήσις ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον κυριαρχίαν τῆς Ἀγγλίας,
ἐκδηλοῦσα συνάμα ὅτι οἱ κάτοικοι Κερκύρας ἀνέχον-

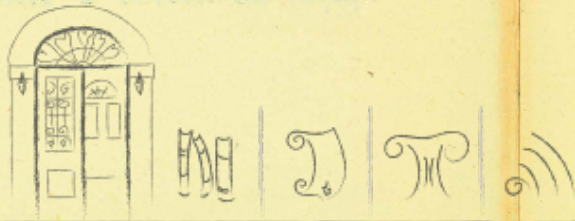
τες εἰς φυλὴν διάφορον τῆς τῶν ἄλλων νήσων καὶ
συμφέροντα πάντῃ διάφορα ἔχοντες, δὲν ἤθελον εὐ-
χαρίστως ἀποσπασθῆ ἐκ τῆς Ἀγγλίας, κρίνουσιν ἱερὸν
καθῆκόν των νὰ ἐκφράσωσιν ἐν ὀνόματι αὐτῶν καὶ
τῶν συμπολιτῶν των τὴν ὠδινερὰν ἐντύπωσιν, ἣν ἡ-
σθάνθησαν βλέποντες ἐπιβουλευομένας, τὴν ἀνεξαρ-
τησίαν των, τὰς δικαίας προσδοκίας των καὶ τὴν
γλυκυτέραν ἐπιθυμίαν ὑφ' ἧς πληροῦται ἡ καρδία των
τοῦ νὰ συνταυτίσωσι τὸ μέλον των μετ' ἐκείνου τῆς
κοινῆς των πατρίδος. Οὔτε δύνανται ν' ἀποσιωπήσωσι
τὴν ἀγανάκτησιν ἣν ἡσθάνθησαν βλέποντες ὅτι τὰ
διαγγέλματα τοῦ Ἀρμοστοῦ ὑψηλῆς γνῶμας
πρὸς αὐτὸν ἐκφρασθείας καὶ δυναμένας ν' ἀποπλα-
νήσωσι τὴν Προστασίαν ὡς πρὸς τὸ γενικὸν αἶσθημα
τῶν κατοίκων τῆς νήσου ταύτης, καὶ νὰ διεγείρωσιν
ἐν ἐκείνῃ τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὑπάρχει εἰς Κέρκυραν
ἢ ἀντεθνικὴ τάσις τοῦ νὰ κατασταθῇ αὕτη Ἀγγλικὴ
ἀποικία ἢ κτήσις.

Οἱ ὑποφαινόμενοι οἴτινες ὡς ἐκ τῆς καταγωγῆς,
τῆς γλώσσης, τῆς θρησκείας, τῶν ἀναμνήσεων καὶ
τῶν ἐλπίδων, εἰσὶν ἀδελφοὶ τῶν κατοίκων τῶν λοι-
πῶν νήσων, διαμαρτυροῦμεθα πανδήμως κατὰ τῆς
δωρεὰν ἐκφρασθείσης ταύτης γνώμης ἐναντίαν πρὸς
τὴν γενικὴν τοῦ τόπου εὐχὴν τὴν ἐπισήμως ἐκφρα-
σθήσαν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπρο-
σώπων κατὰ τὴν ἀξιομνημόνευτον συνεδρίασιν τῆς
20 Ἰουνίου 1857.»

Κερκύρα τῆ 13]25 Νοεμβρίου 1858.

Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Σύμβουλοι.

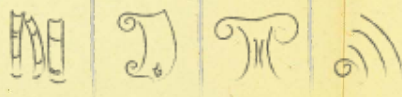
Μιχαὴλ Παδοβάρ,—Ἰωάννης Τόμπρος,—Θεόδωρος
Τριβόλης,—Ἀγγελος Δελτινιώτης Βαρόσης,—Σ. Λό-
ριας Προσαλέτης.

Διαμαρτύρησις τῶν Βουλευτῶν Παξῶν.

Πρὸς τὸν Ἐντιμότατον Σίρ Ε. Β. Λύττων,
Ἵπουργόν τῶν Ἀποικιῶν τῆς Α. Β. Μεγαλειότητος.

Ὁ λαὸς τῶν Παξῶν τὸν ὅποιον ἀντιπροσωπεύουσιν οἱ ὑποφαινόμενοι, ἀρχοῦντως ἀπέδειξε διὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων του τὴν ἐπιθυμίαν καὶ θέλησιν του περὶ τῆς μετὰ τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος Ἐνώσεώς του ὑφώσας εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς πατρίδος του τοὺς αὐτοὺς κατὰ τὴν Δεκάτην καὶ Ἐνδεκάτην Βουλὴν ἀνδρας τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος. Τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην καὶ θέλησιν τῶν ἐντολέων των πιστῶς ὑπηρετήσαντες οἱ ἐκλεχθέντες ἀντιπρόσωποι καὶ κατὰ τὴν πρώτην καὶ κατὰ τὴν δευτέραν ἀντιπροσώπευσιν ἀνδρείως καὶ καρτερικῶς ὑπεστήριξαν τὸ ἐθνικὸν ἔφρονημα τοῦ λαοῦ, ὅθεν ἀπέναντι τῆς ἐπισήμου ταύτης ἐκφράσεως αἱ περὶ ἀποικισμοῦ τῆς Νήσου ταύτης διαβιβασθεῖσαι πληροφορίαι διὰ τῶν ἐπιστολῶν 10 Ἰουνίου 1857 καὶ 14 Ἰουλίου 1858 τοῦ Λόρδου Μεγάλου Ἄρμοστοῦ, δημοσιευθεῖσαι διὰ τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ τύπου ἀποκαθίστανται ἀνυπόστατοι, ὡς ἀπέχει ἐπίσης ἀληθείας ἢ εἰς τὸ ὑπόμνημα τοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγελλέως ἀναφαιρομένη. Διὸ οἱ ἀντιπρόσωποι Παξῶν ὑφώνοντες τὴν φωνὴν τοῦ δικαίου ὡς ἐπραξαν καὶ κατὰ τὴν 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) 1857, καὶ πρὶν αὐτῆς ἐντὸς τῆς Βουλῆς, διακηρύττουσι καὶ αὖθις, ὅτι ἡ μόνη ἐγκάρδιος ἐπιθυμία καὶ θέλησις τῶν Παξιῶν ἐστάθη καὶ εἶναι ἢ μετὰ τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος Ἐνωσίς των, καὶ ἐπομένως διαμαρτύρονται ἐντόνως κατὰ τῶν ψευδῶν ἀποτροπαίων καὶ στυγερῶν περὶ τοῦ ἀποικισμοῦ εἰση-

γήσεων, τὸν ὅποιον ὁ λαὸς τῆς πατρίδος των ἀποστρέφεται καὶ ἀκούων μόνον φρυάττει.

Παξοῖς, τῆ 28 Νοεμβρίου 1858.

Οἱ Βουλευταί.

Δημήτριος Μακρῆς—Γεώργιος Βελλιανίτης

Διακοίνωσις τῶν Βουλευτῶν Λευκάδος.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Ου. Εὐ. Γλάδστονα
Μέγαν ἑκτακτον Ἄρμοσθην τῆς Μεγαλειοτ. Ἀνάσσης
τῆς Μ. Β. καὶ Προστάτιδος τῶν Ἰονικῶν Νήσων.

Κατὰ τὴν εὐτυχῆ ταύτην περίστασιν, ὅτε ἡ Α.Μ. ἠδόκησεν ἵνα στήσῃ σπουδαῖον βλέμμα ἐπὶ τοῦ Ἰονίου λαοῦ, οἱ ὑποφαινόμενοι Ἀντιπρόσωποι Λευκάδος διερμηνεῖς τῶν αἰσθημάτων καὶ εὐχῶν τῆς πατρίδος των συμφώνως δὲ καὶ πρὸς τὴν ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν 20 Ἰουνίου 2 Ἰουλίου 1857 διακήρυξίν των, σπεύδουσιν ἵνα καὶ αὖθις ἐκπληρώσωσιν ἱερὸν καθήκον διακοινοῦντες τῇ Υ. Ε. ὅτι οἱ Λευκάδιοι μόνην εἶχον καὶ ἔχουσιν εὐχὴν καὶ ἐπιθυμίαν τὴν ἑνωσιν ἀπάσης τῆς ἑπτανήσου μετὰ τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος.

Συμεμερίσθησαν ὅθεν τὴν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς νήσους γεννηθεῖσαν λύπην καὶ ἀγανάκτησιν ἅμα γνωσθείσης τῆς περὶ ἀποικισμοῦ Κερκύρας καὶ Παξῶν γενομένης ἐπιβούλου εἰσηγήσεως, διὰ τῆς κατὰ Ἰούνιον 1857 ἐπιστολῆς τοῦ Μεγάλου Ἄρμοστοῦ πρὸς τὴν Βρεττανικὴν Κυβέρνησιν.

Ἡ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ταύτην γῆν εὐπρόσδεκτος ὁ μῶν ἀφιξίς καὶ ὁ φιλελληνισμὸς ὁ ἐπικοσμῶν τὴν διάσημον πολυπειρίαν τῆς Υ. Ε. αἴσιον παρέχουσιν οἰωνὸν τῆς ἐθνικῆς τῶν Ἰονίων ἀποκαταστάσεως. Τῆς δικαίας αὐτῶν εὐχῆς ἢ ἐκπλήρωσις, ὑπὲρ ἧς οἱ Λευκάδιοι προσδοκῶσι τὴν ἀρρωγὴν τῆς Μεγαθύμου Προστάτιδος Ἀνάσσης, ἔσεται καὶ ἡ ἀληθὴς θεραπεία τῶν δεινῶν τοῦ Ἰονίου λαοῦ, πηγὴ δὲ δόξης πρὸς τὴν Α. Μ. καὶ τιμῆς πρὸς τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος.

Λευκάδι τῆ 26 Νοεμβρίου 1858 Ε. Ε.

Οἱ Ἀντιπρόσωποι.

Ἰωάννης Μαρίνος, — Ἀριστοτέλης Βαλαωρήτης, — Γεράσιμος Σέρβος, — Δημήτριος Κόνδαρης, — Εὐστάθιος Φίλιππας, — Θεοδώσιος Σούνδιας ἐκλεχθεὶς ἀντιπρόσωπ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Οὐ. Ε. Γλάδστονα ἑκτακτον
Μέγαν Ἀρμοστήν τῆς Μεγαλειοτάτης Ἀνάσσης
τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Προστάτιδος
τῶν Ἰονίων Νήσων.

Ἐπιμόνημα τῶν Ἐπιχωρίων Συμβούλων Λευκάδος
πρὸς τῶν ἐξοχώτατον Οὐίλλιέλμον Εὐερτων Γλάδστονα
Ἐκτακτον Μέγαν Ἀρμοστήν. κτλ.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἐπιχώριοι Σύμβουλοι τῆς Νήσου ταύτης μετὰ μεγίστης ἀγαλλιᾶσεως ἀπευθύνονται πρὸς ὑμᾶς Σεβαστὲ Ἄνερ, ὄντινα τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος προσηκόντως ἐκτιμᾷ διὰ τε τὴν πολυμαθεῖαν καὶ τὸν Φιλελληνισμὸν, ὅπως καθὰ διερμηνεῖς τῶν αἰσθημάτων τῶν Λευκαδίων, ἀπαγγείλωσιν, ὅτι ἡ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

διάπυρος ἐπιθυμία καὶ εὐχὴ τοῦ λαοῦ τούτου ἐστὶν ἡ μετὰ τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος ἐνωσις τῆς Ἑπτανήσου
Τοιαῦτα ἐκφράζοντες αἰσθήματα δὲν δύναται ν' ἀποσιωπήσωσι τὴν πικρὰν ἐντύπωσιν ἣν παρήγαγεν ἡ ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1857 ἐπιστολὴ τοῦ Λόρδ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ περὶ ἀποικισμοῦ τῶν ἀδελφῶν Νήσων Κερκύρας καὶ Παξῶν, πεποιθασί δὲ ὅτι ἡ χαριτόβρυτος Ἀνασσα τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους, μεγάλην τὴν συμπάθειαν ἐνδείξαντος εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐθνῶν θέλει εὐμενῶς ἐπιβλέπει εἰς τὰς εὐχὰς τῶν Λευκαδίων ἐγγχαράτουσα αἰδίου τὴν εὐγνωμοσύνην εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν.

Λευκάς τῆ 24 Νοεμβρίου 6 Δεκεμβρίου 1858,

Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Σύμβουλοι.

Πάνος Μαρίνος. — Σ. Α. Σαγαρόλ. — Κωνσταντῖνος Ποταμιάνος. — Ἀγγελος Σούνδιας. — Κωνσταντ. Φίλιππας.

Διακοίνωσις τῶν Βουλευτῶν
Ἰθάκης.

Ἐξοχώτατε!

Χρὴ ἐσὶν νὰ ἐκπληρώσωμεν ὀφείλοντες ἐμφανιζόμεθα διὰ τοῦ Ἐπιμόνηματος τούτου ἐνώπιον Ἰμῶν, τοῦ ἐπὶ τοσοῦτον διακεκριμένου ἀνδρός, μετὰ δὲ τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀπαιτουμένης εὐκρινείας, ἐκφράζομεν τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς εὐχὰς ὡς καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἰθακησίου λαοῦ, ὃν τιμῶμενοι ἀντιπροσωπεύομεν, καὶ τὰ ὅποια καθ' ἅπασαν τὴν ἑκτασιν σύμφωνά εἰσι μετὰ τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ ὅλου Ἰονίου λαοῦ.

Ἐξοχώτατε, νὰ διαβεβαιωθῆτε δύνασθε, ὅτι οὐ μόνον σεβόμεθα οἱ τῆς Ἑπτανήσου λαοί, τὸ ἀξίον σεβασμοῦ Ἀγγλικὸν ἔθνος· Οὐ μόνον εὐγνώμονες ἀποκαλούμεθα διὰ πᾶν καλὸν ἔπραξεν ἡ Κυβέρνησις του εἰς τὰς νήσους ταύτας, ἀλλὰ καὶ λησμονοῦμεν μάλιστα πᾶν ὅ,τι κακὸν ἐτέλεσαν οἱ Ὑπάλληλοι αὐτοῦ, τὴν ἐντολὴν των παρεξηγήσαντες.

Μιάς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας μετὰ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος μέλη ὄντες οἱ Ἑπτανήσιοι λαοὶ ἐνθέρμως ἐπιθυμοῦμεν τὴν τύχην μας μετ' ἐκείνης τοῦ νεοσυστάτου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἐνωμένην νὰ εἶδωμεν, καὶ κατὰ συνέπειαν τὰ καλὰ ἢ καὶ τὰ παθήματα αὐτῆς τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν οἰκογενείας εὐχαρίστως νὰ συμμεριζώμεθα.

Εἰς ταύτας τὰς ὀλίγας λέξεις περιορίζεται ἡ εὐλικρινεστάτη διαβεβαίωσις τῶν αἰσθημάτων καὶ τοῦ χαρακτήρος τοῦ λαοῦ τῆς Ἰθάκης, τῶν λαῶν τῆς Ἑπτανήσου ἀπάσης, ἀρκούντως δὲ οἱ λαοὶ οὗτοι γινώσκοντες τὴν βαρύτητα ὅσον δύναται νὰ ἔχη ἡ πολυτιμὸς γνωμοδότησις τῆς Ὑμετ. Ἐξοχότητος ἐπὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον πολιτικῆς τύχης τῆς πατρίδος ἡμῶν, εὐελπιζόμεθα, ὅτι ἡ εὐγενεστάτη καὶ φιλελληνικωτάτη καρδιά Σας θέλει ἐνεργήσῃ ὅ,τι δυναθῆ ὑπὲρ λαῶν Ἑλληνικῶν ποθοῦντων οὐ μόνον εὐγνώμονες ἐπὶ τῷ μᾶλλον, ἀλλὰ καὶ ἐνθερμοὶ φίλοι τοῦ ἐνδόξου Ἀγγλικοῦ ἔθνους νὰ διομολογώμεθα.

Εὐδοκῆσατε δεόμεθα, Ἐξοχώτατε, εὐμενῶς ν' ἀποδεχθῆτε τὰς ἀκραιφνεῖς διαβεβαιώσεις τοῦ ὑπερξαιρέτου σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀμέτρου ὑπολήψεως ὅσῃν διὰ τοῦ ὑπομνήματος τούτου πολυτιμώμεθα πρὸς Ὑμᾶς νὰ ἐκφράσωμεν.

Ἐν Ἰθάκῃ τὴν 27 Νοεμβρίου 1858 Ε. Ε.
Οἱ Ἀντιπρόσ. Μάρκος Χατῆς. — Γεώργιος Πήλικας.

Διακούωσις τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβούλων Ζακύνθου.

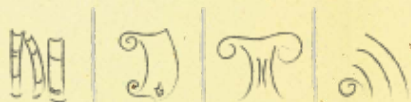
Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Μέγαν Ἐκτακτον
Ἀρμοστὴν τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος,
Ἐντιμότατον Οὐίλλιέλμον Εὔερτων Γλάδστονα.

Ἐξοχώτατε!

Τὸ Ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον τῆς Νήσου Ζακύνθου λαβὼν ὑπὸ ὠριμον σκέψιν τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἐκ τοῦ Βασιλικοῦ ἐντάλματος τῆς 2 Νοεμβρίου 1858 καὶ τοῦ λόγου ὄνπερ ἀπηύθυνεν ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης πρὸς τὴν Γερουσίαν τῆ 26 ἰδίου, αἰσθάνεται ἱερὸν καθήκον, ὡς ἀντιπροσωπεῖον τὸν Δῆμον τῆς Νήσου ταύτης, νὰ φέρῃ ὑπὸ τὰς ἐμβριθεῖς σκέψεις τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος τὴν ἐφεξῆς διαδήλωσίν του.

Ἄφ' ἧς στιγμῆς ἡ Μεγάλη Βρετανία ἐπέδωκεν εἰς τὸν λαὸν τῶν Νήσων τούτων τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου καὶ τῶν ἐκλογῶν, ἐξέφρασεν οὗτος τὴν στερεὰν καὶ ἀμετάτρεπτον θέλησίν του τοῦ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἐλευθερωμένης μητρὸς του Ἑλλάδος.

Τοῦτο δὲ ἔμαθεν ἡ Μεγάλη Βρετανία καὶ ἅπανα ἡ Εὐρώπη ἐκ τῆς δημοσιογραφίας — ἐκ τοῦ Ψηφίσματος τῶν 26 Νοεμβρίου 1850 τοῦ ὁποῦ ἡ πᾶμφηφος παραδοχὴ ἐμποδίσθη ἔνεκα αἰφνηδίου ἀναβολῆς τῆς Βουλῆς. — Ἐκ τῶν ἐπελθουσῶν καταδιώξεων κατὰ τῶν προτεινάντων τὸ ψήφισμα τοῦτο, καὶ τῶν ὑποστηριζάντων τὸ αἶσθημα καὶ τὰς δικαίας ἀπαιτήσεις τοῦ λαοῦ, καταδιώξεις κατὰ τῶν ὁποίων ἡ Βου-

λή ἐπανειλημμένως ἀλλὰ ματαίως διεμαρτυρήθη— ἐκ τῆς ἀπορρίψεως τῶν κατὰ τὰ 1852 προταθεισῶν μεταρρυθμίσεων—καὶ ἐκ τῆς ὁμοφώνου διακηρύξεως τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν 20 Ἰουνίου 1857.—Καταφανὲς ὄθεν γίνεται ὅτι οὐδὲν μέσον συμβιβάσεως, ὑφισταμένης τῆς νῦν πολιτικῆς καταστάσεως τοῦ λαοῦ τούτου δύναται νὰ ὑπάρξῃ.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐνεργῶν, καθὼ λαὸς ἐλεύθερος καὶ ἀνεξάρτητος διακηρυχθεὶς καὶ δι' αὐτῆς εἰσέτι τῆς ἐν Παρισίοις Συνθήκης τῶν 5 Νοεμβρίου 1815, ἐτέθη ἤδη πρὸ δέκα ἐτῶν εἰς δυσάρεστον πολιτικὸν ἀγῶνα. —Ἐπιθυμοῦσα νῦν ἡ χαριτόβρυτος Ἀνασσα τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος νὰ προάξῃ τὴν εὐημερίαν εἰς τὸν λαὸν τοῦτον, δὲν δύναται θεβαίως νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ χριστιανικοῦ τούτου καθήκοντος, εἰμὴ ἀπαλλάττουσα αὐτὸν τοῦ τοιοῦτου ἀγῶνος διὰ τῆς χειραφετήσεώς του, καθότι μόνην ἀληθῆ εὐημερίαν δύναται ν' ἀπολαύσῃ συνενούμενος μετὰ τῆς ἐλευθερωμένης Ἑλλάδος, μεθ' ἧς τὰ πάντα ἔχει κοινά. Τὸν πόθον τοῦτον καὶ τὴν ἀμετάτρεπτον θέλησιν τοῦ λαοῦ τὸν ὁποῖον παριστάνει τὸ Ἐπαρχιακὸν τοῦτο Συμβούλιον, διαδηλοῖ εἰς τὴν Ὑμετέραν ἔξοχότητα, ὡς τὴν μόνην εἰλικρινῆ πληροφορίαν, ἣν ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης δύναται νὰ λάβῃ ὑφ' οἰασδήποτε Ἀρχῆς ἢ ἀτόμου προσκεκλημένου, διὰ τοῦ ὧς εἴρηται, πρὸς τὴν Γερουσίαν λόγου Τῆς.

Ἐυελπίζεται δὲ, ὅτι ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης γενόμενος διερμηνεὺς καὶ ὑπερασπιστὴς τῆς ἀληθοῦς εὐημερίας καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ τούτου λαοῦ, θέλει ὑποβάλλει αὐτὰ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος ἵνα, τῇ ἰσχυρᾷ Αὐτῆς συμπράξει μετὰ τῶν συνυπογραφασῶν τὴν συνθήκην τῶν 1815 Δυνάμεων, ἐπιταχυνθῇ ἡ πραγματοποίησις αὐτῶν καὶ τε-

λεσθῇ οὕτως ἔργον δικαιοσύνης καὶ φιλανθρωπίας, ἄξιον τοῦ ἐνδόξου Βρετανικοῦ ἔθνους.

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 1 Δεκεμβρίου. 1858.

Ἐπαρχιακοὶ Σύμβουλοι.

Φραγκίσκος Δομενεγίνης.—Ἀνδρέας Τερτζέτης.—Ἀργεῖλος Συγοῦρος Δεσφ.λλας.—Ἀνδρέας Ι. Κοκκίνης.—Φραγκίσκος Κουερίτης.

Διακοίνωσις τοῦ Κλήρου Ζακύνθου.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Μέγαν Ἐκτακτὸν Ἄρμοστὴν τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος Ἐντιμώτατον Οὐίλλιέλμον Εὐερτων Γλάδστωνα.

Ἐξοχώτατε!

Καθὼ Ἀρχηγὸς τῆς ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας ἀποδίδω εὐχαριστείας εἰς τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν τὴν φωτίσασαν τὴν χαριτόβρυτον Ἀνασαν τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ προστάτριαν τῶν Ἰονίων τούτων Νήσων νὰ ἐξαποστείλῃ τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα τὸν ὄντως ἔξοχον Πολιτικὸν ἄνδρα ἐπὶ καλῶν οἰωνῶν εἰς τὰς Νήσους ταύτας ὅπως ἀκροασθῇ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς ἀληθεῖς εὐχὰς καὶ προσδοκίας τοῦ Ἑλληνικοῦ τούτου λαοῦ.

Κατὰ τὴν εὐτυχῆ ὄθεν περίπτωσιν ταύτην καθ' ἣν ἠξιώθη νὰ τιμήσῃτε διὰ τῆς προσωπικῆς παρουσίας Ὑμῶν τὴν ἡμετέραν Μητρόπολιν, σπεύδω ἐκπληρῶσα ἱερὸν καθήκον ἵνα διαβεβαιώσω τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα καὶ δι' Αὐτῆς τὴν χαριτόβρυτον Ἀνασαν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

της Μεγάλης Βρετανίας, ότι ἡ μόνη ἀπαράτρεπτος Βούλησις καὶ ἐπιθυμία τοῦ ἡμετέρου Κλήρου καὶ Θεοσώστου Ποιμνίου εἶναι ἡ Ἐθνικὴ ἡμῶν Ἀποκατάστασις.

Ἡ Θεία Πρόνοια ἦν καθεκάστην ἐπικαλούμεθα, νὰ φωτίσῃ τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα ἵνα, ὡς συνήργησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ἄγωνα περὶ τῆς Ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ τούτου, ἀποθανάτισῃ τὸ ὄνομα Αὐτῆς, καὶ προσκτήσῃ ἀθάνατον φήμην καὶ ἀπειρον εὐγνωμοσύνην παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ τούτου λαοῦ καὶ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, μεσολαβοῦσα καὶ συμπράττουσα μετὰ τῶν λοιπῶν Δυνάμεων, διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν Ἐθνικῶν καὶ Ἱερῶν αὐτοῦ Εὐχῶν.

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 1 Δεκεμβρίου 1858 Ε. Ε.

Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ Μητροπολίτου καὶ Ἱεροῦ Κλήρου.

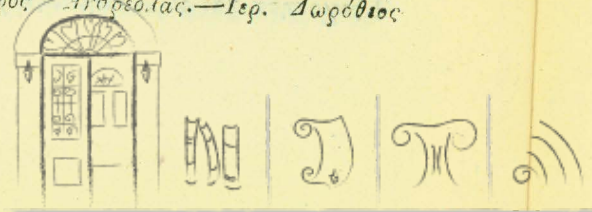
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Ἱερεὺς Χ. Ρουσελάτος ἱερογραμματεὺς. — Α. Χυριάτης Ἀρχιδιάκονος. — Ἱερεὺς Γεώργιος Μάρισις — Ἀρχ. Πρωτοσύγγαλος. — Ἱερ. Γεώργιος Ξένος Μ. Σκενοφύλαξ — Ἱερ. Μιχαὴλ Κοριατίτης. — Ἱερ. Κωνσταντῖνος Βάστας. — Ἱερ. Κωνσταντῖνος Τσαγκαρουσιάνος, — Ἱερ. Εὐστάθιος Παπασταθόπουλος. — Ἱερ. Διονύσιος Κλαυδιανός — Ἱερ. Ἰωάννης Βάστας. — Ἱερ. Διονύσιος Φουρνιώτης. — Ἱερ. Νικόλαος Λομβοτέσης. — Ἱερ. Νικόλαος Κασμάτης. — Ἱερ. Αναστασίος Βιθοῦλας. — Ἱερ. Νικόλαος Κεραληνός. — Ἱερ. Σπυρίδων ἱερομόναχος Τζόκος. — Ἱερ. Διονύσιος Κοπαρᾶς — Ἱερ. Διονύσιος Τζηλιμήγκρας — Ἱερ. Διονύσιος Βοῦλιτσός. — Ἱερ. Μανουὴλ Κουβάς. — Ἱερ. Σπυρίδων Ξένος Ταβουλάρης. — Ἱερ. Παραγιώτης Κλάδης. — Ἱερ. Παῦλος Λογοθέτης. — Ἱερ. Διονύσιος Πλαρινός. — Ἱερ. Ἰάκωβος Βερτζάγιας. — Ἱερ. Μάριος Νομικός. — Ἱερ. Σπυρίδων Βεντουρῆς. — Ἱερ. Στέφανος Μαρῖνος Ἡγούμε. τῶν Στροβάδων. — Ἱερ. Χριστόφορος Αἰθροῦλας. — Ἱερ. Δωρόθεος

Κλαμπάρης. — Ἱερ. Διονύσιος Θεοδόσης. — Ἱερ. Ἀναστάσιος Βαρδαχαστάρης. — Ἱερ. Διονύσιος Σαράκηνης. — Ἱερ. Ἀθανάσιος Γιαρρακόπουλος. — Ἱερ. Νικόλαος Κάρδαρης — Ἱερ. Παραγιώτης πατριός. — Ἱερ. Σπυρίδων Ντελέτης. — Ἱερ. Ἄγγελος Σπετζέρης. — Ἱερ. Νικόλαος Τρίκαρδος. — Ἱερ. Δημήτριος Κάρδηλας. — Ἱερ. Αναστάσιος Πολίτης — Ἱερ. Θεόδωρος Αιδέρης. — Ἱερ. Σπυρίδων Κοριατόπουλος. — Ἱερ. Διονύσιος Ροδίτης. — Ἱερ. Πέτρος Κοπαρᾶς. — Ἱερ. Ἀνδρέας Σπετζέρης. — Ἱερ. Δημήτριος Διαμαντόπουλος. — Ἱερ. Σπυρίδων Μέγγουλας. — Ἱερ. Στυλιανός Καιροφύλαξ. — Ἱερ. Πολύδωρος Γιατρᾶς. — Ἱερ. Ἰωάννης Κατίλος. — Ἱερ. Προκόπιος Ἱερομόναχος Πατριός. — Ἱερ. Ἀντώνιος Στραβοπόδης. — Ἱερ. Νικόλαος Μάρισης. — Ἱερ. Νικόδημος ἱερομόναχος Πυριόχος Ἡγούμε. — Ἱερ. Δομετιανός Χαϊκάλης. — Ἱερ. Ἰλαρίων ἱερομόναχος Μποζίκης. — Ἱερ. Στυλιανός Κόκλας Καραλής. — Ἱερ. Δαμιανός Λομβοτέσης. — Χριστῶνμος ἱεροδιάκονος Ξένος. — Ἱερ. Σπυρίδων Κορτονής. — Ἱερ. Χαράλαμπος Νέγκας. — Ἱερ. Ἰωάννης Ροδίτης. — Ἱερ. Σπυρίδων Βούρτζης. — Ἱερ. Στυλιανός Μαρκοῦδας. — Ἱερ. Ἀντώνιος Κολυβάς. — Ἱερ. Σπυρίδων Μπισπάρδης. — Ἱερ. Σάββας Τζουκαλάς. — Ἱερ. Παῦλος Στραβοπόδης. — Ἱερ. Κωνσταντῖνος Στουπάθης. — Ἱερ. Νικόλαος Κατραμῆς. — Ἱερ. Διονύσιος Βιθοῦλας. — Ἱερ. Καϊσάριος Κακολύρης. — Ἱερ. Πορφύριος Σιραΐτης.

Διακοίνωσις τῶν Ἀντιπροσώπων Ζακύνθου.

Πρὸς τὴν αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Μέγαν Ἐκτακτὸν Ἀρμοστὴν, Οὐίλλιέλμον Εὐερτων Γλάδστονα.
Ἐξοχώτατε!
Ἐν Περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Ὑμ. Ἐξοχότης, καθὼ ἐκτακτὸς Ἀπεστάλμενος, περιβεβλημένος πολιτικῆν ἐν-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

τολήν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ταύτην χώραν παρίσταται, οἱ ὑποφαινόμενοι, ὡς Ἀντιπρόσωποι τοῦ τόπου των, αἰσθάνονται ὅτι δὲν δύνανται νὰ ὑποδεχῶσι καταληλοτέρως φιλέλληνα ἄνδρα, ἢ ἀπευθυνόμενοι πρὸς αὐτὸν διὰ τοῦ ἀπλοῦ καὶ μονοτρόπου ἐκείνου λόγου τοῦ χαρακτηρίσαντος πάντοτε τὸν Ἕλληνα καὶ ἐν ἡμέραις πολιτικῆς εὐδαιμονίας καὶ ἰσχύος καὶ ἐν ὧρα καταπιέσεως καὶ συμφορᾶς.

Ἀποτεινόμενοι εἰς ἄνδρα συνηγορήσαντα ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ μακρυγορήσωσιν ὅπως παραστήσωσι πόσον βαθέως εἶναι ἐρριζωμένον καὶ πόσον διαφλέγει Ἑλληνικὰς καρδίας τὸ αἶσθημα τῆς ἰδίας ἐθνικότητος καὶ ἡ συναίσθησις τῶν πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντων.

Αἱ ὀλίγαι αὗται λέξεις ἀπευθυνόμεναι ὑπὸ πολιτῶν δυσμοιρούσης πατρίδος πρὸς πολίτην εὐτυχοῦντος καὶ ἰσχυροῦ ἔθνους ἄρκοῦν μόναι νὰ λύσωσι τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον ἐγένετο αἰτία τῆς ἀποστολῆς τῆς Ὑ. Εξ. ἡγουν πόθεν καὶ διατὶ ἡ ὑφισταμένη φανερά πολιτικὴ διαπάλη ἐν Ἑπτανήσῳ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς ἐπιβληθείσης Προστασίας.

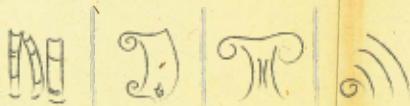
Τὸ αἶσθημα τῆς ἐλευθερίας καὶ ὁ πόθος τοῦ ἐντελεστερου πολιτεύματος διαφλέγει ἐξ ἴσου ὡς πᾶσαν ἄλλην Ἑλληνικὴν καρδίαν καὶ ἐκείνην τοῦ Ἑπτανησίου, ἀλλὰ τὴν ἐλευθερίαν ταύτην καὶ ἐντέλειαν τοῦ πολιτεύματος αἰσθάνεται, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπιτύχη αὐτήν, ὅπως δῆποτε προσφερομένην, διατελῶν ὑπὸ ξένην κατοχὴν, καθότι ἐλευθερία μόνον ἐν τύπος καὶ μορφαῖς νόμου διδομένη, ἀνευ ἐθνικῆς αὐθυπάρξεως, στερεῖται τῆς μόνης ἀληθοῦς βίας, ἥτις δύναται νὰ τὴν ἐγγυηθῇ.

Ὁ λαὸς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύωμεν εἶναι λαὸς ἀπὸ τὴν μνήμην τοῦ ὁποῖου αἱ ἐπελ-

θοῦσαι ἐθνικαὶ συμφοραὶ δὲν ἴσχυσαν νὰ ἐξαλείψωσιν ὅτι αὐτὸς πρῶτος τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν προήγαγε καὶ οὐδέποτε τούτου ἐν τῷ κατακλυσμῷ τῆς φυλῆς του ἐντελῶς ἐστερήθη. Πρῶτος εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος ἐπροπορεύθη ἐργαζόμενος διὰ τὴν ὑψηλὴν ιδέαν τῆς πατρίδος. ἐλευθέραν δὲ ταύτην ἡδη θεωρῶν καὶ ἐν αὐτῇ τὸν πολιτισμὸν ἐπανερχόμενον, φρίσσει καὶ δὲν δύναται νὰ ἡσυχάσῃ μέχρις οὗ διατελεῖ ἀπεσπασμένος ἐκ τῶν κόλπων τῆς, ἐνῶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερώσεώς της καὶ αὐτὸς ἐμόχθησε καὶ ἔπαθεν, ὅπως μετ' αὐτῆς ἐπανεέλθῃ εἰς κοινὴν ἐθνικὴν συμβίωσιν καὶ εὐημερίαν.

Τοιαῦτα εἶναι τὰ ὑψηλὰ κίνητρα τὰ συνταράσσοντα τὸν λαὸν τῆς Ἑπτανήσου, τοιαῦτα τὰ αἷτια τῆς ὑφισταμένης πολιτικῆς διαπάλης.

Πολίτης ἐλευθερίου Κράτους τὰ ἐννοεῖ καὶ τὰ ἐκτιμᾷ, φιλέλλην τὰ ἀσπάζεται καὶ ὑπὲρ αὐτῶν θέλει συνηγορήσει, ὁ δὲ λαὸς οὗτος θέλει ἐξακολουθήσει ὑπὲρ αὐτῶν τὴν ἀσθενῆ φωνὴν ἀνυψῶν, ἐρειδόμενος ἐπὶ τοῦ δικαίου τῶν ἀπαιτήσεών του, ἐπὶ τῆς πίστεως τοῦ ἐθνικοῦ προορισμοῦ του, καὶ ἐπὶ τοῦ φρονήματός του ὅτι ὁ ἰσχυρότερος δὲν θέλει ἐξακολουθήσει νὰ εἶναι μέχρι τέλους καὶ ὁ ἀδικώτερος. Ἄν καθήκοντα μόνον ὁμολογῇ ἡ πολιτικὴ τῆς Μ. Βρεταννίας, ὅτι ἀνέλαβεν ἐν Ἑπτανήσῳ νὰ ἐκπληρώσῃ, πρωτίστου καθήκοντος ἢ ἐκπλήρωσις εἶναι ἡ χειράφες τοῦ λαοῦ τούτου καὶ ἡ Συνένωσις αὐτοῦ μετὰ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, ἐν ἣ καὶ μόνῃ πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν εὐδαιμονίαν εὐρίσκει. Τὸ καθήκον τοῦτο φρονεῖ ἡ μικρὰ αὕτη κοινωνία ὅτι δύναται αὐθορμήτως ἡ Μ. Βρεταννία νὰ ἐκτελέσῃ χωρὶς οὐδεὶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν του ν' ἀντιπράξῃ. Τοιοῦτου μεγελοῦργου ἔργου ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας ὑπὲρ ὧν ὁ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Ἑλληὴν πάντοτε ἐμόχθησε τελουμένου, οὐ μόνον αἰρεται ἐκ τοῦ λαοῦ τούτου πᾶν αἶσθημα πόνου ὡς πρὸς τὸ παρελθὸν πεντήκοντα ἐτῶν, ἀλλὰ καὶ διεγείρεται αὐθορμήτως καὶ ἀνεξαλείπτως εἰς τὴν καρδίαν τῶν Πανελλήνων ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη ὑπὲρ τοῦ πραγματοποιήσαντος αὐτό.

Ἐξοχώτατε!

Οἱ ὑποφαινόμενοι θεωροῦντες ἕκτακτον πολιτικὴν ἔρευναν ἐνεργουμένην ἐν τῇ πατρίδι των, παρέβλεπον τὸ καθήκον των καὶ παρεβίαζον τὴν ἐντολὴν των, ἂν δὲν ὑψωναν καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, τὴν ἀσθενηὴ μὲν καθ' ἑαυτὴν, ἀλλ' ἰσχυρὰν ὡς ἐκ τοῦ δικαίου ἐφ' οὗ βασιζέται φωνὴν των, ἵνα τὸ πολιτικὸν φρόνημα ἐλευθέρου καὶ ἀνεξαρτήτου λαοῦ καθὸ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ καὶ αὐθις ἐκφέρουσιν, ὑποστηρίζοντες τὴν δικαίαν τῆς πατρίδος αὐτῶν ἀπαίτησιν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερώσεως αὐτῆς καὶ τῆς μετὰ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος Ἐνώσεώς της.

Ζακύνθος, 3 Δεκεμβρίου 1858 ἔ. Ἄν.

Οἱ Ἀντιπρόσωποι.

Διονύσιος Μεταξᾶς Σαρτορίνης.—Λαμπρινὸς Δικόπουλος.—Δημήτριος Μπαχώμης.—Δημήτριος Μαχρῆς.—Γιῶάννης Δομενεγίνης.—Κωνσταντῖνος Λομβάρδος.—Δημήτριος Βολιτέβρας.—Γεώργιος Βερύκιος ἐκ λεχ. ἀρτ. Ζακύνθ. (α).

(α) Οἱ λοιποὶ δύο Ἀντιπρόσωποι Ζακύνθου ἦσαν ὁ Κ. Καμίλλης Ρῶμας καὶ ὁ Δ. Φλαμπουριάδης εὐρίσκοντο τότε ἀπόντες τῆς νήσου, ὁ Κ. Ρῶμας δὲ ἐγγράφου διαδηλώσεώς του δημοσιευθείσης διὰ τῶν Ἐφημερίδων συνεμερίζετο τὸ βῆμα τῶν συναδελφῶν του, ὁ Κ. Φλαμπουριάδης ἀπέποιετο μόνος νὰ συμμερισθῇ τὸ ἔγγραφον ταῦτα.

Διακοίνωσις τῶν Ἀντιπροσώπων Κυθέρων.

Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Ου. Εὐ. Γλάδστωνα
Μέγαν Ἐκτακτον Ἀρμοστήν τῆς Μεγαλειοτάτης
Ἀνάσσης τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

Μιλόρδε!

Ἐπειδὴ ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης ἐν εὐηρεστήθῃ νὰ τιμῆσθαι διὰ τῆς ἐπισκέψεώς της τὴν Νήσον τῶν Κυθέρων ἢν ὁ ὑποφαινόμενος ἔχει τὴν τιμὴν ν' ἀντιπροσωπεύῃ ὡς βουλευτῆς μετὰ τοῦ ἀποδημοῦντος Κ. Δρ. Δημητρίου Ραπτάκη, διὸ ἔκρινε ἱερὸν αὐτοῦ καθήκον ἅμα ἐπανελθὼν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἵνα διακοινώσῃ πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὡς Ἐκτακτον Μέγαν Ἀρμοστήν τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τῆς τρισεβάστου Ἀνάσσης τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ὅτι ὁ λαὸς τῶν Κυθέρων πρεσβεύει καὶ φρονεῖ ἀδιστακτικῶς ὅτι ἡ ἠθικὴ καὶ ὕλικὴ Εὐημερία τῆς πατρίδος του δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καὶ ἐξασφαλισθῇ ἀλλεοτρόπως, εἰμὴ μόνον διὰ τῆς μυριοποθῆτου Ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, μεθ' οὗ συνδέεται, διὰ τῶν ἀδιαρρήκτων τῆς ἐθνικότητος δεσμῶν τῆς θρησκείας, τῆς γλώσσης, τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων, καὶ τῶν λαμπροτέρων καὶ ἐνδοξοτέρων ἱστορικῶν ἀναμνήσεων, ἀφ' ὧσας τὰ χρονικὰ τοῦ κόσμου ἐκκληροδότησαν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Μόνον, ἐξοχώτατε, ἢ μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος Ἐνωσις τῆς Ἑπτανήσου δύναται νὰ θεραπεύσῃ τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ

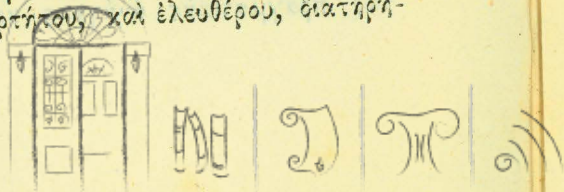
2,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ἐπτανησιακοῦ λαοῦ, ὅστις αὐτὴν μόνην πιστεύει ὡς τὴν ἀσφαλεστέραν ἀγκυραν τῆς ἀληθοῦς εὐημερίας καὶ δόξης του.

Πᾶσα περαιτέρω παράτασις ξένης προστασίας ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς χώρας τοῦ Ἰονίου Κράτους εἶναι ἀναχρονισμὸς πολιτικός, ὅστις ἀδύνατον νὰ παρέξῃ ἄλλας συνεπείας εἰμὴ μόνον δίκαια παράπονα λαοῦ τὰ μέγιστα ἐκτιμοῦντος τὴν αὐτόνομον ἐθνικοτήτά του, εἰς τὴν πρὸ χρόνων ἀτενίζει μὲ καρδίαν ἐμπλεωὴ θάρρους καὶ ἐλπίδων, στηριζομένων εἰς τὰ δικάϊά του, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὰ χριστιανικὰ αἰσθήματα τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τῆς Βασιλίσσης τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, καὶ εἰς τὰς ἀκαταβλήτους καὶ γενναίας προσπάθειάς τῶν διασημοτέρων ἀνδρῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου ὑπὲρ τῆς Ἀπελευθέρωσης τῶν λαῶν ἐκείνων οἵτινες ἔχουσιν ἰδίαν ἐθνικότητα, ὡς ὁ ἐπτανησιακός.

Ἐκφράζων ὁ ὑποφαινόμενος πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ἀναμφίλεκτα ἐθνικὰ δικαιώματα καὶ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ ὄνπερ ἀντιπροσωπεύει, εἰς τὰ ὁποῖα ταυτίζονται μὲ ὅσα ἐξέφρασε ἤδη πρὸ καιροῦ ὁ Ἰόνιος λαός, καὶ διὰ τοῦ Τύπου καὶ διὰ τῶν Βουλευτῶν του, ἰδίως δὲ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς 20 Ἰουνίου 1857 ε. ε. σπεύδει συγχρόνως νὰ παρακαλέσῃ τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ἵνα εὐαρεστηθῇ νὰ γίνῃ διερμηνεὺς τῶν ἀναπαλλοτριωτῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων καὶ εὐχῶν τοῦ Ἰονίου Λαοῦ, πρὸς τὴν Χαριτόβρυτον Ἀνασσαν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ἵνα ἡ ὑψηλὴ Αὐτῆς Μεγαλειότης εὐδοκοῦσα, ἐπισπεύσῃ διὰ τῆς κραταιᾶς συνεργείας της πρὸς τὰς μεγάλας Εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις, τὴν ἄρσιν τῆς Προστασίας ἀπὸ τὴν Ἐπτάνησον, συμφώνως μὲ τὰς εὐχὰς καὶ τὰς ἀνάγκας λαοῦ, κράτους ἀνεξαρτήτου, καὶ ἐλευθέρου, διατηρή-

σαντος ἀκμαῖον τὸν ἱερόν ὑπὲρ πατρίδος Ἑρωτα τῶν ἀθανάτων προγόνων του.

Κύθηρα τὴν 28 Δεκεμβρίου 1858. ε. ε.

Ὁ Ἀντιπρόσωπος Κυθέρων Κοσμάς Πανάριτος. (α)

Διακοίνωσις τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβούλων Κυθέρων.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν ἐντιμότατον Ου. Εὐ. Γλάδστονα, ἑκτακτον Μέγαν Ἀρμοστήν τῆς Α. Βρετ. Μεγαλειότητος.

Ἐπειδὴ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Νήσου ταύτης, τὴν ὁποῖαν οἱ ὑποφαινόμενοι ἔχουσι τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύωσιν ὡς Ἐπαρχιακοὶ Σύμβουλοι, ἐξέφρασαν πρὸς αὐτοὺς τὴν ἐπιθυμίαν νὰ διακοινώσωσι πρὸς τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα τὴν εὐχὴν αὐτῶν, ὅπως καὶ ἡ Νῆσος αὕτη μετὰ τῶν ἄλλων τοῦ Κράτους ἐνωθῇ μετὰ τῆς μητρὸς των Ἑλλάδος. — Ἐπειδὴ δὲ διὰ τοιαύτην αἴτησιν ἐκ μέρους τῶν ῥηθέντων κατοίκων τῆς Νήσου ταύτης, οἱ αὐτοὶ ὑποφαινόμενοι δὲν θεωροῦσι τίποτε τεῖνον πρὸς παράνομον κατάργησιν τῶν καθεστώτων ἐν γένει, ἀλλ' ἀπλῶς τὴν ἔκφρασιν τοῦ κοινοῦ αἰσθήματος, ὅπερ καὶ αὐτοὶ πληρέστατα συμμερίζονται ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, τῆς ὁποι-

(α) Ὁ ἕτερος τῶν ἀντιπροσώπων Κυθέρων Κ. Δρ. Ραπτάνης ἀποδημῶν τότε ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐσπευσε νὰ διευθύνῃ καὶ αὐτὸς ἐκείθεν πρὸς τὸν Κ. Γλάδστονα ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως διακοίνωσιν.

ας οὔτοι νομίζουσιν ἑαυτοὺς εὐτυχεῖς νὰ ἀπαρτί-
ζωσι μέρος, διό οἱ αὐτοὶ ὑποφαινόμενοι, ἀφοῦ
ματαίως εὐελπίσθησαν μέχρι τοῦδε νὰ τιμηθῶσι
καὶ ἐνταῦθα παρὰ τῆς Υ., Ε. σπεύδουσι νὰ διακοι-
νώσωσιν ἐπίσημως διὰ τῆς παρουσίας πρὸς τὴν
Υ. Ε. τὴν γενικὴν ἐπιθυμίαν ταύτην τῆς Νήσου,
παρακαλοῦντες ἐνταυτῷ θερμῶς, ὅπως ἡ Υ. Ε.
εὐαρεστηθῇ νὰ τὴν καθυποβάλῃ πρὸς τὴν Αὐτῆς
Μεγαλειότητα τὴν προστάτιδα Ἀνασσαν.

Κύθουρα τῆ 18 Δεκεμβρίου 1859. ε. ε.

Ἐπαρχιακοὶ Σύμβουλοι

Φραγκίσκος Α. Καλονᾶς—Π. Ἀγγελινὸς Κοτζάμπασις.

Διακοίνωσις τῶν Βουλευτῶν Παξῶν.

Ἐξοχώτατε,

Τὸ ἱερόν τῆς ἀντιπροσωπείας καθήκον μᾶς ἐπιβάλ-
λει καὶ κατὰ ταύτην τὴν εὐτηχῆ ἡμέραν τῆς ἐνταῦθα
ἀφίξεώς Σας νὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν ὁποῖαν καὶ πρὸς
τὸν ἐντιμώτατον Σὺρ Ε. Β. Λύτων ὑπουργὸν τῶν ἀ-
ποικιῶν τῆς Α. Β. Μεγαλειότητος ἐξεφράσαμεν δι-
καίαν τοῦ λαοῦ τῶν Παξίων ἀπαίτησιν ὑπὲρ τῆς ἐθني-
κῆς του ἀποκαταστάσεως, δικαιούμεθα ὅθεν νὰ πλη-
ροφορήσωμεν καὶ τὴν Ὑ' ἐξοχότητα ὅτι ὁ λαὸς τὸν
ὁποῖον ἀντιπροσωπεύομεν διατηρήσας ἀκμαῖον καὶ
ζωηρὸν τὸ αἰσθημα τῆς ἐθνικότητός του, ἀπαιτεῖ τὴν
μετὰ τῆς μητρὸς του Ἑνωσίν του καὶ πρὸς αὐτὴν ἔ-

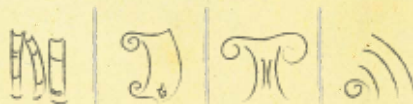
νατενίζει τοὺς δακρυρέοντας ὀφθαλμοὺς του. Ἡ φωνὴ
αὐτῆ τοῦ δικαίου, πεποίθαμεν, ὅτι θέλει τύχει τῆς Ὑ.
ἀντιλήψεως καὶ βοήθειας, καὶ ὅτι ἡ φιλάνθρωπος
καρδιά τῆς θέλει ἀσπασθῆ τὴν τοῦ λαοῦ καὶ ἡμῶν δι-
καίαν ἀπαίτησιν. Ἡμεῖς λοιπὸν ἐν ὀνόματι τοῦτου,
καθὸ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ, ὠφείλομεν νὰ ὑποστηρίξω-
μεν τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ ὅποσον ἐπὶ τῆς ἀληθείας ἐπὶ
τῆς νομιμότητος, καὶ τοῦ δικαίου βασίζεται. Ἐπὶ τῆς
ἀληθείας, διότι τὸ ἀπαράγραφτον τοῦτο φυσικὸν δικαί-
ωμα δὲν ἐπιδέχεται οὐδεμίαν ἀμφισβήτησιν, ἐπὶ τῆς
νομιμότητος, διότι πάντοτε ὁ Ἑπτανήσιος λαὸς ἐκη-
ρύχθη ἐλεύθερος καὶ ἀνεξάρτητος, καὶ ἐπὶ τοῦ δικαίου,
διότι καὶ αὐτὸς ἐμόχθησεν καὶ πολλὰ ὑπέστη δεινὰ
ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Μητρὸς του ἐλευθέρας
Ἑλλάδος.

Παξοῖς τῆ 13 Δεκεμβρίου. 1858 ε. π.

Οἱ Βουλευταί.

Δημήτριος Μακρῆς—Γεώργιος Βελιανήτης.

Σημ. τοῦ ἐκδότου—Τὰ δημοτικὰ συμβούλια τῶν ἐξοχῶν
τῶν νήσων ἔδωσαν καὶ αὐτὰ εἰς τὸν ἕκτακτον ἀπεσταλμένον
διακοινώσεις ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως ἃς παραλείπομεν χάριν συν-
τομίας.—Εἰς Κεφαλληνίαν οἱ ἀντιπρόσωποι καὶ ἐπαρχιακοὶ
καὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι περιωρίσθησαν νὰ ἐκφράσωσιν εἰς
τὸν ἕκτακτον ἀπεσταλμένον προφορικῶς μόνον τὴν ὑπὲρ
τῆς Ἑνώσεως ἀπαίτησιν. Ὅτε ὁμῶς ὁ Κ. Γλάδστων εἰσήρχε-
το εἰς τὴν πόλιν ὁ λαὸς προηπαντήσας αὐτὸν τῷ ἐνεχείρισεν
ἐντὸς τῆς ἀμάξης τὸ περὶ Ἑνώσεως ψήφισμα τῆς Θ'. Βουλῆς
κεντηθὲν μὲ χρυσὰ γράμματα εἰς μεταξωτὸν ὕφασμα.

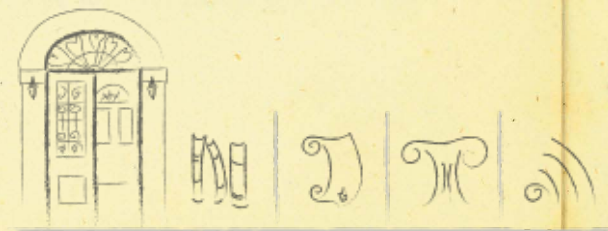

ΕΠΙΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΙΣΑΡΕΩΣ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΙΣΑΡΕΩΣ
ΤΟ 1822

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΙΣΑΡΕΩΣ
ΤΟ 1822

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΙΣΑΡΕΩΣ
ΤΟ 1822

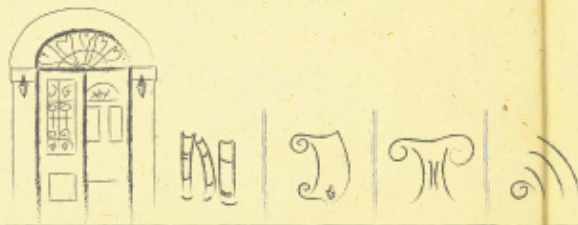
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ 1822
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.
ΕΥΧΑΙΣΤΙΑ ΕΥΕΡΤΟΥ ΓΑΛΙΣΤΡΑ
ΜΕΤΑ ΕΣΤΙΚΤΟΥ ΑΡΧΟΣΤΗΝ
ΤΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΟΜΒΑΡΔΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΣΟΦΙΑΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΙΟΝΙΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΤΑ
ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ
ΟΥΙΛΛΙΕΑ: ΕΥΕΡΤΟΝ ΓΛΑΔΣΤΩΝΑ
ΜΕΓΑΝ ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΑΡΜΟΣΤΗΝ.
ΥΠΟ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΟΜΒΑΡΔΟΥ.

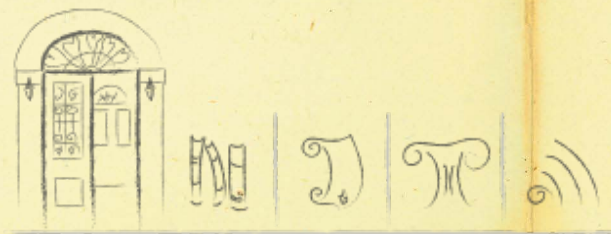
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΕΙΡΑΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΕΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ
ΕΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΕΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ
ΕΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ
ΕΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ

ΣΕΙΡΑΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΕΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΕΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΕΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΕΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΕΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΚΕΨΕΙΣ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΙΟΝΙΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

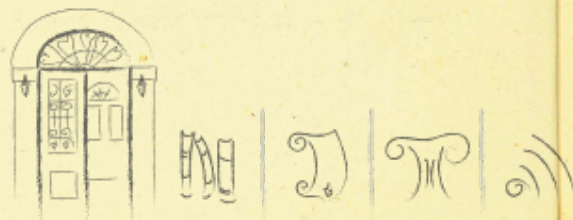
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ἡ Προστασία κατέναντι τῆς Μεγάλ. Βρεταν.

Ἀπὸ τὰ 1817 μέχρι 1857.

Ἡ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ἐν Ἑπτανήσω ὑφίσταται. Τὸ πραγματικὸν τοῦτο γεγονός καθὼ τοιοῦτον ὑπ' ὄψιν λαμβάνω ὡς πρὸς τὰς πραγματικὰς σχέσεις καὶ συνεπείας του χωρὶς νὰ ἐπέμβω εἰς τὰς αἰτίας του, εἰς τὰς ὁποίας ὄλως ξένος ὁ Ἴόνιος Λαὸς διετέλεσε. Ἡ ἐν Παρισίοις συνθήκη τῶν 1815 συνομολογεῖτο οὐμόνον ἀνευ οὐδεμιᾶς συμπράξεως ἢ συγκαταθέσεως τοῦ Ἴονίου Λαοῦ, ἀλλὰ συνωμολογεῖτο ἀπέναντι τῆς ῥητῆς ἐκφράσεως τοῦ Λαοῦ τούτου ὑπὲρ τῆς πλήρους ἀνεξαρτησίας του ἐπισημῶς δηλωθείσης διὰ τῆς πρὸς τὸν κόμητα Ἰωάννην Καποδίστριαν, καὶ δι' αὐτοῦ εἰς

τάς Εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις καθυποβλήθεισας διακοί-
νώσεως τῆς Ἰονίου Γερουσίας ὑπὸ ἡμερομηνίαν 9]21
Μαΐου 1814.

»Il senato in nome della Nazione settinsulare dichi-
»ara alle Potenze riunite che il suo unico voto è.

»1°. Che la Repubblica delle sette Isole Ionie sia
»formalmente riconosciuta indipendente e libera da
»qualunque vassallaggio.

»2°. Che la Costituzione dell' anno 1803 sia man-
tenuta fino a che la nazione provægga altrimenti.

»3°. Che le città per l' innanzi Venete di Prevesa,
«Parga, Voniza ed il distretto di Butrintò con le loro
»dipendenze situate sul continente Turco sieno riu-
»nite ed incorporate alla Repubblica.»

Οὕτως ἐξεφράζετο εἰς τὴν ἀνωμνησθεῖσαν διακοί-
νωσίν τῆς ἢ Ἰόνιος Γερουσία, τὴν διακοίνωσιν δὲ ταύ-
την παρηκολούθει ἢ ἐν Παρισίοις περὶ Ἐπτανήσου
συνθήκη τῶν 1815. Ὁ ἀδύνατος ὠμίλησεν, οἱ ἰσχυ-
ροὶ τὸν ἀπήντησαν, ἐκεῖνος δὲ οὐδὲν ἠδύνατο τότε ἢ
νὰ μείνῃ σιωπηλός.

Ἡ Προστασία ὅθεν εἰς τὰς ἰονίους Νήσους ἐπε-
βάλλετο. Συνεπεία Νόμου Εὐρωπαϊκοῦ ἢ διπλωμα-
τεία τὴν ἀνεγνώριζεν, αὐτὴ δὲ περίστατο ἵνα ἐν Ἐ-
πτανήσῳ διὰ τοῦ Σὶρ Θωμᾶ Μαϊτλάνδου ἐγκαθι-
δρυθῆ, ἐγκαθίδρυσις ἣτις ὁμολογεῖται πλέον—πρὸ ὑ-
τίθετο μᾶλλον Εὐρωπαϊκοὺς καὶ Ἰονίους
ἢ Βρεττανικοὺς σκοποὺς.

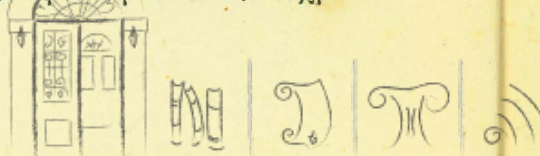
Ἀλλὰ εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσίν τῆς ἢ Προστασία οὐ
μόνον τὸν Νόμον τῆς Εὐρώπης ἐξ οὗ τὴν ὑπαρξίν
τῆς ἐλάμβανε κατέστρεφεν· οὐμόνον Εὐρωπαϊκοὺς
καὶ Ἰονίους σκοποὺς παρηγόνοιζεν, ἀλλὰ καὶ πᾶ-
σαν σπουδὴν ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεώς τῆς ἄχρι τῶν

ἡμερῶν μας κατέβαλεν ἵνα πάντα Βρετανικὸν σκο-
πὸν ἐν Ἀνατολῇ καὶ πᾶσαν Βρετανικὴν ἐπιβροήν
μεταξὺ τῶν Ἀνατολικῶν Λαῶν καταστρέψῃ.

Τὴν συνθήκην τῶν 1815 παρηκολούθει ὁ Χάρτης
τῶν 1817 καὶ τὸν καταπιγόμενον γυγγυσμὸν τῆς
Ἐπτανήσου διὰ τὰ ἐκμηδενιζόμενα δικαιώματάτης,
συνώδευεν ὁ ὄδυρμός τῆς Ἡρωϊκῆς Πάργας διὰ τὰ
εἰς τὸν Φαλάριδα τῆς Νέας Ἱστορίας δίκην κτηνῶν
πωλούμενα τέκνα τῆς.

Τοῦ πρώτου Ἀρμοστοῦ καὶ συνταγματοθέτου, τὰ
πρῶτα ταῦτα βήματα παρηκολούθουν ἀλλὰ τείνοντα
ἅπαντα μέχρι τῆς τελευτῆς του, ὅπως τὴν Βρεταν-
νικὴν ἐπιβροήν ἐν Ἀνατολῇ κατὰ μέτωπον πολεμή-
σωσι.

Τὸ στενὸν τοῦ χρόνου, ὃν πρὸς ἐκθεσιν τοῦ παρόν-
τος ὑπομνήματος εἰς διάθεσίν μου ἔχω, δὲν μοὶ ἐ-
πιτρέπει ἵνα ἐκθέσω τὰ ἄθλα τῶν κατὰ τὰ 1819 ἐν
Λευκάδι καὶ κατὰ τὰ 1821 ἐν Ζακύνθῳ στρατοδικεί-
ων. Ἡ Ὑ. Ε. δύναται νὰ πληροφορηθῆ ἄλλως λίαν
εὐκόλως ὅπόσον καὶ τότε ἢ προστασία ἠργάσθη ἵνα
τὴν ἐπιβροήν τῆς Μεγάλῃς Βρεττανίας ἐνώπιον τῶν
ἀνατολικῶν Λαῶν πολεμήσῃ. Δύναται νὰ πληρο-
φορηθῆ ἢ Ὑ. Ε. ὅτι, πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἀπηγγονίζον-
το ἐν Λευκάδι πρὸς ἐντελῆ περιφρόνησιν τῆς θρησκεί-
ας μας Ἱερεῖς ῥασσοφοροῦντες, χωρὶς τοῦλάχιστον
κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας μας προηγουμέ-
νως νὰ καθαιρεθῶσι, ὅτι ἐν Ζακύνθῳ ἐτίθεντο εἰς
κάλπην τὰ ὀνόματα τῶν κατοίκων χωρίων τινῶν,
ἐκκληροῦτο ἐν ἐξ αὐτῶν, ὁ κληρωθεὶς ἐσυλλαμβάνετο,
ἐρρίπτετο κατὰ γῆς, ἐμαστιγοῦτο, ἐνῶ ἄλλος προ-
εστῶς ἐτέρου χωρίου παρακολουθῶν πεζὸς τὸν ἐ-
φιππον περιερχόμενον στρατοδίκην, ἀπαυδῆσας ἠθέ-
λησε τὸ ἐσπέρας νὰ κοιμηθῆ· ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐν ἄ-

γνοία του στρατοδίκου έπραττε, κατεδικάζετο εις 300 μαστιγώσεις και κατωρθώσας να αποδράση, αι οικίαι του μεθ' όλων των εν αυτή επίπλων και ζώων εκαιόντο, και εκρημνίζοντο κ.τ.λ.

Άλλα ό υπό την πρώτην άρμοστείαν πόλεμος της Προστασίας κατά της εν Ανατολή επιβρόης της Μεγάλης Βρετανίας δέν περιωρίζετο έως εδώ.— Η Ελληνική φυλή εξεγείρετο κατά τό 1821 την βοήθειαν της Εύρώπης επικαλουμένη προς απέλασιν του Άσιατισμού από την κοιτίδα του Εύρωπαϊκού πολιτισμού. Η Εύρώπη κατ' αρχάς τό κίνημα παρεγνώριζε, μόνη όμως ή εν Έπτανήσω προστασία έπαρουσιάζετο, ίνα τας Άγγλικάς δυνάμεις αναφανδόν κατά του Έλληνικού αγώνος μεταχειρισθή.

Καταδιώκει, εξορίζει, φυλακίζει όσους δυνηθή να συλλάβη, δημοπρατεί την ιδιοκτησίαν όσων κατορθώνουσι να αποδράσωσι Έπτανησίων, όπως απέλθωσι ίνα μετά των μαχομένων αδελφών των συναποθάνωσι υπέρ της ελευθερίας και του πολιτισμού της Ανατολής. Κλείει και εν καιρώ τρικυμίας, τους λιμένας εις τους Έλληνικούς στόλους, και τους ανοίγει εις τους καταδιωκομένους από τα πυρπόλα του Κανάρη Τουρκικούς. διώκει τέλος τα εις την Έπτανησον καταφεύγοντα γυναικόπαιδα των αγωνιζόμενων, και τα υποχρεοί να επανέλθωσιν όπου εξήλθον ίνα παραδοθώσιν εις αναπόφευκτον μαρτυρικών θάνατον. Η πολιτική κατεδίκαζε τό Έλληνικόν κίνημα των 1821, ούδεις όμως δύναται να άρνηθ ή ότι αν ή εν Έπτανήσω προστασία δέν υπήρχεν, αι κατά την μεσόγειον Βρετανικαι δυνάμεις ελάμβαναν όλως διάφορον παρά την όποιαν έλαβον από τα 1821 μέχρι 1823 διεύθυνσιν.

Τόν Μάιτλανδ διεδέχετο κατά τό 1823 ό Κύριος

Φριδερίκος Άδαμ διαπρέφας καθό στρατοδίκης υπό την πρώτην Άρμοστείαν εις τα κατά 1821 εν Ζακύνθω στρατοδικεία.

Ό Άρμοστής ούτος διέμενεν επί κεφαλής της εν Έπτανήσω Προστασίας μέχρι των 1832. Εις τό μακρό της Άρμοστείας αυτού διάστημα τά ίχνη του προκατόχου του ακολουθών, απειράθη και ούτος διά παντός μέσου ίνα την Βρετανικήν επιβρόην εν Ανατολή υποσκάψη. Επί Άδαμ της προστασίας ή ενεργεια δέν προσεκλήθη επί εξωτερικών συμβάντων συνεκεντρώθη όμως εις τό να παράσθη εν Έπτανήσω ενάπιον της Ανατολής τό θέαμα του μεγαλητέρου δεσποτισμού. Επιλείψειμε ό χρόνος, Μυλδρόδ, (α) εν θελήσω να αναφέρω γεγονότα προς απόδειξιν τούτου· περιορίζομαι μόνον να συνοδεύσω μετά του παρόντος υπομνήματος τους αριθμούς 8 9. 10. 11. της «Φωνής του Ιονίου» όπου θέλετε απαντήσει γεγονός του όποιου ή απλή εξιστόρησις θέλει Σας προξενήσει φρίκην, και εκ του όποιου δύνασθε να συμπεράνητε πώς εκυβερνούσεν ό Άρμοστής ούτος, και επομένως πόσον ή Βρετανική επιβρόή εν Ανατολή επί Άδαμ υπό της Προστασίας έπολεμήθη.

Τό μόνον τό όποϊον δικαιοσύνη με υποχρεοί να αναφέρω, υπέρ του Άρμοστου τούτου, είναι ή μη επέμβασις του εις τά δικαστικά, πράγμα τό όποϊον έλλειψεν εις τους διαδόχους του και ιδιαίτερος επί Σηρ Έρρίκου Ουάρδου.

Τόν Άδαμ διεδέχετο ό Λόρδος Νούγεντ. Του Άρμοστου τούτου ή εικών κρέμαται ολοέν εις τους τοίχους των κοιτώνων τινών εξ εκείνων των Ριζοσπαστών

(α) Ο Κ. Γλάδοτων και καθό έκτακτος Άρμοστής ελάμβανε τον τίτλον του Lord Alto.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

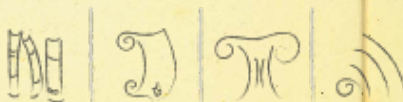
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τοὺς ὁποίους ἀργότερα ὁ Σιρ Ἐρρίκος Οὐάρδος κατεδίωκε καὶ ἐξώριζε, ἀπεικονίζων αὐτοὺς ὡς ὑπηρετούντας ξένην πολιτικὴν, ὡς μὴ αἰσθανομένους εἰμὴ μῖσος πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, τοὺς Ἀγγλοὺς καὶ πᾶν Ἀγγλικόν. Ἡ προκήρυξις τοῦ Λόρδου Νούγεντ εἰς στιγμὴν καθ' ἣν ἀνελάμβανε τὰ καθήκοντά του, περιεφέρθη ἐν προπομπῇ εἰς τοὺς δρόμους. Δωδεκαετῆς παῖς εἰσέτι, ἐνθυμοῦμαι Μυλὸρδ τὰς προπομπὰς ἐκείνας, αἰσθάνομαι δὲ ἀκόμη τὸν ὁποῖον διήγειραν γενικὸν ἐνθουσιασμόν.

Ὀλίγαι λέξεις θωπευτικαὶ πρὸς τὴν ἐθνικότητά μας, σπινθὴρ ἐλπίδος ἐλευθερίας, καὶ ἡ πρώτη κατὰ τῆς προστασίας ἐπίπληξις, διὰ τῶν ἐπομένων ἐκφράσεων τῆς προκηρύξεως τοῦ Λόρδου Νούγεντ «Ove la vostra Storia rammenta le vostre disgrazie, rammenla eziandio che esse vi son derivate dai vizi di quelli che si nominavano protettori, tutti i vostri difetti appartengono ad essi, tutte le vostre virtù sono state e sono vostre proprie» (α) ἐφθασαν ἵνα τὸν γενικὸν ἐνθουσιασμόν ὑπὲρ τοῦ νέου Ἀρμοστοῦ διεγείρωσιν. Ὁ Λόρδος Νούγεντ, δὲν διέμεινεν εἰς Ἐπτάννησον εἰμὴ δεκαοκτῶ περίπου μῆνας, καὶ τοῦτο εὐτυχῶς ἴσως διὰ τὴν παρὰ τοῖς Ἐπτανησίοις μνήμην του.

Ἄν περισσότερον ὁ Λόρδος Νούγεντ ἐν Ἐπτάνησῳ διέμενεν, ἴσως, ἤθελεν ἀντιπράξει καὶ αὐτὸς ὡς καὶ οἱ προκάτοχοί του κατὰ τῆς ἐπιβρότης τῆς Μ. Βρεταννίας. Ὁ αὐτὸς ἐκεῖνος Νούγεντ ὅστις καθὼς Ἀγγλος ἐνθουσίαζε διὰ τῆς προκηρύξεώς του τὴν Ἐπτάννησον, τῆς Προστασίας τὴν διεύθυνσιν ἀναλαμ-

α) Proclamazione di Lord Nugent del 10. Decembre 1832.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

βάνων καὶ εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς πολιτικῆς τῆς ὑπακούων, ἐξασκούσε πρῶτος(!) τῶν Ἀρμοστῶν τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, τῆς αὐτῆς ἐκείνης Βουλῆς πρὸς τὴν ὁποῖαν διὰ τοῦ ἐναρκτηρίου λόγου του ἀποτευνόμενος ἔλεγε πρὸς τοῖς ἄλλοις

«...Voi siete penetrati di quello che la Nazione da Voi attende—del modo che la Nazione, del modo che la Posterità giudicherà di voi. La posterità,—generazioni e popoli, quali non avete conosciuti, i quali non mai conoscerete, essi vi conosceranno a vostro onore od onta. La memoria d' uomini dei quali nessuna generazione sarà mai dimentica, vi chiamerà per mille voci anche dalle tombe della vostra famosa terra e domanderà a giusto titolo il debito che dovete alla patria loro—e vostra.

Τὸν Λόρδον Νούγεντ ἀντεκαθίστα ὁ Σιρ Howard Douglas. Τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπὶ τῶν ἀποικιῶν ὑπουργείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας γέμει τῶν ἐκθέσεων τῶν Ἰονίων, οὐ μόνον κατὰ τοῦ δεσποτισμοῦ ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ἀρμοστοῦ τούτου. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὸν δι' ἐξωτερικῶν συμβάντων κατὰ τῆς ἐπιβρότης τῆς Μ. Βρεταννίας ἐν Ἀνατολῇ γενόμενον πόλεμον ὑπὸ τῆς Προστασίας ἐπὶ Δούγγας, περιορίζομαι μόνον νὰ εἶπω ὅτι ὁ πόλεμος οὗτος ἂν δὲν ὑπῆρξε τοσοῦτον θορυβώδης καὶ ἐπιδεικτικὸς ὡς ἐπὶ Μαϊλτάνδου, δὲν ὑπῆρξεν ὅμως ὀλιγότερον ἀποτελεσματικὸς Ἡ Ὑ' Ἐξοχότης ἔλαβεν αἰτίαν νὰ παρατηρήσῃ πόσον οἱ ἀνατολικοὶ λαοὶ εἶναι προσκεκολλημένοι εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς θρησκείας των καὶ πόσον σέβονται τοὺς ὑπουργοὺς αὐτῆς, ἰδιαίτερος δὲ τὸν Πατριάρχην τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸν ὁποῖον ἐθεώρησαν καὶ θεωροῦν ὡς

τὸ πρῶτιστον κέντρον τοῦ ἐθνισμοῦ αὐτῶν. Ὁ Σιρ Δούγλας δὲν ἐδίστασε νὰ κηρύξη διὰ τοῦ τύπου εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς, ὅτι προτροπῇ καὶ ἐνεργείᾳ αὐτοῦ ἐκρημνίζετο ὁ Πατριάρχης, τοῦτο δὲ διῦτι ἐναντιώθη εἰς τὰς ἐν Ἑπτανήσω κατὰ τῶν δογμάτων τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἐπιθέσεις τοῦ Σιρ Δούγλας.

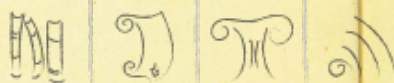
Τὸν Δούγλας διεδέχετο ὁ Κύριος Μεκέντζης. ἡ Ἀρμοστέια του διήρκεσε ὀλίγον τι πλέον τοῦ ἔτους καὶ τὰ ἴχνη της τελείως ἐξηφανίσθησαν.

Ἐπὶ Σείτωνος ὅστις μετὰ τὸν Μεκέντζην διωρίζετο, ἡ Μ. Βρεταννία ἐπέφερε τὸν πρῶτον κτύπον κατὰ τῆς Προστασίας, διὰ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Ἐλευθεροτυπίας καὶ τῆς ἐλευθέρας ἐκλογῆς. Ὁ κατὰ τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐπιβροῆς τῆς Μ. Βρεταννίας πόλεμος τῆς Προστασίας ἐπὶ Σείτωνος, δὲν ἔγεινε τοσοῦτον καταφανῆς δι' ἐξωτερικῶν συμβάντων ὡς εἰς τὰς παρελθούσας Ἀρμοστείας· μῶλοντοῦτο αἱ σκανδαλώδεις σκηναὶ τῶν Μερεντιτῶν, τοῦ Παλιοχαγιά καὶ ἄλλαι παραπλήσιαι, δὲν ἔλειψαν καὶ ἐπὶ τῆς Ἀρμοστείας ταύτης νὰ διεγείρωσι βαθεῖαν συναίσθησιν μεταξύ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Μετὰ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ Σείτωνος ἐπαρουσιάζετο ὁ Σιρ Ἐρρίκος Οὐάρδος, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου θέλει διεγείρει τὴν φρίκην εἰς πᾶσαν Ἑπτανήσιον καὶ Ἑλληνικὴν καρδίαν ἄχρις οὔ ἡ μνήμη τῶν πράξεών του διατηρηθῆ, ἥτις θέλει εἶσθαι ἀνεξάλειπτος. Δὲν ὀμιλῶ ἔνεκα πάθους ἀτομικοῦ. Εἰς ἐμὲ καθὼ ἀτομον, ὁ Κύριος Οὐάρδος ἐνήργησε δικαιοσύνην ἐν περιπτώσει τίνι, καὶ τοῦτο δὲν ἐδίστασα νὰ κηρύξω δημοσίως ἐν τῇ Βουλῇ. Ἀλλὰ ἡ πατρίς μου ἀνατριχιάζει εἰς μόνην τὴν μνείαν τοῦ ὀνόματός του, οἱ δὲ ἐχθροὶ τῆς Μ. Βρεταννίας δὲν ἔλαβον κατὰ τοὺς ἐσχάτους τούτους χρόνους, πιστότερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον

σύμμαχον κατὰ τῆς Βρεταννικῆς ἐν Ἀνατολῇ ἐπιβροῆς, ὅσον τὸν Σιρ Ἐρρίκον Οὐάρδον—Ἐτυράνησε τὴν πατρίδα μου. κατέτρεξεν ἀπανθρώπως τοὺς συμπολίτας μου. ἤλεγξα τὰς τυραννίας του φανερά καὶ κατὰ μέτωπον τόσον διὰ τοῦ τύπου καθὼς ἐν τῇ Βουλῇ, ἀποκαλέσας αὐτὸν Νέρωνα καὶ Καλιγόλαν, εἰς στιγμὴν καθ' ἣν εἰρίσκετο εἰς τὴν μεγαλητέραν παραφορὰν του, εἰς στιγμὴν καθ' ἣν αἱ φυλακαὶ καὶ οἱ ξηροσκόπελοι ἔγεμον ἀπὸ πολιτικούς φίλους μου, τῶν ὁποίων ἡ τύχη μὲ προεσήμαινεν ὅποια ἐμποροῦσε νὰ ἦναι καὶ ἡ ἐδική μου· ἀλλὰ τώρα ἐνῶ ἔχω τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀπευθύνομαι πρὸς τὸν Κύριον Γλάδστωνα, ὁ δὲ Κύριος Οὐάρδος μακρὰν εὕρισκεται καὶ οὔτε αὐτὸς δύναται νὰ ὑπερασπισθῆ, οὔτε ἐγὼ νὰ τὸν φοβηθῶ, ὀφείλω νὰ σιωπήσω.

Διήλθον, Μυλόρδε, λίαν ταχέως τὴν ἱστορίαν τεσσαράκοντα ἐτῶν. ἤγγιξα ἀκροθιγῶς τὰ κυριώτερα αὐτῆς σημεῖα, ἀλλὰ τὰ σημεῖα ταῦτα θέλουν χρησιμεύσει ἵνα τὸ ὀξυδερκὲς βλέμμα τῆς Υ. Ἐξοχότητος ἀνακαλύψῃ σειρὰν λυπηρῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα θέλει θρηνῆσει ἡ καρδία παντὸς γνησίου Ἀγγλου, καὶ πρώτη πασῶν ἡ τῆς Υ. Ε. τὰ ὅποια πᾶς τίμιος Ἀγγλος ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα του ἠθέληεν ἐπιθυμήσει νὰ μὴ συνέβαινον ποτὲ, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ὑπὸ διαφόρους μορφὰς ἐπανάληψις, πρὸς βλάβην τῆς κατὰ τὴν Ἀνατολὴν Ἀγγλικῆς ἐπιβροῆς δὲν δύναται δι' οἰουδήποτε μέσου νὰ ἐμποδισθῆ, ἄχρις οὔ ἡ Προστασία ἐν Ἑπτανήσω ὑπάρχει, ἄλλαις λέξεσι, ἄχρις οὔ μικρόνοες πολιτικοὶ, (καὶ τοιοῦτοι θέλουσιν εἶσθαι πάντοτε οἱ τὴν ἀρμοστείαν ἀναδεχόμενοι) φάντάζονται ἑαυτοὺς, ὡς ἐκ τῆς θέσεως εἰς ἣν διορίζονται, διευθύνοντας, ἢ τοῦλάχιστον οὐχὶ μικρὰν ἐπιβροῆν ἐξασκούντας ἐπὶ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τοῦ μεγάλου Ἀνατολικοῦ ζητήματος. Ἄς μὴ θεωρηθῇ ἡ ἐκφρασίς μου ἀνάρμοστος. Ὅτι οὐδεὶς τῶν μεγάλων πολιτικῶν τῆς Ἀγγλίας θέλει ἀναδεχθῆ ποτέ τὴν διεύθυνσιν τῆς Προστασίας, ἀναντίρρητον τὸ διαπεραστικὸν δὲ βλέμμα τῆς Υ. Ε. ἐγνώρισεν ἤδη ἐκ τῶν ἀσυγγνώστων πολιτικῶν ἀμαρτημάτων ὄλων τῶν ἀρμοστῶν, πόσον περιορισμένη ἦτον ἡ πολιτικῆτων ἰκανότης.

Θεωροῦντες τὴν Ἀρμοστείαν ὡς πρώτην βαθμίδα πρὸς ἀνάβασιν ὑψηλοτέρων πολιτικῶν ὑπουργημάτων, αἰσθανόμενοι ὅτι ἵνα τοῦτο ἐπιτύχῃσι, πρέπει νὰ παραστήσωσιν ἑαυτοὺς ὅσον τὸ δυνατόν μεγάλα πράξαντας, μὴ εὐρίσκοντες σημαντικότητα εἰς τὰ περιστοιχιζόντα αὐτοὺς πράγματα καὶ συμβεβηκότα, τὴν ζητοῦσι εἰς τὸν ἑαυτὸν των, κλίνοντες πάντοτε ἵνα ἐξαπατήσωσι τὴν Κυβερνησίντων, ὡς πρὸς τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων θέσιν. Οὕτω βλέπομεν ὅτι δὲν παρήλθεν Ἀρμοστεία, χωρὶς νὰ διακοδωνίσῃ ἐπανειλημένως τὴν ἐκ μέρους αὐτῆς φροντίδα καὶ ἐνεργητικὴν μέριμναν πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσσης τῆς Ἀγγλίας! Οὕτω ἀκούομεν μὲ ἐπίμονα ἐπανάληψιν (δεικνύουσαν βεβαίως πολλὰ ὀλίγον σεβασμὸν) τὸ ὄνομα τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσσης τῆς Ἀγγλίας ἀναμιγνυόμενον εἰς πᾶσαν ἐκ μέρους τῶν ἀρμοστῶν κατὰ τῶν Ἰονίων ἐπίθεσιν οὕτω, ἠκούσαμεν ἐπιφόβους δῆθεν διὰ τὰ δικαιώματα τοῦ στέμματος ἀνακαλυφθείσας καὶ ματαιωθείσας συνομωσίας, οὐδετερωθείσας καὶ καταβληθείσας ἐπαναστάσεις! Οὕτω προσεκηρύχθησαν ὑποκινήσεις ξένων αὐλῶν ὅπως διὰ τῶν Ἑπτανησίων ὀπλων (!) ἐν Ἑπτανήσῳ καταβληθῇ καὶ ταπεινωθῇ τῆς Ἀγγλίας ἡ δύναμις(!). Οὕτω πολυετικῶς ἀτμόπλοια προσεκλήθη-

σαν ὅπως παρεμποδίσωσι ὑποθετικὰς ἀποβάσεις εἰς τὰς Νήσους ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου!— Ἄλλὰ πρὸς τί νὰ πολυλογῶμεν; εἰς τὸν ἐπὶ τόπου ἤδη ἐρευνῶντα Κύριον Γλάδστωνα δὲν θέλουν φανῆ εἰμὴ γελοῖαι αἱ πρότερον παρὰ τῶν Ἀρμοστῶν διαβιβασθεῖσαι πληροφορίαι ἐπὶ τοιούτων ἀντικειμένων. Οἱ ὡς Ἥρωες καὶ σωτῆρες τῆς Ἀγγλικῆς Αὐτοκρατορίας ἀποπειραθέντες νὰ παρασταθῶσιν ἀρμοσταί, δὲν θέλουν φανῆ ἐνώπιον τῆς Υ. Ε. εἰμὴ τόσοι Δονκισῶται τοὺς ἀνεμομύλους, ἢ τοὺς πλήρεις οἴνου ἀσχοὺς ὡς ἐχθρικά στρατόπεδα προσβάλλοντες. Ἄλλ' ἐν τούτοις ἀπὸ τὰς ἐπιθέσεις τῶν ἀρμοστῶν ἐν Ἑπτανήσῳ δὲν ἔβρευσεν οἶνος ἐξ ἀσκῶν, ἀλλ' αἷμα ἀθῶον, δὲν ἀντήχησαν τριγμοὶ ἀποκοπτομένων σχοινίων, ἢ ξεσχίζομένων πανίων, ἀλλὰ κλαυθμοὶ καὶ ὄδυρμοὶ χηρῶν καὶ ὄρφανῶν, οἵτινες ἐφ' ὄλην τὴν Ἀνατολήν ἐφαπλούμενοι, παρέστησαν ἐνώπιον τῶν ἀνατολικῶν λαῶν οὐχὶ πλέον τὴν Προστασίαν, ἀλλὰ αὐτὴν τὴν μεγάλην Βρεττανίαν ἐπιτιθεμένην καὶ τυραννοῦσαν χωρὶς αἰτίαν, χωρὶς σκοπὸν, χωρὶς δικαιολόγησιν μικρὰν καὶ ἀδύνατον κοινωνίαν.

Οὕτως ἡ πολιτικὴ μεγάλου ἔθνους ἀφ' ἑνός, καὶ μικρὰ κοινωνία ἀφ' ἑτέρου, ἐθυσιάσθησαν ἀμφοτέρα ἕνεκα τῆς πολιτικῆς τοῦ ἀτόμου. Τοῦτο θέλει συμβῆ πάντοτε. Ἡ Μεγάλη Βρετανία δὲν θέλει δυνηθῆ οὐδέποτε οὐ μόνον ὡς πρὸς τὸ Ἴονιον, ἀλλ' οὐδ' ὡς πρὸς τὸ μέγα Ἀνατολικὸν ζήτημα νὰ λάβῃ θετικὰς πληροφορίας καὶ δὸς εἰπεῖν, νὰ προσανατολισθῇ εἰς αὐτὸ, ἕως οὗ ἡ Προστασία ἐν Ἑπτανήσῳ ὑπάρχει, ἧς ἡ πολιτικὴ εἶναι καὶ ἔσεται ἀείποτε ἰδιαιτέρα καὶ ἀτομικὴ. Ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας ἐν ἀνατολῇ ἐθυσιάσθη

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

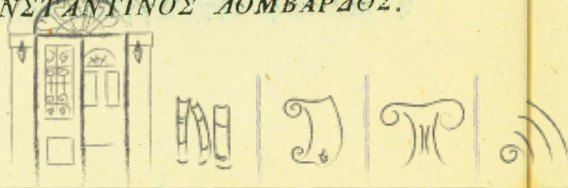
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

παρά τῆς Προστασίας, ὅτι τὰ Ἀγγλικά ὑπουργεία παρεσύρθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρμοστῶν εἰς ἀσυγνώστα πολιτικά λάθη, οὐδείς καταλληλότερος πρὸς τοῦτο δικαστῆς τῆς Υ. Ε. ὅτι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος, ὑπὸ τῆς Προστασίας ἐξαπατούμενον, παρεγνώρισεν οὐ μόνον τὸ Ἑπτανήσιακὸν ζήτημα, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν Ἑπτάνησον, τὸ ἀποδεικνύει ὁ Ἀγγλικὸς τύπος, σοβαρὰ ὄργανα τοῦ ὁποίου ἔφθασαν, πρὸς τοῖς ἄλλοις, νὰ θεωρήσωσι τὴν διακήρυξιν τῆς Ἰονίου Βουλῆς κατὰ τὴν 20 Ἰουνίου. (2 Ἰουλίου) 1857. ὡς σχέσιν ἔχουσαν μὲ τὴν Ἐπανάστασιν τῶν Ἰνδιῶν. (!)

Ἄπαξ μόνον ἡ προστασία ἠδυνήθη νὰ ὀμιλήσῃ τὴν γλώσσαν τῆς ἀληθείας καὶ εἰλικρινείας εἰς τὴν Μεγάλῃν Βρεττανίαν, καὶ τοῦτο συνέβαινεν τὴν 10 Ἰουνίου 1857 ὅτε ὁ νῦν ἀρμοστεύων ὑπεστήριξεν ἐν ἀρχῇ τὴν παῦσιν τῆς Προστασίας ἀποδεικνύων ὡς ἀσυμβίβαστον τὴν ὑπαρξιν τῆς καὶ μὲ τὴν πολιτικὴν καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας καὶ μὲ ἐκεῖνα τῆς Ἑπτανήσου.

Ἐνώπιον τῆς ἐξομολογήσεως ταύτης τῆς Προστασίας ἄς ρίψωμεν διαβατικὸν βλέμμα ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς αὐτῆς ἐν Ἑπτανήσῳ, ὡς ἐπράξαμεν τοῦτο καὶ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς, ἵνα φθάσωμεν μὲ ὀλιγώτερον κίνδυνον λάθους εἰς τὴν λύσιν τοῦ ὁλονὲν ὑποκινουμένου ζητήματος, ἂν δηλονότι δύναται διὰ τροποποιήσεων τοῦ πολιτεύματος νὰ διατηρηθῇ ἡ Προστασία ἀνευ βλάβης τῆς πολιτικῆς γοητείας (prestige) καὶ τῶν συμφερόντων τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας, καὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων τῆς Ἑπτανήσου.

Ζακύνθῳ 23 Δεκεμβρίου 1858 Ε. Ε.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἡ Προστασία κατέναντι τῶν Ἰονίων

Καὶ

Οἱ Ἰόνιοι κατέναντι τῆς Προστασίας

Ἀπὸ τὰ 1817 μέχρι τοῦ 1857.

Ἐπι τοῦ θέματος τούτου ἐγράφησαν ἤδη Μίλντνὰ πολλὰ, ἠδύναντο νὰ γροφῶσιν πολλὰ περισσότερα, δὲν θέλω ἐπικαλεσθῆ ὅμως τὴν προσοχὴν Σας εἰμὴ ἐπὶ ὀλίγων.

Παρατρέχω τὴν ἐξιστόρησιν τῶν βιαιοπραγιῶν τοῦ Σιρ Θωμᾶ Μαιτλάνδου πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐτοιμασθέντος συνταγματικοῦ Χάρτου.

Ἡ Εὐρώπη ἐπληροφορήθη μετ' ἐκπλήξεως τὰς βιαιοπραγίας ταύτας, ἐγὼ δὲ καθὼ Ἕλληνας καὶ Ἰόνιος δὲν δύναμαι νὰ παρασιωπήσω τὰ ἐπόμενα δύο γεγονότα οὐ μικρὰν ἱκανοποίησιν ἔθνικὴν δίδοντα, ὡς πρὸς τὴν τότε ἀντιταχθεῖσαν παρὰ τῶν Ἰονίων διαγωγὴν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ὁ Σιρ Μάιτλανδ ὑπεχρεώθη, ἵνα ἐπιτύχη τοὺς σκοπούς του, νὰ διαλύσῃ τὴν ἐν Ἐπτανήσῳ τότε ὑφισταμένην καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ὡς νόμιμον ἀναγνωρισθεῖσαν κυβέρνησιν, ἀποπέμπων τοὺς Γερουσιαστὰς, καὶ διὰ προκηρύξεως (22 Μαΐου 1816) χαρακτηρίζων αὐτοὺς ὡς ἀνικάνους καὶ διεφθαρμένους (inetti e corrotti) ἔθετεν ἐπὶ κεφαλῆς πάσης κυβερνητικῆς καὶ διοικητικῆς διαχειρίσεως τῶν Νήσων στρατιωτικοὺς Ἀγγλοὺς. Μόλα δὲ τὰ εἰς διαθεσίῃ του ὑπάρχοντα καὶ εἰς ἐνέργειαν τεθέντα μέσα, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιτύχη τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα ἀτόμων πρὸς καταρτισμὸν τῆς δῆθεν συντακτικῆς συνελύσεως του, ἀλλὰ ἐβιάσθη νὰ παρειαξῆ ἀφ' ἐνὸς τινὰ ὅστις δὲν εἶχεν εἰσέτι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλογέως, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀλλοδαπὸν ὅστις ψηφίσας τὸν διὰ τὴν Ἐπτανήσον διοριζόμενον χάρτην, ἐπολιτογράφετο ἀργότερα Ἐπτανήσιος δι' ἐπὶ τούτου Νόμου.

Μόνα τὰ δύο ταῦτα γεγονότα ἀρκοῦσιν νὰ μαρτυρήσωσιν ἕκτοτε ἂν ὁ Ἴόνιος Λαὸς εἶναι, καθὼς παρὰ τῆς Προστασίας ἐχαρακτηρίσθη, Λαὸς ἀπολίτευτος καὶ ἀνάξιος ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας καὶ νὰ δείξωσιν εἰς τὴν Μ. Βρεταννίαν πόσον ἡ Προστασία τὴν ἠπάτησε, δοῦσα εἰς αὐτὴν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ Ἐπτανήσος δὲν ἐδύνατο καταλληλοτέρως νὰ κυβερνηθῆ εἰμὴ διὰ τοῦ ἐπιβληθέντος Χάρτου τῶν 1817.

Εἰς στιγμὴν καθ' ἣν ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ προετοιμάζετο διὰ τὸν ἀγῶνα τῶν 1821 ἡ φυλὴ αὕτη, καὶ ἰδίως ὁ Ἐπτανήσιος δὲν ἠδύνατο εἰμὴ νὰ στρέψῃ τοὺς πόθους καὶ τὰς ἐλπίδας του κυρίως πρὸς τὸ Ἀγγλικὸν ἐκεῖνο ἔθνος, τὸ ὁποῖον πρὸ αἰῶνων κέχτηται πλέον τὴν δόξαν νὰ παρουσιάζηται ἐν τῇ δυνάμει του σταθερὸς πρόμαχος τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Τὴν φυσικὴν ταύτην τάσιν τοῦ Ἑλ-

ληνος ἐν Ἐπτανήσῳ πρὸς τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος ἐτι μᾶλλον ἐνίσχυσεν ἡ σύστασις συμπολίτου μας τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐν τῇ ζωῇ του παρὰ τῶν Πανελλήνων, ἰδίως δὲ παρὰ τῶν Ἴονίων, μετὰ σεβασμοῦ πάντοτε ἐπροφέρθη, καὶ τοῦ ὁποίου ὁ τάφος ὑπενθυμίζων τὸν ἔθνικόν μάρτυρα Κυβερνήτην, ἀποκαθίστᾷ ἱερὰν διὰ τοὺς ὁμοεθνεῖς του πᾶσαν παραγγελίαν τοῦ Ἰωάννου Καποδιστρίου.

... «Godete, Signori, della felicità di travagliare alla
ristaurazione della nostra madre patria. Noi non
apprendiamo ad amarla teneramente che quando vi
viamo, in essa e per essa.

»Una Nazione Grande e florida tanto per le sue istituzioni liberali che per la sua potenza, degna guidarvi in questa bella carriera. Meritate la sua confidenza e la sua stima, e voi assicurerete ai vostri figli il più glorioso retaggio» ; . . .

Ὅτως ἔγραφεν εἰς τοὺς συμπολίτας του ὁ Μέγας τῆς Ἐπτανήσου πολίτης διαβιβάζων πρὸς τὴν Ἴωνιον Γερουσίαν ἀντίτυπον τῆς ἐν Παρισίοις συνθήκης τῶν 1815, ἣν καθὸ πληρεξούσιος τῆς Ρωσσίας συνυπέγραφεν.

Τὴν πρὸς τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος συμπάθειαν τοῦ Ἑλληνοῦ ἐν Ἐπτανήσῳ, τὴν σύστασιν τοῦ Καποδιστρίου πρὸς διατήρησιν τῆς συμπαθείας ταύτης «ὡς εὐτυχῆ συνέργειαν πρὸς ἀνέγερσιν τῆς Μητρὸς πατρίδος» οὐδαμῶς ἐνίσχυσεν βεβαίως ἡ διαγωγὴ τοῦ Σιρ Μάιτλάνδου καὶ ἡ ἐπιβολὴ τοῦ Χάρτου τῶν 1817. Μόλοντοῦτο ὁ φύσει ὀξύδερκῆς Ἴόνιος συνησθάνθη ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ συγχῆσῃ τὸν Μάιτλανδ μετὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους, οὔτε τὴν Προστασίαν μετὰ τῆς Μ. Βρεταννίας. Ἐφερε τὴν πεποι-

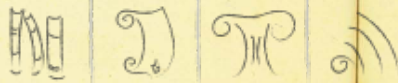
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

θῆσιν, ὡς ἐξακολουθεῖ νὰ τὴν φέρῃ ἀκόμη, μὲλα τὰ παθήματα 40 ἔτων, ὅτι ἡ Μ. Βρεταννία μὲν ἔγνωρίζε τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων θέσιν ἐν Ἑπτανήσῳ θέλει εἶσθαι ὁ πρῶτος σύμμαχος τοῦ Ἑπτανήσιου κατὰ τῆς Προστασίας. Τοῦτο καλῶς ἐννοοῦσα καὶ ἡ Προστασία αὐτὴ, ὅλας τὰς προσπάθειάς της συνεχέντρωσεν ἵνα παρεμποδίσῃ τὴν διαφώτισιν τῆς Μ. Βρεταννίας, ἀφ' ἑνὸς μὲν αὐθαιρέτως καταδιώκουσα πάντα Ἑπτανήσιον ἀποπειρώμενον ἵνα τοὺς γογγυσμοὺς τῆς πατρίδος του μέχρι Ἀγγλίας διαβιβάσῃ, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀποπειρωμένη ἵνα καὶ εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν κοινὴν γνώμην ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ Ἴονικὰ πράγματα παραμεμορφωμένα παραστήσει. Ἴδού ἡ ἀρχὴ τοῦ πεισματώδους κατὰ τῆς Ἑπτανήσου πολέμου τῆς Προστασίας, ἰσοδυναμοῦντος μὲ πόλεμον κατὰ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς ἀληθείας, καὶ τῆς πρὸς τὴν Ἀγγλίαν πεποιθήσεως τοῦ Ἑπτανήσιου.

Πρῶτον θυμὰ τῆς πάλης ταύτης ἐγένετο ὁ Ἄντωνιος Μαρτινέγκος.—Ὁ Ζακύνθιος οὗτος πολίτης ἄλλο ἀμάρτημα δὲν ἔφερεν εἰμὴ τὴν ἀπέναντι τῶν ἐπανελημένων προσκλήσεων καὶ παρακλήσεων τοῦ Σιρ Μαίτλανδου ἀποποιήσιν του εἰς τὸ νὰ συμπράξῃ διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ Χάρτου τῶν 1817.

Ἰδιώτευσεν ὁ Μαρτινέγκος μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ χάρτου, ἀλλ' ἦτον ἄνθρωπος ἐπιρροῆς μεγάλης εἰς τὴν πατρίδα του. Ἡ ἐξόντωσίς του ἐθεωρήθη ἀναγκαία καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς περιφρονηθείσης ἀγερωχίας τοῦ δεσπότη διὰ τὴν ἄρνησιν συμπράξεως, καὶ πρὸς παρεμπόδισιν ὑποπτευομένης, ὡς ἐκ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ Μαρτινέγκου ἀπὸ τὰ πράγματα, ἀποτάνσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ πρὸς περιστολὴν παντὸς ἄλλοθεν ἐνδεχομένου κατὰ

τῆς διαγωγῆς τῆς Προστασίας παραπόνου. Πολεμικὴ Φρεγάτα τῆς Αὐτοῦ Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας πέμπεται εἰς Ζάκυνθον. Ὁ Μαρτινέγκος συλλαμβάνεται, ἐντὸς αὐτῆς ἐπιβιβάζεται, ἀγεται εἰς Κέρκυραν κατηγορία συνομωσίας κινεῖται, κατ' αὐτοῦ καὶ ἐνῶ Νόμος, ὅπως κατηγορία ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων κατὰ τοῦ Μαρτινέγκου δοθῆ, δὲν ὑπῆρχεν, ἡ κατηγορία ὅμως δίδεται, ὁ δὲ πρὸς ἐξουσιοδότησιν αὐτῆς Νόμος συντάσσεται μετὰ τὴν παρουσίαν αὐτῆς.

Ὁ Μαρτινέγκος καταδικάζεται, κλείεται εἰς τὸ φρούριον τῆς Λευκάδος. Θετὸς υἱὸς αὐτοῦ μεταβαίνει εἰς Ἀγγλίαν, ἐπιβάλλει ἡ Ἀγγλία εἰς τὴν Προστασίαν τὴν χαριτοδοσίαν ὑπὲρ τοῦ Μαρτινέγκου. Ὁ Μαρτινέγκος ἐλευθεροῦται τῶν δεσμῶν του ἵνα ἐξορισθῆ τοῦ Κράτους, καὶ ἐπανέλθῃ ἀργότερα εἰς τὴν οἰκίαν του παράφρων!

Ὀλίγον μετὰ τὴν κράτησιν τοῦ Μαρτινέγκου συλλαμβάνονται διάφοροι Ζακύνθιοι, θεωρούμενοι πιστοὶ φίλοι αὐτοῦ, μεταφέρονται εἰς Κέρκυραν, κλείονται διὰ πολλοὺς κατὰ συνέχειαν μῆνας ἐντὸς τῶν φρουρίων χωρὶς νὰ δικασθῶσι καὶ ἀργότερα ἀπολύονται ὑπὸ ἐγγυήσεις, ἢ ὠρισμένας ἐκτόπισεις.

Ὁ Ἑπτανήσιος ὅμως δὲν πτοεῖται. Ὁ Μαίτλανδ ἀποπειρᾶται ἵνα συλλέξῃ ὑπογραφὰς πρὸς ἀπόδειξιν δῆθεν τῆς εὐχαριστήσεως τοῦ τόπου εἰς τὸ ἐπιβληθὲν σύστημα. Ὁ Ἴόνιος ἀποπειρᾶται καὶ αὐτὸς, ἵνα τὴν κατὰ τοῦ συστήματος ἀποστροφὴν του μέχρις Ἀγγλίας διαβιβάσῃ. Ἀναφορὰ ὑποκινεῖται εἰς Ζάκυνθον πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Μ. Β. ἀλλὰ ἡ ἀναφορὰ αὕτη μὲν ὑπὸ 32 ὑπεγράφητο, ἡ ἀστυνομία τὴν ἀνεκάλυπτε. Φυλακίζονται ὅλοι οἱ εἰς αὐ-

τὴν ὑπογεγραμμένοι. Οἱ ὡς ὑποκίνηται αὐτῆς θεωρηθέντες κλείονται εἰς τὰ φρούρια τῆς Κερκύρας διὰ ὀκτὼ Μήνας, ἔπειτα ἐξορίζονται ἐπὶ τρία ἔτη. Ἄξιον δὲ σημειώσεως εἶναι ὅτι τινὲς τῶν ὑπογραψάντων τὴν ἀναφορὰν ταύτην ἦσαν ἐν τέλει καὶ ὑπάλληλοι. Εἷς ἐξ αὐτῶν (ὁ Κύριος Ἀναστάσιος Φλαμπουριάρης) μέλος τῆς Βουλῆς, διὰ Βουλευτικῆς πράξεως, παρὰ τοῦ Ἀρμοστοῦ ὑπαγορευθείσης, ἀπεβλήθη τῆς ἤδη συνεδριάζουσας Συνελεύσεως, ἵνα καὶ αὐτὸς κλεισθῆ εἰς τὸ φρούριον καὶ ἔπειτα ἐξορισθῆ.

Ἐπισυνάπτω Μυλόρδ, ἀντίγραφον τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, (α) ἀναγνώσατέ το, παρακαλῶ, εἶναι τὸ πρῶτον ἔγγραφο τὸ ὁποῖον ἡ Ἐπτάνησος ἀπεπειράτο νὰ διαβιβάσῃ εἰς Ἀγγλίαν ἐπικαλουμένη τὴν βοήθειάν της κατὰ τῆς Προστασίας. Ἄς κρίνῃ δὲ ἡ Υ.Ε. πῶς πρέπει νὰ χαρακτηρισθῆ Κυβέρνησις τοιαύτα τολμήσασα, κατὰ πολιτῶν τοιοῦτον ἔγγραφο ἀποπειραθέντων ὑπὲρ τῆς πατρίδος των ν' ἀπευθύνωσι εἰς Ἀγγλίαν!

Μόλην τὴν ἀποτυχίαν τῆς πρώτης ἀποπέρας, ἐνῶ ἀκόμη κλεισμένοι εἰς τὰ φρούρια τῆς Κερκύρας οἱ τὴν ἀναφορὰν ταύτην ὑπογράψαντες εὐρίσκοντο, δευτέρᾳ ἀναφορᾷ ὁμοίᾳ τῆς πρώτης ἐν Ζακύνθῳ σχεδιάζεται. Προσεκτικώτεροι οἱ πολῖται γενόμενοι, κατορθώνουσι ἵνα ὑπογράψωσι ἑκατοντάδες πολλαὶ εἰς τὴν δευτέραν ταύτην ἀναφορὰν, χωρὶς ἢ ἀστυνομία νὰ ἐννοήσῃ. Δύο τῶν ὑπογραψάντων τὴν παρουσιάζουσι εἰς τὸν Τοποτηρητὴν τοῦ Ἀρμοστοῦ, ὅστις τοὺς προσκαλεῖ νὰ τὴν ἀποσύρῳσιν, ἢ ἀλλῶως ἀντὶ τῆς ἀναφορᾶς ἤθελε πέμψῃ αὐτοὺς ἀμέσως σιδηροδεδεμένους εἰς Κέρκυραν. Τὸ δεύτερον ἐγένετο.

(α) Ἴδε τὸ ἔγγραφο τούτο εἰς τὸ τέλος.

Αἱ ἀναφοραὶ αὗται διεβιβάζοντο εἰς Ἀγγλίαν;

Οἱ Ἴόνιοι δὲν γινώσκουσιν ἄλλο μετὰ θετικότητος εἰμὴ ὅτι ὅλα τὰ κινήματα ταῦτα ἐχαρακτηρίζοντο ὡς ὑποκινήσεις Ῥωσικαί, οἱ δὲ Ἐπτανήσιοι οἱ ἀποτολμοῦντες ἵνα ὑπὲρ τῆς πατρίδος των πρὸς τὴν Μ. Βρεττανίαν κατὰ τῆς Προστασίας ἀποτανθῶσιν, ἐσυκοφαντήθησαν ὡς πράκτορες Ῥῶσσοι καὶ ὡς τοιοῦτοι κατεδιώχθησαν, χαρακτηρισμὸς ὅστις δὲν ἐξέλειψεν εἰμὴ κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν Ἀρμοστείαν.

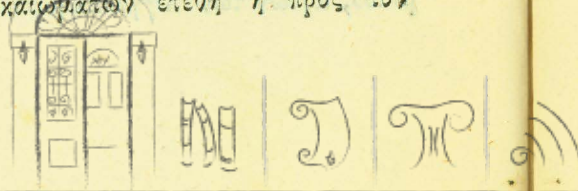
Δὲν σκοπεῖω, Μυλόρδ, νὰ θέσω τὴν ὑπομονὴν Σας εἰς τὴν σκληρὰν δομικὴν τῆς κατὰ σειρὰν ἐξιστορήσεως τῶν ἀποπειρῶν τῶν Ἰονίων ὅπως κατορθώσωσιν ἵνα ἡ κατὰ τῆς Προστασίας φωνὴ των μέχρις Ἀγγλίας διαβιβάσθῃ, καὶ τῶν ἐπιθέσεων τῆς Προστασίας ὅπως τοῦτο παρεμποδίσῃ. Ἀρκεῖ μοι νὰ σημειώσω ὅτι ὅσον ἡ ἐπίθεσις ἐκ μέρους τῆς Προστασίας ἠῤῥεξε, τόσῳ μᾶλλον ὁ ζήλος τῶν Ἐπτανησίων ἐπερίσσευε, τόσῳ μᾶλλον ἡ πεποίθησις των ἐκραταιοῦτο ὅτι ἤρκει νὰ γίνῃ γνωστὴ τῶν πραγμάτων ἡ θέσις εἰς Ἀγγλίαν, ὅπως ἡ Ἐπτάνησος εἰς τὸ πείσμα τῆς Προστασίας δικαιωθῆ.—Ἡ πίεσις τῆς κοινῆς γνώμης ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε καίτοι οἱ Βουλευταὶ ἐξελέγοντο ὑπὸ τοῦ Ἀρμοστοῦ διὰ τοῦ διπλοῦ καταλόγου τοῦ προκαταρκτικοῦ Συμβουλίου μῶλον τοῦτο πλειοψηφία Βουλευτικὴ ὑπὲρ τῆς Προστασίας δυσκόλως ἐσχηματίζετο. Καὶ ἡ Δ' καὶ ἡ Ε' καὶ ἡ ΣΤ' Βουλὴ διελύοντο μὴ δυναμένων τῶν Ἀρμοστῶν νὰ συμβαδίσωσι μετ' αὐτῶν.

Ἡ Ζ' Βουλὴ ἐσυγκροτεῖτο καὶ εἰργάζετο ἐν μέσῳ ἐξοριῶν Λαϊκῶν τε καὶ Ἰερωμένων, ἀπειλῶν καὶ προετοιμασιῶν πρὸς κήρυξιν στρατοδικείων, παρεμποδίσεως πάσης Ἐφημερίδος φυλλαδίου ἢ βιβλίου, αὐτῶν τῶν Ἀγγλικῶν μὴ ἐξαιρουμένων, τὰ ὁ-

ποια τυχόν τί παρὶ Ἑπτανησιακῶν περιελάμβανον.

Διὰ τῶν ὑπὲρ τοῦ διέποντος συστήματος ἐκφράσεων καὶ προσφωνήσεων τῆς Βουλῆς ταύτης ἡ Προστασία ἀπεπειράθη νὰ δείξῃ καὶ πάλιν τὴν δῆθεν ὑπὲρ αὐτῆς συγκατάθεσιν τῆς Ἑπτανήσου· ἀλλὰ τὸ παιγνίδιον δὲν ἐδύνατο πλέον νὰ καλυφθῇ. Ἐπῆλθε πλέον καιρὸς καθ' ὃν ἡ Μ. Βρεττανία ὤφειλε νὰ γνωρίσῃ ἐν μέρει τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων ἐν Ἑπτανήσῳ θέσιν καὶ νὰ συναισθανθῇ πόσον παρὰ τῆς Προστασίας ἐξηπατήθη. Ἡ κατὰ τὰ 1839 καὶ 1840. κορυφωθείσα πρὸς τὴν Ἀγγλίαν κατὰ τῆς Προστασίας ἐκφρασις τῶν Νήσων, αἱ πολυπληθεῖς ὑπὸ χιλιάδων ὑπογραφῶν καλυφθεῖσαι ἀναφοραὶ, ἡ προσωπικὴ εἰς Λονδῖνον μετάβασις τοῦ Κ. Μουστοξύδου ἐκ Κερκύρας, τοῦ Κ. Γαήτα ἐκ Ζακύνθου, τοῦ Κ. Πηνιατόρου ἐκ Κεφαλληνίας, δὲν ἠδύνατο πλέον, ὡς ὑποκινήσεις ἢ ραδιουργίαι Ῥωσικαὶ νὰ πιστευθῶσιν ἐν Ἀγγλίᾳ, καίτοι ὡς τοιαῦται παρὰ τῆς Προστασίας κατὰ τὸ σῆνηδες παριστάνοντο. Ὅκτω ἐτη ἐχρειασθήσαν ἕκτοτε νὰ παρέλθωσιν, ὅμως ἡ ἀλήθεια καίτοι ἀργὰ ἐπὶ τέλους ἐθριάμβευσεν. Ἡ διάδοχος τῆς Ζ. Βουλῆς, ἡ Η'. ἐπροσκαλεῖτο πρὸς παραδοχὴν τῶν συνταγματικῶν Μεταρρυθμίσεων τῶν 1848 καὶ 1849.

Εἰς τὸ πείσμα τῆς Προστασίας ἡ Ἀγγλία προτείνει τὴν ἐλευθεροτυπίαν καὶ ἐλευθέραν ἐκλογὴν. Ἡ Προστασία ὑποχρεουμένη νὰ ὑποχωρήσῃ ἀποπειράται νὰ περιορίσῃ κἂν, ὅσον τὸ δυνατόν, τὰ νέα πολιτικὰ δικαιώματα παρεισάγουσα εἰς τὰς ὑπὸ τῆς Μ. Βρεταννίας ἀρχῆθεν διαβιασθείσας ῥήτρας, νέας διατάξεις πείθουσα τὴν Ἀγγλίαν περὶ τῆς δῆθεν ἀνάγκης αὐτῶν. Οὕτως ὡς ὅρος τὸν παραχωρουμένων πολιτικῶν δικαιωμάτων ἐτέθη ἡ πρὸς τὸν

Ἀρμοστὴν παραχώρησις ἵνα αὐτὸς κατ' εὐθείαν ἐκλέγη καὶ σχηματίσῃ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν Γερουσίαν, καὶ τὸ ἀμετακίνητον τῆς μισθοδοσίας του καὶ τῆς Στρατιωτικῆς ἐπιχορηγήσεως. Ἄλλ' ὅπως ποτ' ἂν ἦ, ἡ ἐλευθεροτυπία καὶ ἐλευθέρᾳ ἐκλογῇ καθιερούτο. — Ὅποια προηγούμενα, ὅποιον ἐνεστὸς ἐμελλε νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ ἐλευθέρου τύπου ἀφ' ἐνός, καὶ τῆς ἐκλεχθισομένης ἀντιπροσωπείας ἀφ' ἑτέρου; Ἐπιτρέψατέ μοι Μυλόροδ βραχείας ἐπὶ τούτου ἐκφράσεις.

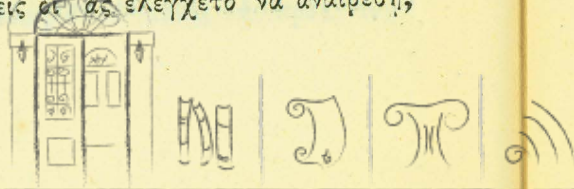
Ἀντιπροσωπικὸν σύστημα μετὰ ἑτερογενοῦς σώματος παριστάνοντος συνάμα τὴν ἄνω Βουλὴν καὶ ὑπουργεῖον ἀνεύθυνον· ἄνω δὲ ἀμφοτέρων ὁ Ἀρμοστὴς συγκεντρόνων εἰς ἑαυτὸν πᾶσαν ἐξουσίαν, αὐτῆς τῆς δικαστικῆς μὴ ἐξαιρουμένης. — Διαχειρίσις τοῦ δημοσίου πλοῦτου ἐπὶ τριακονταετίαν ἀνευ λογοδοσίας. Ἐκατοντάδες χιλιάδων Λιτρῶν Στερληνῶν δαπανηθεισῶν εἴτε εἰς κατεδάφησιν φρουρίων περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν ὁποίων ῥητῶς ἢ συνθήκῃ τῶν Παρισίων ἐπρονόει (ἄρθρον ς'. τῆς Συνθήκης) — εἴτε πρὸς ἀνέγερσιν νέων, ἀσκόπων καὶ περιττῶν διὰ τοὺς Ἴονίους, τὰ ὅποια αὐτοὶ προθύμως ἠθέλον κατεδαφίσῃ, — εἴτε πρὸς ἐπίτευξιν ἄλλων οὐχὲ βεβαίως Εὐρωπαϊκῶν ἢ Ἰονίων, ἢ Βρεταννικῶν σκοπῶν. Ἡ ἀπέναντι ὄλων τῶν δαπανῶν τούτων κατανάλωσις ἐπὶ τῆς Ἀρμοστείας Δούγλας τοῦ παρὰ τοῦ Λόρδου Νούγεντ ἀφεθέντος περισσεύματος εἰς τὸ ταμεῖον 600 περίπου χιλιάδων ταλλήρων καὶ ἡ ἕκτοτε ἐναρξίς τοῦ μετὰ ταῦτα υπερόγκου χρέους. Σύστημα φορολογικὸν λίαν δυσανάλογον οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐπαχθέστερον παντὸς ἄλλου ἐν Εὐρώπῃ — Γεωργία, ἐμπόριον, βιομηχανία, ἐγκαταλελειμένα οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ αἱ ὑπὲρ αὐτῶν ἐνδεχόμενα ἀ-

πόπειραι τῶν ἰδιωτῶν παρεμποδιζόμεναι ὑπὸ ἀλλοχότων Νόμων, ἐν παραβάσει δὲ καὶ τῶν οἰωνδήποτε ὑφισταμένων νόμων, παραχώρησις ἀποκλειστικῶν προνομίων εἰς ξένα πρὸς φυγάδευσιν τῶν ἐγχωρίων κεφαλαίων.—Ἡ τήρησις τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς θρησκείας τοῦ τόπου παραμεληθεῖσα, προσβολαὶ κατ' αὐτῆς ἐπιφερθεῖσαι.—Ἡ δημοσία ἑκπαίδευσις εἰς ἔντελῆ παραλυσίαν εἰς τόπον ὅπου τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος διὰ τοῦ Λόρδου Γουίλφορδ (τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα οὐδεὶς τῶν ὡς ἀχάριστων χαρακτηριζομένων Ἑπτανησίων προφέρει χωρὶς νὰ προτάξῃ τὸ ἐπίθετον τοῦ ἀειμνήστου) ἀκαδημίαν συσταῖνον προητοίμαζεν καθηγητὰς καὶ Ὑπουργοὺς πρὸς καταρτισμὸν Πανεπιστημίου καὶ Κυβερνήσεως ἐν ἑλευθέρα Ἑλλάδι καὶ ὅπου μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου ἡ Προστασία—τὸ βλέπετε ἤδη Μυλὸρδ—παρέλυσεν καὶ αὐτὰ τὰ προκαταρκτικὰ σχολεῖα. Ἡ ἔθνικὴ γλῶσσα παρηγκονισμένη τῶν δημοσίων, καίτοι ῥητῆ διάταξις αὐτοῦ τοῦ Μαϊτλανδίου Χάρτου περὶ τούτου πρὸ τριακονταετίας ἐπρονόει, ἐπὶ πάσι δὲ τούτοις ἐπὶ τριακονταετίαν αὐθαίρετοι παραβιάσεις τοῦ οἰκιακοῦ ἀσύλου, τῆς ἀτομικῆς ἑλευθερίας, τῆς περιουσίας, τῆς ζωῆς καὶ τῆς τιμῆς τῶν Ἰονίων, ἰδοὺ ἐπὶ ποίας καταστάσεως πραγμάτων ἐπροσκαλεῖτο ὁ Ἰόνιος τύπος ἵνα μετὰ πολυετῆ δεσποτικὴν δέσμευσιν ἑλευθέρως συζητήσῃ. Ἐῖναι θαῦμα ἂν ἡ Ἰόνιος δημοσιογραφία μετὰ τὰ προηγούμενα ταῦτα, πρῶτην φωνὴν ἀφῆκε τὴν φωνὴν τῆς πατριωτικῆς ἀγανακτήσεως;—Καὶ ὅμως ἡ Προστασία ἐλάμβανε τὸ θάρρος νὰ κατηγορήσῃ ἐνώπιον τῆς Ἀγγλίας τὴν τότε ἔκφρασιν τοῦ Ἰονίου τύπου ὡς θρασεῖαν καὶ παράτολμον, μὴ δυναμένη δὲ τὰς πράξεις δι' αὐτὴν ἐλέγχου νὰ ἀναιρέσῃ,

ἢ δικαιολογήσῃ, κατέφευγεν εἰς τὴν συκοφαντίαν ὅτι ὁ Ἰόνιος τύπος προσέβαλλε τὸ Ἰερὸν πρόσωπον τῆς Α. Β. Μεγαλειότητος καὶ ἐξύβριζε τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος! συκοφαντία ἦτις δυστυχῶς ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπιστεῦετο, ἂν καὶ τὰ πράγματα θριαμβευτικῶς τὴν ἀνήρουν.

Πλὴν τοῦτο δὲν ἦτο τὸ ὅλον.

Ὁ Ἰόνιος τύπος ἐπροσκαλεῖτο ἐλευθέρως νὰ συζητήσῃ καὶ ἀποφανθῇ περὶ τῶν πατρίων ἐνῶ μετὰ δισχιλίω ἐτῶν ἔθνικοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τῶν ἀκτῶν τῶν ἡμετέρων Νήσων, Ἑλληνικὸν Βασίλειον, τῆ συμπράξει καὶ τῆς Μ. Βρεταννίας, ἀνεγείρετο ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ὁποίου ὁ ἑπτανήσιος καὶ περιουσίαν καὶ ζωὴν προσέφευγεν ὅπως καὶ αὐτὸς σὺν αὐτῷ τὴν ἔθνικὴν του ὑπαρξίν ἀναλάβῃ καὶ τὰς ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ διακοπεῖσας προσπάθειας τῶν προγόνων του ἐξακολούθῃ.—Ἐῖναι θαῦμα ἂν ὁ ἑπτανήσιος τύπος ὅτε μὲν ἰσχυρότερον ὅτε δὲ ταπεινότερον, ἀλλὰ πάντοτε σύμφωνος πανταχόθεν ἀνύψωσεν τὴν φωνὴν ὑπὲρ τῆς ἔθνικῆς ἀποκαταστάσεως;—Καὶ ὅμως ἡ Προστασία ἐλάμβανε τὸ θάρρος ἵνα τὸ τοιοῦτον ὡς στασιαστικὸν κίνημα χαρακτηρίσῃ, ὡς τοιοῦτον τὸ καταδιώξῃ καὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐκείνης Ἀρμοστείας τοῦ Λόρδου Σείτωνος ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἡ Μ. Βρεταννία τὴν ἐλευθεροτυπίαν παρεχάκει, ἡ Προστασία ἐξορίζει τοὺς Δημοσιογράφους Ζερβὸν καὶ Μομφερράτον οἵτινες καθαρώτερα τῶν ἄλλων τὴν περὶ πάσεως τῆς Προστασίας φωνὴν ἀνύψωσαν. Ἄν αἱ προλαβοῦσαι πρὸς τὴν Ἀγγλίαν κατὰ τῆς Προστασίας περὶ συνταγματικῶν Μεταρρυθμίσεων ἀποτάσεις τῶν Ἰονίων, ὡς στασιαστικὰ κινήματα ὡς ῥωσσικαὶ ὑποκινήσεις ἐχρωματίσθησαν, καὶ αὐθαίρετως κατεδιώχθησαν, πολὺ περισσότερον, φυσικῶ

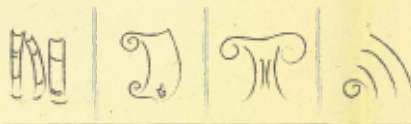
τῷ λόγῳ, ἔπρεπε νὰ συμβῆ τοῦτο ἐνώπιον τῆς περὶ παύσεως τῆς Προστασίας ἀνεγειρομένης φωνῆς. Ὁ ἔχων ἀδίκον οὐδέποτε συγχωρεῖ καὶ ἡ Προστασία συνειδυῖα τῶν πρὸς τὴν Ἑπτάνησον ἀδικημάτων τῆς, ἐθεώρησε τὴν περὶ παύσεως αὐτῆς φωνὴν τοῦ ἐπτανησίου ὡς ἀποτέλεσμα ἀγανακτήσεως κατὰ τοῦ ὑφισταμένου εἰσέτι παρελθόντος, λησμονοῦσα ὅτι τὸ κατὰ τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ ἐνεστώτος παράπονον ἠδύνατο νὰ ἐκλείψῃ καὶ μῶλον τοῦτο ἢ ὑπὲρ τῆς Ἐκδοσεως φωνὴ οὐχὶ ὀλιγότερον ἰσχυρὰ ἤθελεν ἀνυψωθῆ, λησμονοῦσα ὅτι ἡ κατὰ τῆς ξένης κυριαρχίας ἀντίδρασις τοῦ Ἑπτανησίου καὶ τοῦ Ἑλληνος ἐν γένει δὲν ἐξέλειψεν οὐδέποτε ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς Ῥωμαϊκῆς κατακτήσεως, λησμονοῦσα ἐπὶ τέλους ὅτι ἡ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως ἀπαίτησις ὤφειλεν ἔτι μᾶλλον ἰσχυρὰ νὰ ἀνυψωθῆ, ὡς ἤδη ἀνυψοῦται, ἐν στιγμῇ καθ' ἣν τῆς Ἑλλάδος τὸ ὄνομα ἐπὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Χάρτου καὶ πάλιν ἀναφαίνεται.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Κ. Οὐάρδου ἐκλεχθεῖσα πρώτη ἐλευθέρα Βουλὴ (ἢ Θ'.) συνήρχετο τὸ πρῶτον δύο ἔτη μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς ἐλευθεροτυπίας. Παρίστατο ἤδη ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ταύτης τὸ αὐτὸ θέαμα τὸ ὁποῖον καὶ ἐνώπιον τοῦ τύπου πρὸ δύο ἑτῶν. Ἀλλὰ παρίσταντο ὡς ἐπίμετρον αἱ φρικώδεις σκηναὶ τῶν ἐν Κεφαλληνία στρατοδικείων τοῦ 1849.

Ἐῖναι θαῦμα ἂν ἡ Βουλὴ αὕτη δὲν ἔμιμήθη τὰς παρελθούσας τοῦ προκαταρκτικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν πρὸς τὸν ἐναρκτήριο ἄρκτον τοῦ Ἀρμοστοῦ ἀπάντησίν τῆς; Ἐῖναι θαῦμα ἂν δὲν περιωρισθῆ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰ περὶ ἐπισκευῆς τῶν Λεβήτων τοῦ Ἰονικοῦ ἀτμοπλοίου, περὶ τῶν ὁποίων ἐκτεταμένως ἐ-

νόμιζε πρέπον νὰ καταγίνῃ ὁ Κ. Οὐάρδος εἰς τὸν ἐναρκτήριο ἄρκτον τοῦ, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ἀνέφερε λίαν μετριοπαθῶς τὰ κατὰ τοῦ διέποντος συστήματος παράπονα τῆς Ἑπτανήσου; Ἐῖναι θαῦμα ἂν ἐνώπιον τῶν σκηνῶν τῶν στρατοδικείων τῆς Κεφαλληνίας ἡ Βουλὴ αὕτη ἀφιέρωσεν εἰς τὴν ἀπάντησίν τῆς μικρὸν καὶ λίαν μετριοπαθῆ παράγραφον περὶ τούτου, παραπονομένη διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ αὐθαιρέτου παραβίασιν τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας, καὶ τοῦ οἰκιακοῦ ἀσύλου, καὶ ἐνδεικνύουσα ὅτι ἔπρεπε διὰ παντός νὰ προληφθῆ ἢ ἀνανέωσις τῶν οἰκτρῶν καὶ ἀξιοθρηνητῶν καταδυναστειῶν τῶν ὁποίων ἐλεινὸν παράδειγμα ἔδωκεν ἡ Νῆσος Κεφαλληνία; — Ἐῖναι θαῦμα, ἐπὶ τέλους, ἂν ἡ Βουλὴ αὕτη ὡς τελικὸν συμπερασμὸν τῆς ἀπάντησεώς τῆς ἐξέφραζε τὴν πεποίθησίν τῆς ὅτι ἡ θαλασσοκρατῶρ, μετὰ τῆς Εὐρώπης δικαίας καὶ εὐγνωμονοῦσης, ἤθελεν ἀνεγείρει τρόπαιον ἐνδοξότερον τοῦ Ναυαρίνου διὰ τῆς συνενώσεως τῶν διεσχορπισμένων μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς; — Καὶ ὅμως ὁ Ἀρμοστὴς ἀκροασθεὶς τὴν ἀπάντησιν ταύτην, τὴν ὁποῖαν ἄλλως προηγουμένως ἐγνώριζε, ἐπιφυλάσσεται, δι' ὅπως νέου εἰς τὰ βουλευτικὰ ἔθιμα τρόπου, νὰ ἀνταπαντήσῃ ἀργότερα· εἰς τὴν ἐκτεταμένην δὲ ἀνταπαντήσιν τοῦ, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Ἑπτάνησος μετ' ἐκπλήξεως ἠχροάσθη, οὐχὶ μίαν τῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους πρὸς τὴν ἄλλην διὰ τοῦ πρὸς ἀλλήλας ὀφειλομένου σεβασμοῦ ἀπευθυνομένην, ἀλλὰ τὸν ἐρεθισμένον δεσπότην τὸν πρὸς τοὺς οἰονεὶ ὑπηρέτας τοῦ ἀποτετινόμενον.

Ἐπρόκειτο περὶ τῶν ὄλων· οὐχὶ πλέον περὶ καταχρήσεων, ἢ Κυβερνητικῶν παραπόγων ἀλλὰ περὶ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

παύσεως τῆς Προστασίας φωνὴν ἀπετόλμα ἡ Ἐπτάνησος πρὸς τὴν Μ. Βρεταννίαν καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὴν Εὐρώπην νὰ ἀπευθύνῃ.

Τὸ οὐ μόνον συμφέρον ἀλλὰ ἀπ' ἐναντίας ἡ θετικὴ βλάβη τῆς Μ. Βρεταννίας ἐκ τῆς διατηρήσεως τῆς Προστασίας, ἡ δὲ μὴ δυναμένη πλέον νὰ παρεμποδισθῇ ἀπότανσις τῆς Ἐπτανήσου πρὸς τὴν Μ. Βρεταννίαν, ἵνα ἡ Προστασία εἰς τὸ συμφέρον ἀμφοτέρων παύσῃ ἦσαν οὐχὶ πλέον θεωρίαι ἀλλὰ πραγματικὰ γεγονότα.— Ἡ Προστασία ἐνόμισεν ὅτι ἠδύνατο τὴν περὶ Ἐνώσεως φωνὴν νὰ καταπνίξῃ καὶ ἐδῶθεν ἄρχεται, Μυλόρδ, νέα σειρά λίαν λυπηρῶν γεγονότων πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου.

Τὰ μέλη τῆς Θ'. Βουλῆς εἴτε πρώτην φοράν εἰς τὸν Βουλευτικὸν περίβολον παρίσταντο, εἴτε πρώτην φοράν ἐλάμβανον μέρος εἰς ἐλευθέρως ἐκλεχθεῖσαν καὶ ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ ἐργαζομένην Βουλὴν. Ὡστε ὅλα ἦσαν ἑλλειπῆ τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐκείνης τακτικῆς, ἥτις μόνον διὰ τῆς πείρας καὶ τριβῆς ἀποκτᾶται, καὶ ἥτις μόνη βουλευτικούς σκοποὺς δύναται νὰ διευθύνῃ καὶ ἐπιτύχῃ. Τὴν εἰς τοὺς κοινοβουλευτικούς συνδιασμοὺς πείραν του μετεχειρίσθη ὁ Κ. Οὐάρδος ἵνα περιπλέξῃ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον τὴν ἀντιπροσωπεῖαν ὅπως, εἴ δυνατόν, δυσφημίση ἐκ προοιμίων πᾶν ἐνδεχόμενον τῆς ἀντιπροσωπείας ταύτης κατὰ τῆς Προστασίας κίνημα. Αἱ ἐκθέσεις τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν τῆς Βουλῆς ταύτης γέμουσι κατηγοριῶν καὶ παραπόνων κατὰ τῆς Κυβερνήσεως περὶ τῶν παντοίων εἰς αὐτὰς παρεμβληθέντων προσκομμάτων, τακτικὴ ἥτις δὲν ἐξέλειψε εἰς οὐδεμίαν τῶν μετὰ ταῦτα βουλευτικῶν συνόδων.

Ἐν μέσῳ, οὐχὶ κοινοβουλευτικῆς συζητήσεως, ἀλλὰ πεισματώδους ἐχθρικῆς τῶν συνταγματικῶν ἀρχῶν

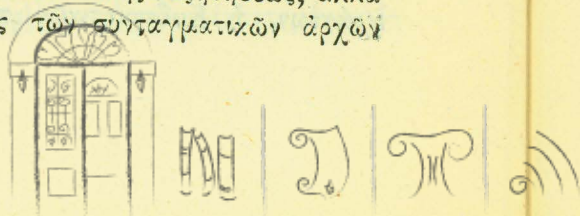
πάλιν ἡ Θ'. Βουλὴ ἀνεβάλλετο ὀλίγας ἡμέρας πρὶν τοῦ τέρατος τῆς συνταγματικῆς περιόδου τῆς, ἵνα προσκληθῇ ἀργότερα καὶ ἐκ νέου ἀναβληθῇ, εἰς στιγμὴν καθ' ἣν ἔβαινεν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ περὶ Ἐνώσεως ψήφισματος τῆς 26 Νοεμβρίου 1850.

Τὸ ψήφισμα ἐκεῖνο ἐγένετο ἀντικείμενον λόγου εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Κοινοβούλιον ὅπου δυστυχῶς διὰ τοὺς Ἴονίους δὲν ἀντήχησαν καὶ δὲν ἐδύνατο ν' ἀντηχῆσωσιν, εἰμὴ αἱ παρὰ τῆς Προστασίας ἐπὶ τοῦ γεγονότος διαβιβασθεῖσαι πληροφορίαι, αἵτινες ἦσαν βεβαίως ἀναγκαῖαι εἰς δικαιολόγησιν τῶν προετοιμαζομένων καταδιώξεων.

Ὁ προτείνας τὸ ψήφισμα βουλευτῆς Τυπάλδος Καπελέτος διαγράφεται τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου Κεφαλληνίας, εὐρισκόμενος δὲ τότε εἰς τὴν ἐλευθεράν Ἑλλάδα τῷ παρεμποδίζεται ἢ εἰς τὰς Νήσους ἐπάνοδος

Ἡ πρώτη αὐτῆ ἀυθαίρετος πρᾶξις ἠκολοθήθη ἀπὸ τὰς ἐξορίας πολλῶν ἄλλων ἀντιπροσώπων, δημοσιογράφων, ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν συμβούλων κ.τ.λ. Συνεπεία τοῦ κατακλυσμοῦ τούτου παύει ὁ τύπος, καὶ ἰδοὺ Μυλόρδ ὁ σεβασμὸς εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐγγυουμένην ἐλευθεροτυπίαν.

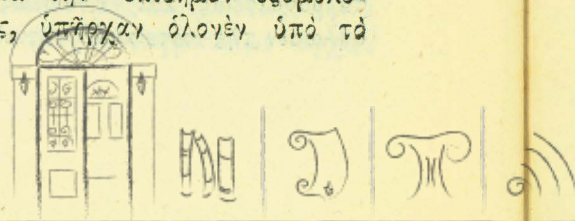
Ἐν τῷ μέσῳ τοιούτων καὶ ἄλλων παραπλησίων ἐτοιμασιῶν, ἀφοῦ ἤδη προηγουμένως ἐπροπαρασκευάσθησαν οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι, διαλύεται ἡ Θ'. Βουλὴ, καὶ οἱ Ἐκλογικοὶ σύλλογοι προσκαλοῦνται εἰς τὴν ἐκλογὴν νέων ἀντιπροσώπων ὑπὸ τὴν προκήρυξιν καὶ προϋπόσχεσιν νέων πολιτικῶν ἐλευθεριῶν διὰ συνταγματικῶν Μεταρρυθμίσεων.— Ἐπροσκαλοῦντο οἱ ἐκλογεῖς νὰ ἀποφανθῶσι μεταξύ Μεταρρυθμίσεως καὶ Ἐνώσεως, ἢ κατὰ τὴν ῥητὴν διαδήλωσιν τῆς τότε κυβερνητικῆς Ἐφημερίδος (ὁ Φίλος

τοῦ λαοῦ) μεταξύ Μεταρρυθμίσεως καὶ στρατιωτικῆς Κυβερνήσεως ὡς ἐκείνης τοῦ Στρατηγοῦ Κάμπελ! Ἐτόλμησαν χωρὶς νὰ ἐρυθριάσωσι νὰ εἰπώσιν, ὅτι ὁ τόπος ἀπαντοῦσεν εὐγενῶς εἰς τὴν πρόκλησιν ταύτην καὶ ἔπεμπε πλειοψηφείαν Βουλευτικὴν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ πῶς ἡ πρόσκλησις ἐγένετο καὶ πῶς ἡ ἀπάντησις εἰδίδετο;

Ὁμιλῶ, Μυλόρδ, περὶ γεγονότων πασιδήλων, παρὰ τρέχω τὰ ὑπόκρυφα, ἐλάχιστον δὲ μόνον μέρος ἀναφέρω, τῶν ὅσων κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ Βουλῇ εἰπώθησαν χωρὶς νὰ δυνηθῇ αὕτη οὔτε νὰ ὑπερασπισθῇ, οὔτε νὰ ἀπαντήσῃ.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ἄρμοστοῦ ἐπροσκάλει τοὺς ἐν τέλει καὶ ὑπαλλήλους, ἂν ἤθελον νὰ ἐξακολουθήσωσι τρώγοντες τὸν ἄρτον τῆς κυβερνήσεως, νὰ ψηφίσωσιν ἀποκλειστικῶς τοὺς ὑποψηφίους τῆς, καὶ ταυτοχρόνως πᾶς Νόμος ἔπαυεν ἐν πράγματι ὡς πρὸς τοὺς θεωρουμένους ἀντενεργούντας εἰς τοὺς ὑποψηφίους τούτους. «Non sono leggi per voi» εἶπε καθαρὰ ὁ ἐν Ζακύνθῳ Τοποτηρητῆς τοῦ Ἄρμοστοῦ, εἰςτινα πρὸς αὐτὸν παρουσιασθέντα ἵνα ἐπικαλεσθῇ τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπὶ διενεργηθείσης κατ' αὐτοῦ αὐθαιρεσίας.— «Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ καταδιώξῃ τοὺς μὲν καὶ νὰ ἀφίσῃ ἀνενοχλήτους τοὺς δὲ» ἔλεγεν ἐν δημοσίᾳ δικαστικῇ συνεδριάσει ὁ Εἰσαγγελεὺς Ζακύνθου, εἰς στιγμὴν καθ' ἣν ἐπέκεινα τῶν 50 πολιτῶν ἐκατηγοροῦντο δι' ὑποθετικὸν πλημῆλημα, ἐπὶ σκοπῶ νὰ κλεισθῶσιν, ὡς ἐκλείσθησαν, εἰς τὰς φυλακάς ὅπως μὴ ἐνεργήσωσι κατὰ τὰς ἐκλογάς, ὁ δὲ δικηγόρος τῶν ἐρωτοῦσε, διατὶ αὐτοὶ μόνοι κατεδιώχοντο διὰ τὸ πλημῆλημα τοῦτο ἐνῶ χίλιοι ἑκατὸν ἄλλοι, κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐξομολόγησιν τῆς Ἀστυνομίας, ὑπῆρχαν ὀλογὲν ὑπὸ τὰ

αὐτὸ τοῦτο πλημῆλημα χωρὶς νὰ καταδικασθῶσι!

Ὁμιλῶ πρῶτον περὶ Ζακύνθου καθότι εἰς τὰ ἐν αὐτῇ τότε τολμηθέντα ὑπῆρξα μάρτυς αὐτόπτης.

Ἡ πόλις καὶ τὰ χωρία παρίστανον τὸ θέαμα τόπου ὑπὸ ἐχθρικὴν ἔφοδον εὐρισκομένου.

Αἱ πρῶται προσπάθειαι τῆς Ἀστυνομίας συνεκεντρώθησαν ἵνα παρεμποδίσωσι τὴν ὑπογραφὴν τῶν καταλόγων τῶν ὑποψηφίων ῥιζοσταστῶν, (α) καθ' ὅτι τοῦτο ἐθεωρήθη ὡς τὸ ἀσφαλέςτατον μέσον πρὸς ἀποκλεισμὸν τῶν ὑποψηφίων τούτων. Οἱ ἐκλογεῖς ἐπροσκαλοῦντο ἔθεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ὁποῦ ἀνηγγέλλετο αὐτοῖς ὅτι ἡ Ὑψηλὴ Ἀστυνομία ἤθελεν ἐξορίσει ὡς στασιαστὴν (!) πᾶντα ἐκλογεῖα ὑπογράφαντα τοὺς καταλόγους τῶν στασιαστῶν ὑποψηφίων!

Πρὸς ἐπικύρωσιν τῶν λόγων τούτων πράγματα δὲν ἔλειπαν· πρόστιμα, φυλακίσεις, ἐκτοπήσεις λαϊκῶν τε καὶ Ἰερωμένων ἦτο τὸ σὺνηθες καθημερινὸν φαινόμενον τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τοῦ τρόμου, καθ' ἣν πολιτισμένη συνταγματικὴ Κυβέρνησις ἀπευθύνετο πρὸς τὸν τόπον ὅπως τὴν γνώμην τοῦ ἐκφράσῃ.— Αἱ θύραι τῶν οἰκημάτων μας ἐφυλλάσσοντο νυχθημερόν ὑπὸ χωροφυλάκων οἵτινες ἐσημείωναν πάντα εἰσερχόμενον καὶ ἐξερχόμενον ἐρευνοῦντες ἐπ' αὐτοῦ μήπως ἔφερε τοὺς ἐπιφόβους καταλόγους, παραινέοντες τὰς ἐρέυνας τῶν ἀναιδῶς καὶ ἐπὶ γυναικῶν. Εἰς τὸν δρόμον ἐξερχόμενοι παρηκολουθούμεθα ὑπὸ ἐτέρου χωροφύλακος σημειοῦντος τὰς οἰκίας εἰς ἃς εἰσερχόμεθα, τὰ ἄτομα τὰ ἡμᾶς τυχὸν χαιρετίσαντα ἢ μεθ' ἡμῶν συνομιλήσαντα· οἱ ὡς ὑποπτοὶ θεωρούμενοι Ἰερεῖς μας, ὅσοι δὲν ἐκτοπί-

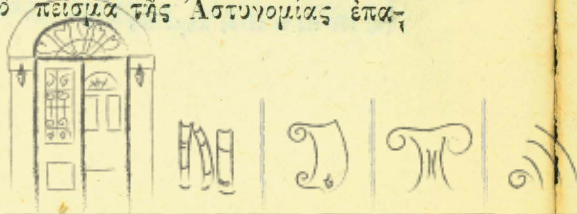
(α) Ἴδε εἰς τὸ τέλος Σημ. Β'.

σθησαν, ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν καθυπεβλήθησαν, τοῦ χωροφύλακος ἀκολοθοῦντος αὐτοὺς καὶ ἐντὸς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου ὅπου ἵνα προσευχηθῶσιν εἰσῆρχοντο. Αἱ κατ' οἶκον ἔρευμαι πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἐπιφύθων καταλόγων δὲν παρημελήθησαν, καὶ δὲν δύναμαι νὰ μὴ γελάσω, Μυλὸρντ, ἐνθυμούμενος ὅτι εἰς κατ' οἶκον ἔρευμαν ἐνεργουμένην εἰς φίλου μου, οἱ κατάλογοι ἐσώθησαν διαβιβαζόμενοι εἰς τὴν ἰδικὴν μου οἰκίαν ἐντὸς γυναικείου φορέματος! καὶ ἡ Υ. Ε. θέλει γελάσει ἂν ἀκούσῃ ὅτι εἰς ἄλλην περίπτωσιν ἀπόσπασμα χωροφυλάκων ἀπεστέλλετο πομπῶδως ἐκ τῆς πόλεως ὅπως ἐξαλείψῃ τὴν ἐπιγραφὴν «ΖΗΤΩ ἢ ΕΝΩΣΙΣ» τὴν ὁποῖαν παῖδες τινὲς ἐπὶ τοῦ τοίχου μεμωνομένου οἰκήματος, ἡμίσειαν ὥραν τῆς πόλεως ἀπέχοντος, διὰ χόρτων ἐσημείωναν, ἕτεροι δὲ χωροφύλακες ἐπέμποντο ἵνα καταβιβάσωσι μικρὰν κυανόλευκον χάρτινον σημαίαν τὴν ὁποῖαν ἄλλοι παῖδες εἰς χάρτινον ἀνεμόμυλον προσήρτησαν. Πόσον ἤθελε χαρῆ ὁ Cervantes ἂν ἔζη νὰ ἴδῃ τὴν πραγματικὴν ταύτην παράστασιν τῶν εἰκόνων του;

Παρατρέχω πολλὰ ἄλλα γελοῖα, ἀλλὰ συνάμα τυραννικὰ μέτρα πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν καταλόγων τῶν Στασιαστῶν ὑποψηφίων. Συμπεραίνω σημειῶνων μόνον ὅτι, πρὸς τοῖς ἄλλοις, διὰ 40 καὶ καὶ ἐπέκεινα ἡμέρας χωροφύλακες τοποθετημένοι εἰς τὰς εἰσόδους τῆς πόλεως ἐρευνοῦσαν αὐστηρῶς τοὺς εἰσερχομένους καὶ ἐξερχομένους, ἀφαιροῦντες καὶ αὐτὰ τὰ ὑποδήματα τῶν ἐξεταζομένων ἐπ' ἐλπίδι ἀνακαλύψεως τῶν ζητουμένων καταλόγων.

Ἄλλ' οἱ κατάλογοι δὲν ἀνεκαλύπτοντο, μὲλονότι πλέον ἢ τὸ δέκατον τῶν ἐκλογέων τοὺς ὑπέγραφε!

Οἱ κατάλογοι εἰς τὸ πείσμα τῆς Ἀστυνομίας ἐπα-

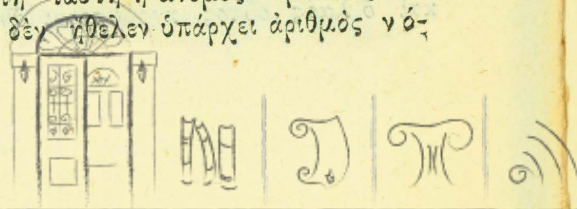
ρουσιάζοντο! Προσκαλοῦνται οἱ ὑπογράψαντες ἐκλογεῖς. Ὑποσχέσεις, ἀπειλαὶ πρὸς αὐτοὺς ἀπευθύνονται ἵνα εἰ δυνατόν, εἴπη τις αὐτῶν ὅτι ἀπατηθεὶς ὑπέγραψεν, καὶ οὕτω δυνηθῇ ἡ Ἀστυνομία νὰ προσβάλλῃ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τοὺς καταλόγους· ἀλλ' οὐδεὶς τῶν ὑπογραψάντων ἐκλογέων οὔτε πτοεῖται, οὔτε διαφθείρεται.—Ζητεῖ ὁ Τοποτηρητὴς νὰ τῶ διαβιβασθῶσι παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ οἱ κατάλογοι, λόγῳ ὅτι ἡ Ἀστυνομία διανοεῖται νὰ προβῇ δικαστικῶς κατ' αὐτῶν. Ὁ Ἐπαρχος ἀπαντᾷ ὅτι ὁ Νόμος τὸν ὑποχρεοῖ νὰ διαβιβάσῃ τοὺς καταλόγους εἰς τὴν συγκροτηθησομένην Βουλὴν. Ὁ Ἐπαρχος παύεται καὶ δι' ἄλλου προσωρινῶς ἀντικαθίσταται.

Αἱ ἡμέραι τῆς ψηφοφορίας ἔρχονται.—Τὶ δὲν ἐγένετο ὅπως στάσις ἢ ταραχὴ ὑποκινηθῆ; περιορίζομαι, Μυλὸρντ, νὰ εἶπω ὅτι ἐνώπιον τῆς ἐκτάκτου κινήσεως τῆς ἐνόπλου δυνάμεως τῆς ἀστυνομίας πολυάριθμοι μισθωτοὶ τῶν ὑποψηφίων τῆς Τάξεως μὲ βόταλα καὶ δὴ μὲ ἐγχειρίδια γυμνὰ περιεφέροντο ἀναφανδὸν εἰς τοὺς δρόμους τοὺς φίλους τῶν ὑποψηφίων στασιαστῶν προκαλοῦντες καὶ ἀπειλοῦντες. Ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ φρόνησις τοῦ βαρβάρου καὶ ἀναξίου ἐλευθερίας λαοῦ τούτου ἐπρόλαβε πᾶν δεινὸν καὶ τὴν ζητουμένην ἴσως αἰτίαν πρὸς δικαιολόγησιν στρατοδικείων, διατηρηθείθης ὑπὸ τοῦ Λαοῦ τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως ἐκείνης τὴν ὁποῖαν ἢ ὑπὲρ αὐτῆς ὀφείλουσα νὰ μεριμνήσῃ Ἀρχή, τόσον προφανῶς καὶ δὴ ἀναιδῶς προσέβαλε καὶ διετάραττε.

Αἱ κάλπαι ἠνοίγοντο. Αἱ ψῆφοι ἔμετροῦντο. Ἄπαντες οἱ ὑποψήφιοι τῆς Κυβερνήσεως κατεψηφίζοντο! καὶ ὁ λαὸς οὗτος κηρύσσεται βάρβαρος! καὶ ὁ λαὸς οὗτος κηρύσσεται ἀνάξιος ἐλευθερίας!

Εἰς Κεφαλληνίαν αἱ αὐταὶ σκηναὶ ἐπαναλαμβάνοντο ὅπως ὑποστηριχθῶσι οἱ ὑποψήφιοι τῆς τάξεως καὶ τῆς προόδου καὶ ἀποκλεισθῆ ἡ φατρία τῆς ἀναρχίας καὶ ἐπισθοδρομήσεως ἡ κηρύξασα τὸν πόλεμον εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ νοσημοσύνην (οὕτως ἐχαρακτηρίζοντο εἰς ἐπίσημα ἔγγραφα καὶ προκηρύξεις οἱ ὑποστηρικταὶ τῆς Ἐνώσεως) Τί δὲν ἐγένετο καὶ εἰς τὴν πολυπαθῆ ἐκείνην Νῆσον; Φυλακίσεις, περιορισμοί, ἐκτοπίσεις, παρεμπόδισις ἀποπλεύσεως πλοίων, ἵνα μὴ μεταφερθῶσι, ὑπόπτοι ἐκλογεῖς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἐπὶ πάντων τούτων διαταγὴ εἰς τοὺς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐξαρτωμένους ἐκλογεῖς νὰ μὴ πλησιάσωσι τὰς κάλπας τῶν ὑποψηφίων στασιαστῶν ἀλλὰ νὰ ψηφίσωσι ἀποκλειστικῶς τὰς κάλπας ἐκείνων τῆς τάξεως καὶ τῆς προόδου.— 600 ἐκλογεῖς, τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ταύτην ψηφοφορίαν. ἐν ῥητῇ καὶ φανερᾷ παραβάσει τοῦ Νόμου. Εἰς στιγμὴν δὲ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ὁ Ἐπαρχὸς κλείεται μετὰ τῶν ὑπαλλήλων του!— Ἴδου πῶς ἐρωτήθη ὁ τόπος.— Καὶ ἔπειτα ἐτόλμησαν νὰ εἰπῶσι (συγχωρησατέ με νὰ τὸ ἐπαναλάβω) χωρὶς νὰ ἐρυθριάσωσιν, ὅτι ὁ τόπος εὐγενῶς ἀπήντησεν, εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Κυβερνήσεως.

Καὶ ὁμοῦς συνέρχονται οἱ νεοεκλεγθέντες Βουλευταὶ (παρατρέχω τὰ εἰς τὰς ἄλλας Νήσους κατὰ τὰς ἐκλογὰς συμβάντα ἵνα μὴ περισσότερον ἐπὶ λίαν λυπηρῶν γεγενότων ἐκτανθῶ)— Ἡ ἐκλογὴ τῆς Κεφαλληνίας δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῆ εἰμὴ διὰ προτάσεως περὶ συλλήβδην ἐπικυρώσεως ὅλων τῶν ἐκλογῶν ἀνευ ἐξελέγξεως! Καὶ αὕτη ταύτη ἡ ἄνομος πρότασις δὲν ἤθελε γίνεαι δεκτὴ, δὲν ἤθελεν ὑπάρχει ἀριθμὸς νό-

μιμος Βουλευτῶν πρὸς ἐπιψηφισίν τῆς, ἂν εἰς τῶν Βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν ἤθελεν ἀπατηθῆ νὰ παρευρεθῆ εἰς τὴν ψηφοφορίαν, ψηφίζων μὲν κατὰ τῆς προτάσεως ταύτης, ἀλλὰ σχηματίσας διὰ τῆς παρουσίας του τὸν ἀριθμὸν 22 ἀναγκαιοῦντα πρὸς συγκρότησιν Βουλῆς. Ἴδου πῶς ἀπήντησεν ὁ τόπος! Ἴδου τὸ συμπέρασμα τοσοῦτων παρανομιῶν καὶ τυραννιῶν. Εἰς Βουλὴν ὑπὸ 42 ἀτόμων συγκειμένην ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠδυνήθη νὰ λάβῃ εἰμὴ 21 μόνον ψήφους.

Συγκροτεῖται ἡ Βουλὴ αὕτη, ἀλλὰ μετὰ 15 ἡμέρας ἀναβάλλεται ἐπὶ 6 μῆνας. Τὸ ὄνομα τῆς Α. Β. Μεγαλειότητος φέρεται καὶ πάλιν, κατὰ τὸ σῆμα, εἰς τὸ μέσον πρὸς δικαιολόγησιν. Ὁ Ἄρμοσθης δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ τὸν νόμιμον ἀριθ. 22 πρὸς συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν ἀπαντήσεως πρὸς τὸν ἐναρκτήριο λόγον του. ὁ δὲ ἀποσυρμὸς τῶν μελῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, χαρακτηρίζεται ὡς ἀσεβασία κατὰ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας!

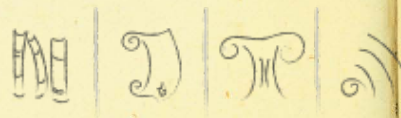
Δύω κενὰ, ἐν τούτοις, σχηματίζονται ἐν τῇ Βουλῇ, ἕνεκα τῆς μὴ ὀρκωμοσίας δύο Βουλευτῶν Ζακύνθου. Νέα ἐκλογὴ ἀνοίγεται, νέαι αὐθαιρεσίαι καὶ καταδιωγμοὶ ἐνεργοῦνται.

Εἰς τὴν Ἐκλογὴν ταύτην στοχάζονται νὰ ἐφαρμώσωσι τὸ εἰς Κεφαλληνίαν ἐφαρμοσθὲν πρότερον μέτρον τῆς ἀποκλειστικῆς ψηφίσεως εἰς μόνον τὰς κάλπας τῶν Κυβερνητικῶν ὑποψηφίων.— Εἰς τὴν περίπτωσιν ἐκείνην εἶδαμεν Μυλόρδ, εἰς τὸν μικρὸν τοῦτον λαὸν δείγματα πολιτικῆς εὐτολμίας καὶ σταθερότητος, τὰ ὅποια ἤθελαν ἐπιτύχει τὸν σεβασμὸν πάσης εὐλαβουμένης ἑαυτὴν Κυβερνήσεως, ἀλλὰ τὰ ὅποια δὲν ἠδύνατο εἰμὴ νὰ ἐ-

ρεθίσωσιν ἐξουσίαν μαινομένην καὶ φατριάζουσαν.
 «Θέλει σὲ ἀφαιρέσω τὰ βιβλία σου, ἂν τολμήσης νὰ
 »πλησιάσης τὰς κάλπας τῶν ἀναρχικῶν ὑποψηφίων.»
 —Εἶπεν ὁ Ἐπαρχος εἰς τοὺς συμβολαιογράφους.—
 »Τὰ ἔχομεν δεμένα καὶ στείλε νὰ τὰ λάβῃς» ἀπαντᾷ
 εἰς ἕξ αὐτῶν. —«Θέλει σὰς παύσω τῆς τέχνης Σας».
 —λέγει πρὸς τοὺς πραγματογνώμονας.—«Θέλωμεν
 »λάβει τὸ κλαδευτήριον τοῦ πατρός μας.» ἀπαντῶ-
 σιν οὗτοι.—«θέλετε χάσει τὴν θέσιν σας» λέγει
 εἰς τοὺς ὑπαλλήλους.—«Διὰ τὸν μισθὸν δὲν ἀτι-
 μάζομαι.»—Ἀπαντᾷ εἰς ἕξ αὐτῶν.—«Δὲν θέλει παρα-
 »θιάσω Νόμον τοῦ Κράτους, οὔτε θέλω καταστρέ-
 »φει δικαίωμα παραχωρηθὲν καὶ ἐγγυηθὲν ὑπὸ τῆς
 »Ἀνάσσης τῆς M. B.» ἐπαναλαμβάνει ἕτερος.—
 Καὶ ἡ παῦσις των ἐγχειρίζεται εἰς αὐτοὺς πρὸς
 περισσοτέραν περιφρόνησιν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀγορᾶς.

Οἱ ὑποψήφιοι τῆς Κυβερνήσεως καὶ πάλιν κατα-
 ψηφίζονται, μὲν τὰ εἰς ἐνέργειαν καὶ πάλιν τεθέντα
 βίαια μέσα τὰ ὅποια ἄλλο ἐξαγόμενον διὰ τὴν Κυ-
 βέρνησιν δὲν ἄφισαν, εἰμὴ τὴν ἐκ τῆς μεταχειρίσεως
 καὶ ἐφαρμογῆς των ἀτιμίαν.

Προσκαλεῖται ἐκ νέου ἡ Βουλὴ, καὶ πρῶτον ἀντι-
 κείμενον τὸ ὅποιον ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτῆς κατὰ πρό-
 σωπον τῆς Προστασίας παρουσιάζεται, εἶναι ἡ πα-
 ραίτησις δύο Βουλευτῶν Κεφαλληνίας τῶν, Κ. Κ.
 Ν. Βαλλιέρη καὶ Δ. Ἰγγλέση. Ἀντιγράφω ἐνταῦθα
 τὰς παραιτήσεις ταύτας καθὼς ὑπὸ διαφόρους ἐπόψεις
 λίαν ἀξιοπαρατηρήτους.

»Κεφαλληνία τῇ 29 Μαΐου 1852 ε. π.

»Κύριε Πρόεδρε.

»Ἡ ἐλπίς, ὅτι δυνατόν ἦτο τὰ πράγματα τῆς Ἐ-
 πτανήσου καλῶς νὰ διευθετηθῶσι, καὶ ἐπὶ τῶν ἐρει-
 πίων τοῦ παλαιοῦ συστήματος νὰ ἐγερθῇ νέον πο-
 λιτικὸν οἰκοδόμημα ἐπεκτεῖνον καὶ ἐξασφαλίζον τὰ
 δικαιώματα τῶν Ἰονίων καὶ προάγον τὴν εὐημερίαν
 αὐτῶν διαρκούσης τῆς ἐνεστώσης πολιτικῆς ἡμῶν
 καταστάσεως, παρεκίνησε καὶ ἐμὲ σχεδὸν ἄκοντα νὰ
 προσφέρω ἐκ νέου τὰς ἀσθενεῖς ἐκδουλεύσεις μου εἰς
 τὴν πατρίδα, ἀναδεχόμενος καὶ κατὰ τὴν 10 Βου-
 λευτικὴν περίοδον τὸ βάρος τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς
 γῆσου μας. Τὰ μεταγενέστερα ὅμως γεγονότα, τὰ πο-
 λυτρόπως καὶ πολλαχόθεν παρεμβαλλόμενα προσκόμι-
 ματα, καὶ ἡ διαίρεσις τοῦ μεταρρυθμιστικοῦ κόμμα-
 τος ἐπενέργησαν εἰς βαθμὸν τοιοῦτον ἐπὶ ἐμοῦ, ὥ-
 στε νὰ θεωρῶ ἤδη ἀδύνατον τὴν τοσοῦτον ἀναγκαίαν
 μεταβολὴν ταύτην. Ἴσως ἀπατώμαι· εὐχομαι δὲ ἐκ
 καρδίας διὰ τὸ καλὸν τῆς ταλαιπωρουμένης κοι-
 νωνίας μας νὰ μὲ ψεύσωσιν αὐτὰ τὰ πράγματα. Ἄλλ'
 ἐγὼ ἀπὸ τοιαύτην ιδέαν κυριευόμενος δὲν δύναμαι
 πλέον νὰ διατηρήσω τὴν θέσιν μου ἐντὸς τῆς Βου-
 λῆς, ἐκλείποντος τοῦ κυρίου σκοποῦ ὅστις μὲ ἐνε-
 θάρρυνεν. Ἐπανέρχομαι ὅθεν εἰς τὸν προσφιλεῖ μοι
 ἰδιωτικὸν βίον, ἀπὸ τὸν ὅποιον οὔτε ματαιοδοξία, οὔ-
 τε ἐμπάθεια, οὔτε ἐπιθυμία δημοσίων θέσεων, τὰς
 ὁποίας πώποτε δὲν ἐθήρευσα, ἀλλὰ μόνον ἡ ἐλπίς
 αἰσιωτέρου μέλλοντος τῆς πατρίδος προσκαίρως μὲ
 ἀπέσπασε, καὶ ὑποχωρῶ τὴν ἔδραν μου εἰς ἄλλον
 ἀξιωτέρον ἐμοῦ συμπολίτην καὶ εἰς τὰς παρούσας
 περιστάσεις καταλληλότερον.

Εὐαρεστήθητε λοιπὸν, Κύριε Πρόεδρε. νὰ καθυ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ποβάλλετε εἰς τὴν Συνέλευσιν τὴν ἐκ τῆς Βουλευ-
τικῆς ἑδρας, παραίτησίν μου, τὴν ὁποίαν παρακαλῶ
τὴν Βουλὴν νὰ παραδεχθῆ ἀμέσως ὅπως συμπληρω-
θῆ ἡ ἀντιπροσωπεῖα τῆς νήσου μου.

» Ὑποσημειοῦμαι μὲ τὸ προσῆκον σέβας,

» Τῆς Υ. Ἐκλ. ταπεινὸς δούλος,

» (Ὑπογ.) Νικόλαος Βαλιέρης.

» Βουλευτῆς Κεφαλληνίας.»

» Κεφαλληνία, τῆ 29 Μαΐου 1852 ε. π.

» Κύριε Πρόεδρε.

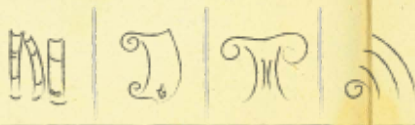
» Ἐπειδὴ τὰ ἕως τώρα διατρέξαντα, καθὼς καὶ τὰ
καταναγκαστικὰ καὶ αὐθαίρετα μέσα τῆς Κυβερνή-
σεως, ἀφαιροῦσι κατὰ τὴν γνώμην μου πᾶσαν ἐλ-
πίδα, ὅτι ἡ Ἴόνιος ἀντιπροσωπεῖα θέλει δυνηθῆ νὰ
ἐκπληρώσῃ τὴν ἐντολὴν τῆς, ἢ νὰ πράξῃ τί πρὸς
ἀνακούφισιν τοῦ λαοῦ, ἀναγκάζομαι διὰ τοῦτο, μὲ
βαθεῖαν τῆς ψυχῆς μου θλίψιν, νὰ παραιτηθῶ ἀπὸ τὴν
Βουλευτικὴν μου ἑδραν, φροντίζων διὰ τὴν πολυπληθῆ
μου οἰκογένειαν καὶ τὰ οἰκιακά μου συμφέροντα, ἀφοῦ
αἱ περιστάσεις δὲν ἐπιτρέπουσι νὰ ἦμαι τὸ κατὰ δύ-
ναμιν ὠφέλιμος εἰς τὴν Πατρίδα.

« Σὰς παρακαλῶ ὅθεν, Κύριε Πρόεδρε, νὰ διακοινώ-
σητε εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραίτησίν μου ταύτην.

» Τῆς Υ. Ἐκλ. ταπεινὸς δούλος

» (Ὑπογ.) Δημήτριος Μ. Ἰγγλέσης,

» Βουλευτῆς Κεφαλληνίας.»

Περὶ τὸν νὰ σχολιάσω τὰ ἔγγραφα ταῦτα. Ἀλλὰ
δὲν δύναμαι νὰ παραλείψω τὴν ἐπομένην παρατή-
ρησιν. Ἄν πρὸ ἕξ ἐτῶν, δύο ἕξ αὐτῆς ἐκείνης τῆς
Κεφαλληνιακῆς δεκάδος, ἦτις εἰς τὸ πείσμα τοῦ
τόπου τῆς τοσαύτας ἐλπίδας εἰς τὴν Προστασίαν
ἀνέθεσεν, ἀποσύρονται τῆς Βουλευτικῆς θέσεως κη-
ρύσσοντες ὅτι τὰ πολυτρόπως καὶ πολλαχόθεν
παρεμβαλλόμενα προσκόμματα, καὶ τὰ κα-
ταναγκαστικὰ καὶ αὐθαίρετα μέτρα τῆς Κυ-
βερνήσεως ἀφαιροῦσι πᾶσαν ἐλπίδα καλ-
λητερεύσεως, εἶναι θαῦμα, Μυλὸρδ, ἂν πανταχόθεν
τῆς Ἑπτανήσου, ὡς πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν ζήτημα, δὲν
ἀπευθύνθη ἤδη πρὸς τὴν Υ. Ε. ἄλλη φωνή, εἰμὴ
» ἕως οὗ ἡ Προστασία ὑπάρχει οὐδεμία
» ἐλπίς βελτιώσεως;» Καὶ ἂν ἀπέναντι τῆς ὁ-
μοθύμου καὶ γενικῆς ταύτης πεποιθήσεως τῶν ὁ-
μάδων, ἀτομικῆ τις φωνὴ δύναται ν' ἀνυψωθῆ, εἶναι
θαῦμα ἂν αὐτὴ θεωρεῖται ὡς ἔκφρασις κακῆς πί-
στεως;

Τὸν Βαλιέρην καὶ Ἰγγλέσην διεδέχοντο οἱ Κ.Κ.
Ἡρετεντέρης καὶ Κλαδάς. Οἱ δύο οὗτοι Κύριοι ἐ-
προτεινόντο παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὰ ὀνόματα
αὐτῶν μόνον εἰς ψηφοφορίαν καθυπεβάλλοντο, οὐδεὶς
ἕτερος ὑποψήφιος ἐπαρουσιάσθη. Ἡ Κεφαλληνία μὴ
δυναμένη πλέον εἰς τὴν ἀνωτέραν δύναμιν νὰ πα-
λαίση, μιμεῖται τὸ παράδειγμα τοῦ Βαλιέρη καὶ
Ἰγγλέση. ἐνώπιον τῶν καταναγκαστικῶν καὶ
αὐθαιρέτων μέσων τῆς Κυβερνήσεως, ἀντιτάσσει
τὴν ὑψίστην καὶ ἀποτελεσματικοτάτην τῶν διαμαρ-
τυρήσεων, τὸν ἀποσυρμὸν, καὶ τὴν μηδεμίαν συμ-
μέθεξιν εἰς τὰ δημόσια. Οὕτως ἔκτοτε εἰς ὅλας τὰς
μετὰ ταῦτα λαβούσας χώραν ἐν τῇ νήσῳ ἐκείνῃ ἐκ-
λογάς, ἐγράφησαν ἐπὶ τῶν καλπῶν ὑπὸ τῆς Κυ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

βερνήσεως τόσα μόνον ὀνόματα ὅσοι ὑποψήφιοι, εἴτε διὰ τὴν Βουλὴν, εἴτε διὰ τὰ ἐπαρχιακὰ ἢ δημοτικὰ συμβούλια ἐχρειάζοντο. Οἱ ἐκλογεῖς, οὐχὶ ἐκεῖνοι οὐδὲ ὁ νόμος ἐπροσκάλει, ἀλλ' ἐκεῖνοι οὐδὲ τὸ αὐθαίρετον εἰς τὸ πείσμα τοῦ Νόμου εἰς τοὺς καταλόγους ἐνέγραφεν, ἐνώπιον τῶν καλπῶν συρόμενοι ἔβριπταν καὶ ρίπτουσι τὰ εἰς αὐτοὺς διδόμενα σφαιρίδια, καὶ τοῦτο ὠνομάζετο καὶ ὀνομάζεται ἐκλογὴ ἐλευθέρα! Ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἐν ἐπαράτῳ τῇ λήξει προκαταρκτικοῦ συμβουλίου, τούλάχιστον ἐπροτεινόντο, Μυλόρδ, δύο ὀνόματα ἵνα ἐκλεχθῇ τὸ ἔν!

Ἐν τούτοις αἱ πολύχροτοι Μεταρρυθμίσεις τῶν 1852 διὰ τὰς ὁποίας τσαῦται καταδυναστεύσεις διενεργήθησαν, ἀπερρίπτοντο ὑπ' αὐτῆς ἐκείνης τῆς Βουλῆς, τὴν ὁποίαν ἡ λόγχη ἐπὶ τούτου συνεχρότει, καίτοι ἵνα ἐξασφαλισθῇ ἡ παραδοχὴ τῶν Μεταρρυθμίσεων, πρὸς τοῖς ἄλλοις, δύο Βουλευταὶ Ζακύνθου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συνόδου ὑπὸ τῆς παρανόμου ὑψηλῆς Ἀστυνομίας μακρὰν τῶν συνεδριάσεων ἐκρατοῦντο, (α) μῶλον ὅτι ῥητῶς ὁ Χάρτης τῶν 1817 ἀφαιρεῖ καὶ ἀπ' αὐτὴν τὴν Α.Β. Μεγαλειότητα τὴν ἐξουσίαν ἵνα τὸν Βουλευτὴν τῆς θέσεώς του παύσῃ, ἕτερος δὲ βουλευτῆς Κεφαλληνίας, ὑπὸ διαφόρων προφάσεων εἰς τὴν νῆσον του διέμεινε.

Ἐννοοῦμεν τὸ σημερινόν τῆς ἐκφράσεως πολιτικῆ ἀνάγκη ἥτις, ἐπὶ τέλους, δὲν θὰ εἴπη ἄλλο εἰμὴ ἀδικία ἀναπολόγητος. Ἡ πολιτικὴ ἀνάγκη ἢ βιάσασα τὴν Προστασίαν νὰ προσφύγῃ εἰς τσαύτας ἀδικίας, ἵνα τὸν παρ' αὐτῆς ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν τῶν Μεταρρυθμίσεων ἐπιτύχῃ, ἀποδεικνύει ὅτι οὐχὶ φατρία δημοκόπων, ὡς τσαάκις διεκοδωνίσθη, ἀλλὰ ὁ τόπος κατ' αὐτῆς ἀντετάχθη. Ἡ δὲ ἐπὶ τέλους ἀποτυχία τοῦ σκοποῦ ἐστέρησε τοὺς

(α) Ἴδε σημείωσιν εἰς τὸ τέλος.

ὑποστηρικτὰς τοσούτων ἀδικημάτων, καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς παρηγορίας τοῦ νὰ ἐμπορέσωσι νὰ εἴπωσι «ἀν πολιτικὴ ἀνάγκη δικαιοσύνην καὶ τιμὴν ἑθυσίασαν, πλὴν πολιτικὸς σκοπὸς ἐπετεύχθη.»

Ἡ Δεκάτη Βουλὴ συνεκαλεῖτο εἰς τὴν δευτέραν αὐτῆς σύνοδον μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς διετίας. Ἐπαρουσιάζετο ἐνώπιόν της τότε τὸ ἔθνικόν κίνημα τῶν 1854. Εἰς τὸ κίνημα ἐκεῖνο ὁ Ἐπτανήσιος δὲν ἔμεινε καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ ξένος. Ἡ φυλὴ του ἐγεύρετο εὐελπιζομένη ἀν οὐχὶ εἰς τὴν ὑπὲρ αὐτῆς σύμπραξιν, τούλάχιστον εἰς τὴν μὴ κατ' αὐτῆς ἐπίθεσιν τῆς Χριστιανικῆς Εὐρώπης. Ὁ Ἐπτανήσιος ὄθεν καὶ πάλιν μετὰ τῆς φυλῆς του ἐκινήθη, μῶλον τοὺς κατ' αὐτοῦ κεραυνούς της Ὑψηλῆς Ἀστυνομίας.—Ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἠπατήθη εἰς τοὺς τότε ὑπολογισμούς της; τώρα ὅτε ἡ σπάθη εἰς τὴν θήκην ἐπανῆλθεν, οὐχὶ βεβαίως εὐχαριστημένος ἀλλ' ἱκανοποιημένος, ὁ Ἕλλην δύναται νὰ εἴπη «ὁ ὑποπέσας τότε εἰς τὴν σκληροτέραν ἀπάτην δὲν ἤμουν βεβαίως ἐγώ.»

Ἐνώπιον τοῦ ἔθνικοῦ ἐκείνου κινήματος, ἢ πρὸς σύνταξιν σχεδίου ἀπαντήσεως πρὸς τὸν ἐναρκτήριο λόγον τοῦ Ἀρμοστοῦ διορισθεῖσα παρὰ τῆς Γ. Βουλῆς ἐπιτροπὴ παρεμβάλλει εἰς τὸ σχέδιόν της παράγραφον δι' οὗ ἐξεφράζετο συμπάθεια ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων ὁμοεθνῶν. Πρὶν ἢ τὸ σχέδιον τοῦτο συζητηθῇ ἐν τῇ Βουλῇ, ἐνῶ συνταγματικῶς οὐδεμίαν γνώσιν αὐτοῦ εἶχεν ἀκόμη ὁ Ἀρμοστής, ἢ Βουλὴ ἀναβάλλεται ἐπιἑξέ μηνάς, διαδηλουμένου ῥητῶς ἐν τῇ ἀναβολῇ ὅτι αὐτὴ ἐγένετο ἕνεκα τοῦ παραγράφου ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἡ Βουλὴ δὲν εἶχε λάβει εἰσέτι ὑπ' ὄψιν! Ἴδου πῶς ἐννοεῖται ἡ ἐλευθερία τῆς βουλευτικῆς γνώμης καὶ συζητήσεως παρὰ τῆς Προστασίας!

Ἐδῶ ἐπιτρεψατέμοι Μυλόρδ, παρεκθατικήν, ἀλλή οὐδὲν ἤττον ἀναγκαίαν σημείωσιν.

Ἡ Ἐπτάνησος, ἡ δυνάμει Εὐρωπαϊκῆς συνθήκης ἐλευθέρα καὶ ἀνεξάρτητος Ἐπτάνησος, κηρύσσεται ὑπὸ τῆς Προστασίας εἰς ἐμπόλεμον πρὸς τὴν Ῥωσσίαν θέσιν κατὰ τὸν τότε ἀνατολικὸν πόλεμον.

Οἱ πρόξενοι τῆς Ῥωσσίας διώκονται, τὰ δὲ πλοῖα τῆς Ἐπτανήσου ἐμποδίζονται νὰ πλέωσι εἰς τοὺς Ῥωσσοῦς λιμένας· τὸ ἐμποριόν μας οὐχὶ ὀλίγον ζημιοῦται, ζημία λίαν ἐπαισθητή, ἰδιαιτέρως τότε ἔνεκα τῆς καταστροφῆς τῶν προϊόντων μας. Ἄλλ' ἐνῶ τοῦτο ἐνήργει ἡ Προστασία, ἴτι ἐπὶ τούτου ἀποφαίνεται ἡ Μ. Βρεταννία; Τὸ πλοῖον τοῦ ἐμποροπλοιάρχου Κ. Α. Σταματοπούλου συλλαμβάνεται καὶ πέμπεται εἰς Μελίτην, ὅπως δημοπρατηθῆ καθὸ ἀποπειραθὲν νὰ εἰσέλθῃ εἰς Ῥωσσοῦς λιμένα. Ὁ Κ. Σταματοπούλος ἀναφέρεται εἰς τὸ Ναυαρχεῖον τοῦ Λονδίνου, καὶ τοῦτο ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ πλοίου τοῦ Κ. Σταματοπούλου κηρύξαν τὴν Ἐπτάνησον οὐδετέραν εἰς τὸν πόλεμον, καθὸ Κράτος κευχωρισμένον καὶ ἀνεξάρτητον. Ἐδείχθη ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Ναυαρχείου ὡς ἀπόδειξις τοῦ σεβασμοῦ τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐπτανήσου ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας. Συμφωνοῦμεν—Ἄλλ' ἐν τούτοις ἵποῖος θέλει μᾶς ἀποζημιώσῃ διὰ τὰς ὁποίας μᾶς ἐπέφερον ἡ Προστασία ζημίας κηρύξασα καὶ διατηρήσασα ἡμᾶς εἰς τὸ πείσμα καὶ τῆς Ἀγγλίας, καὶ τῆς θελήσεώς μας, καὶ τῶν δικαιωμάτων μας, εἰς ἐμπόλεμον μετὰ τῆς Ῥωσσίας θέσιν;

Ἐπανέρχομαι εἰς τὸ θέμα μου.

Εἰς τὴν πρώτην ἐκείνην ἀναβολὴν τῆς δευτέρας συνόδου τῆς Ἰ. Βουλῆς, δευτέρα καὶ τρίτη ἐπῆλθεν. Ἡ Βουλὴ δὲν προσεκλήθη εἰμὴ τὴν 1. Μαΐου

1855 ὑπὸ τοῦ νῦν Ἀρμοστεύοντος Κ. Γιούγκ.

Μόλας τὰς ἀνὰ πᾶσαν νέαν Ἀρμοστείαν φυσικῶς διεγειρομένας ἐλπίδας εἰς ἐκείνους οἵτινες εἰς τὸ νέον πρόσωπον ἐμβλέπουσι τὴν πιθανότητα ἐπιτυχίας παλαιῶν ἀποτυχόντων σκοπῶν, ἡ Κυβέρνησις ὑπέστη οὐχὶ μικρὰς ἤττας ἐν τῇ συνόδῳ ταύτῃ. Ἡ μεγίστη ἀπασῶν ὑπῆρξεν ἡ ἔνεκα τῆς ἀπὸ τὰ 1852 παρατεινομένης ἐξορίας τῶν Κ.Κ. Ζερβοῦ καὶ Μομφεράτου πάμπηφος ἐν ἀρχῇ κατὰ τῆς Ὑψηλῆς Ἀστυνομίας ἔκφρασις τῆς Βουλῆς, μόλας τὰς γενομένας προσπάθειας, ὅπως ἡ παράνομος ἐξουσία αὕτη πλαγίως κἂν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἀναγνωρισθῆ, διὰ τῆς πρὸς τὸν Ἀρμοστὴν αἰτήσεως, ὅπως οἱ ἐξόριστοι ἐλευθερωθῶσι, προσπάθειαι ἀποπειραθεῖσαι ἀλλ' ἐπίσης ματαιωθεῖσαι καὶ κατὰ τὴν πρώτην τῆς Ἰ. Βουλῆς σύνοδον.—Ἡ Βουλὴ ἀπολύεται οὐχὶ παρὰ τοῦ Ἀρμοστοῦ αὐτοπροσώπως, ἀλλὰ διὰ διαγγέλματος ὑπὸ τοῦ γραμματέως του, τῷ προέδρῳ ἐν συνεδριάσει δοθέντος καὶ ὑπὸ τούτου ἀναγνωσθέντος, δι' οὗ οἱ ἀντιπρόσωποι ἀπεκαλοῦντο οὐδὲν ἤττον ἡ ἀπαταιῶνες τοῦ Λαοῦ. Ἡ Ἰ. Βουλὴ ἔπρεπε νὰ συνέλθῃ ἔκ νέου αὐτοδικαίως τὴν 1. Μαρτίου 1856, ὑπὸ τοῦ ἐν ἰσχύει συντάγματος προσκαλουμένη. Ὁ Ἀρμοστής ἔχει τὸ δικαίωμα ἀναβολῆς ἀλλ' οὐχὶ πλεόν τῶν 6 μηνῶν, καὶ τοῦτο μόνον συνεδριαζούσης τῆς Βουλῆς. Προκάτοχοι τοῦ Κ. Γιούγκ ἀνέβαλλαν ἐπανειλημένως τὴν Βουλὴν καὶ ὅταν αὕτη δὲν συνεδρίαζεν, ὑπερπηδῶντες οὕτω καὶ τὸν ἀνώτατον ὄρον τῶν ἕξ μηνῶν. Ἀνεφέρθησαν τινὲς τῶν Βουλευτῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον κατὰ τῆς συνταγματικῆς ταύτης παραβιάσεως καὶ ὁ ὑπουργὸς, τῇ γνωμοδοτήσῃ τῶν νομομαθῶν συμβούλων τοῦ στέμματος, ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἐπανάληψις τῆς ἀναβολῆς ἦτο παράβασις

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

τοῦ γράμματος, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ συντάγματος, καὶ ὅτι ὁ Ἄρμοστής ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ καὶ δευτέραν καὶ τρίτην ἀναβολήν, ἤρκει μόνον νὰ συμπληρωθῇ ἐντὸς τῆς διαιτίας ἡ Συνταγματικὴ Περίοδος τῆς Συνόδου.

Ἀπέναντι τῆς ῥητῆς ταύτης ἐρμηνείας τοῦ ὑπουργείου του καὶ τῶν νομομαθῶν Συμβούλων τῆς Α. Β. Μ. ὁ Ἄρμοστής Κ. Υἱούγκ ἀναβάλλει τὴν βουλευτικὴν σύνοδον τῆς 1 Μαρτίου 1856 ἐπὶ ἕξ μῆνας. Εἰς τὴν πρώτην ταύτην ἀναβολὴν ἀλλεπάλληλοι ἀλλαι ἐπέρχονται· ἡ δὲ Δεκάτη βουλή διαμένει ἐν ἐνεργείᾳ πέντε ἔτη, μείον ἐβδομάδων τινῶν, χωρὶς νὰ συνεδριάσῃ εἰμὴ δύο μόνον συνόδους!

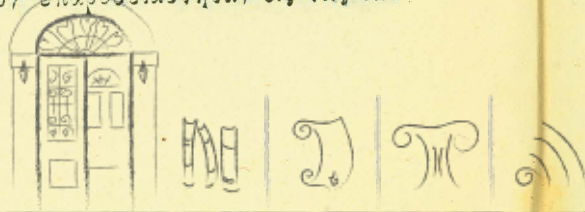
Ἡ διάλυσις τῆς Γ. Βουλῆς δὲν ἐπῆλθεν εἰμὴ πρὶν τῆς λήξεως τῆς ἀναγκαιούσης προθεσμίας εἰς προπαρασκευὴν τῶν ἐκλογῶν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ΙΑ'. Βουλὴν, ἐκλογαὶ αἵτινες προανηγγέλησαν δι' ἐγκυκλίων τοῦ Ἄρμοστοῦ, περὶ οὐδεμιᾶς ἐκ μέρους τῶν ἐν τέλει καὶ ὑπαλλήλων ἐπεμβάσεως.

Δὲν εἶδαμεν θεαίως εἰς τὰς ἐκλογὰς ταύτας τῆς ΙΑ'. Βουλῆς ὅλας τὰς τραγικὰς τῶν 1852 ἐπεμβάσεις τῆς ἐξουσίας, καθότι ἐκτοτε τετράκις οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι ἐπεθεωρήθησαν καὶ ἐσχηματίσθησαν κατὰ τὰς ὀρέξεις τῆς Κυβερνήσεως, ἀφ' ἐνός μὲν διὰ τῆς παρεισαγωγῆς ἀτόμων ἐξαρτωμένων ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, καίτοι στερουμένων τῶν προσόντων τοῦ Νόμου, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς ἀποβολῆς πολλῶν ἑκατοντάδων ἀνεξαρτήτων ἐκλογέων ἀποβληθέντων τῶν μὲν ὡς ἀκτημόνων, καίτοι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν πολλῶν χιλιάδων ταλλήρων κτηματικὴν περιουσίαν κατεῖχαν, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ ἐν ἐνεργείᾳ ἀντιπροσώπων, τῶν δὲ ὡς ἀγραμμάτων, καίτοι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὰς ἐπι-

τροπας καὶ εἰς τὰ δικαστήρια δι' ἰδιογράφων, ὀρθογραφημένων καὶ καλλιγραφημένων ἐκθέσεων. Ὅποίαν ὅμως πραγματικὴν σημασίαν εἶχαν καὶ ἔλαβαν αἱ ἐγκυκλίαι ἐκεῖναι περὶ μὴ ἐπεμβάσεως, εἰπώθη ἐν ἐκτάσει εἰς τὰς περὶ ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν τῆς ΙΑ' Βουλῆς λαβούσας χώραν ἐπὶ δεκαπενταήμερον συζητήσεις.

Αἰσθάνομαι ὅτι δὲν ἀντέχω ἵνα ἐπανέλθω εἰς τὰ λυπηρὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα ἐνθυμίζουσιν αἱ συζητήσεις ἐκεῖναι. Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ δημοσιότης τοῦ Βουλευτικοῦ λόγου ἐφάνη σεβαζομένη κατ' ἀρχὰς παρὰ τῆς Προστασίας, ἀλλὰ τὸ ῥόπαλον τοῦ χωροφύλακος ἐπὶ τέλος ἐπεμβῆκεν ἵνα τὰς θύρας τοῦ βουλευτηρίου κλείσῃ, καὶ τὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου του ἀποχωρίσῃ, ἵνα οὕτως οἱ τάλαντευόμενοι πτοηθῶσι καὶ ἡ ποθουμένη συγκρότησις τῆς Βουλῆς ἐπιτευχθῇ πρὸς σχηματισμὸν τῆς νέας Γερουσίας, ἐνῶ λίαν ἀπρονοήτως ἡ προηγουμένη εἶχε διαλυθῇ ἐγκαταλειφθέντος οὕτω τοῦ τόπου ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἀνευ Κυβερνήσεως. Ἀπεπειράθη ἡ Ἄρμοστία τότε ἵνα τὸ τόλμημά της δικαιολογήσῃ διὰ ἀδομένης ἐγγράφου αἰτήσεως οὐδέποτε δημοσιευθείσης, 21 βουλευτῶν, οἵτινες τὴν ἐγγράφον ταύτην αἴτησιν εἰς τὸ Ἄρμοστειὸν κλεισμένοι ὑπέγραψαν καὶ οἵτινες, πρὸς τοῖς ἄλλοις, οὔτε ἀριθμικῶς τὴν πλειονότητα παρίστανον.

Τὸ αὐθαίρετον ὁσάκις καθὸ τοιοῦτον προχωρεῖ διεγείρει τὴν ἐκπληξιν. Ὅταν ὅμως νομίμους δῆθεν αἰτίας προτείνει πρὸς δικαιολόγησιν τῆς φανερᾶς παραβάσεως τοῦ Νόμου, καὶ τολμᾷ περὶ σεβασμοῦ δικαιωμάτων νὰ ὀμιλῇ, εἰς στιγμὴν καθ' ἣν πᾶν δικαίωμα καταστρέφει, παριστὰ τί τοσοῦτον χαμερπὲς ὥστε δικαίως τὴν ἀηδίαν προξενεῖ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Ἡ ΙΑ'. Βουλὴ ὑπὸ τοιαῦτα προηγούμενα συνεκροτέτο, ἡ δὲ Προστασία ἠδύνατο, καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας, νὰ ἐπαναπαυθῆ ἐπὶ σταθερᾶς ἐν τῇ Βουλῇ ταύτῃ πλειοψηφίας. Παρεκτός πάσης ἄλλης παρατηρήσεως, εἰς Βουλὴν συγκειμένην ἐκ 42, δέκα μέλη ἐκάθητο συνεπείᾳ μόνον τῆς ὑπὲρ αὐτῶν ἀμέσου ἐπεμβάσεως τῆς Προστασίας, ἐνῶ οἱ συναδελφοίτων ἐπιμόνως ἐπειράθησαν ἵνα τῆς Βουλῆς τὰ ἀποβάλωσι.

Ἄν οὐχὶ ἄλλο, τοῦλάχιστον πᾶσα κατὰ τῆς Προστασίας, καθὼς Προστασίας, ἔκφρασις ἐν τῇ Βουλῇ ταύτῃ ἐφαίνετο ἀσφαλῶς καταβεβλημένη, ὁ δὲ Ἄρμοστὴς, οὐχὶ ἀνευ λόγου, ἐγκυχαῖτο διὰ τὰ εὐάρεστα ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς του, ἐν τῷ περιφῆμῳ ἐπισήμῳ τῆς 10 Ἰουνίου 1857, διὰ τοῦ ὁποίου διεβιβάζετο εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἀγγλίας ἡ πρότασις περὶ Ἀποικισμοῦ Κερκύρας καὶ Παξῶν, ἐνῶ πέντε ἡμέρας πρότερον διεβεβαίωσεν τὴν Βουλὴν ὅτι οὐδεὶς τοιοῦτος κίνδυνος ὑπῆρχε λέγων ἐν ὄλῃ ἐπισημότητι—«Δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ ἐπαναλάβω ἄς ἤδη ἔδωκα διαβεβαιώσεις, καὶ μόνον θέλω προσθέσει» ὅτι δύνασθε νὰ ἐπαναπαυθῆτε εἰς τὴν ἐξακολούθησιν «τῆς κραταιᾶς καὶ γενναίας Προστασίας, ἣτις συμφώνως πρὸς τὰς Εὐρωπαϊκὰς συνθήκας καὶ τὴν ἐλευθέραν δημοσίαν γνώμην τῆς Ἀγγλίας, ἐνταυτῷ σέβεται τὰ ὑμέτερα αἰσθήματα καὶ ἐγγυᾶται τὰ ὑμέτερα δικαιώματα (α)

Μόλοντοῦτο ὀλίγας ἡμέρας ἀργότερα ἐπήρχετο ἡ 20 Ἰουνίου, καὶ μεταξὺ τῶν πρώτων οὔτινες τὴν

(α) Ἀναπάντησις τοῦ Ἄρμοστῆς εἰς τὴν πρὸς τὸν ἐναρκτήριον λόγον του ἀπάντησιν τῆς Βουλῆς, εἰς ἣν ζωηρὰ συζήτησις ἔλαβε χώραν περὶ ἐπαπειλουμένου ἀποικισμοῦ, ἐνεκα ἀναφορᾶς τινος τοῦ Κ. Μ. Μάρτιν, παρευσιασθείσης ἐν τῷ Ἀγγλικῷ κοινοβουλίῳ ὑπὸ τοῦ Κ. Πικιγκτῶνος.

Προστασίαν κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμὴν οὐ μόνον ἐγκαταλείπουσι, ἀλλὰ καὶ κατὰ πρόσωπον προσβάλλουσι, συγκαταριθμοῦνται (εἰπωθήτω πρὸς τιμὴν των) οἱ δέκα ἐκεῖνοι Κεφαλλῆνες ὑπὲρ ὧν τοσαῦτα ἡ Προστασία ἐτόλμα.—Ἐπιτρέψατέ μοι, Μυλὸρδ, νὰ ἐπαναλάβω ἐνταῦθα ὅ,τι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τούτου συμβάντος ἄλλοτε ἐδημοσίευσα—«Οὐδέποτε Κυβέρνησις τοιαύτην ἤτταν ὑπέφερεν, οὐδέποτε πολιτικὴ ἀπὸ πεντηκονταετίας ἤδη διὰ τοσοῦτων καὶ τοιοῦτων μέσων ἐργαζομένη, τοιαύτην καταστροφὴν ἔλαβεν, οἶαν ἡ Προστασία ἐν Ἑπτανήσῳ κατὰ τὴν 20 Ἰουνίου 1857. Παντοῦ συστήματα ἔπεσαν, Κυβερνήσεις μετηλλάγησαν, θρόνοι καὶ ἐνθρονισμένοι ἐκρημνίσθησαν, ἀλλὰ παντοῦ εἰς τὴν πτῶσιν των πολλοὶ, ἢ ὀλίγοι ὑποστηρικταί, ἢ φίλοι πιστοὶ μέχρις ἐσχάτων τοὺς ἀπέμειναν, ἀκολουθοῦντες ἐν ἀφοσιώσει καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐξορίαν καὶ ὑπ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν αἱματόφυρτον μάχαιραν τοῦ δημίου. Μόνη ἡ Προστασία, μετὰ πενήκοντα ἐτῶν ἀγῶνας παρεστάθη κατὰ τὴν 20 Ἰουνίου 1857 ἐνώπιον τοῦ Κόσμου ὡς οὐδένα φίλον ἐν Ἑπτατήσῳ δυνηθεῖσα νὰ ἀποκτήσῃ, ἐγκαταλειφθεῖσα ἐν τῇ κρίσιμῳ στιγμῇ παρὰ πάντων.»

Ἴδου ὁποῖαν ἀπάντησιν τὰ τετελεσμένα γεγονότα ἔδωσαν εἰς τὰς γενομένας πρότερον ἐκ μέρους τῆς Προστασίας διακηρύξεις, ὅτι μόνον φατρία δημοκόπων καὶ ἀγορασμένων ἀπὸ τὰ βούβλια τῆς Ῥωσσίας, φατρία ἀποπειρωμένη νὰ καταβάλλῃ τὴν νοημοσύνην καὶ ἰδιοκτησίαν εἰς τὰς νήσους, ὑπεστήριξε τὴν περὶ Ἐνώσεως ἰδέαν καὶ τὴν Προστασίαν καθὼς Προστασίαν ἀντέκρουε.

Εἰπωθήτω ὅμως πρὸς τιμὴν τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀληθείας, ἡ κατὰ τὴν 20 Ἰουνίου ἤττα τῆς Προ-

στασίας απέβαιναν ὀλιγώτερον ὠδινερὰ δι' αὐτὴν ἐνεκα προηγηθέντος πολιτικοῦ βήματος τοῦ νῦν Ἀρμοστεύοντος, ἐννοῶ καὶ αὖθις τὸ περιφημον ἐπίσημον τῆς 10 Ἰουνίου 1857.

Ἐμίλησα Μυλόρδ, λίαν ἀπροκαλύπτως καὶ καθαρά περὶ τῶν πολιτικῶν ἀμαρτημάτων τοῦ Κ. Γιούγκ, ἵνα αἱ οἰαὶ δῆποτε ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκφράσεις μου, ἐν στιγμῇ μάλιστα καθ' ἣν ἐν Ἑπτανήσῳ ὁ Κύριος Γλάδστων εὐρίσκεται, ὁ δὲ Κύριος Γιούγκ ἐτοιμάζεται ἴσως ν' ἀπέλθῃ, δυνηθῶν οὐδέποτε νὰ παρεξηγηθῶσι.

Τὸ ἐπίσημον τῆς 10 Ἰουνίου τοῦ Κ. Γιούγκ ἐπροφύλαξε κατέναντι τῆς 20 Ἰουνίου τὴν πολιτικὴν τοῦλάχιστον τιμὴν τῆς Προστασίας, ἀφοῦ ἀπαξ αὐτὴ ἀφ' ἑαυτῆς, καίτοι ἀργὰ ἀνεγνώριζε ὅτι ἡ ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως αἰτήσεις δὲν ἦτον ἄλλο εἰμὴ ἀναπόφευκτος ὑπαγόρευσις τοῦ ἐθνικοῦ τῶν Ἑπτανησίων αἰσθήματος (ἀναγνώρισις ἀληθείας διὰ τὴν ὁποίαν πᾶς Ἑπτανήσιος, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ᾔναι εὐγνώμων) καὶ ὅτι ἡ Προστασία ἔπρεπε νὰ παύσῃ ὡς διακειμένης τῆς Ἀγγλίας ἐνταῦθα εἰς ἀκροσφαλῆ θέσιν καὶ μὴ δυναμένης τῆς Προστασίας νὰ διατηρηθῇ πλέον, ἄνευ ἀπωλείας ἢ κινδύνου ἀπωλείας τῆς γοητείας (prestige) τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἄνευ πραγματικῆς δυσαρεσκείας τῶν Ἰονίων.

Ἀπέναντι τῆς ἐντίμου ταύτης ἐξομολογήσεως τῆς Προστασίας (α) τῆς πάντῃ ἀγνώστου διὰ τοὺς Ἰο-

(α) Παρατρέφω τὴν γενομένην τότε πρότασιν περὶ ἀποικισμοῦ Κερκύρας καὶ Παξῶν. Τὰ ἐσχάτως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἐπισήμου τῆς 10 Ἰουνίου ἐπελθόντα γεγονότα ἀνῆρσαν λίαν ἱκανοποιητικῶς διὰ τοὺς Ἰονίους τοὺς λόγους ἐφ' ὧν ἡ πρότασις ἐβασίζετο καὶ ἀπέδειξαν ταυτοχρόνως τὸ ἀπραγματοποίητον αὐτῆς. Ἡ πρότασις ἐκείνη διαμένει μόνον ὡς παρελθόν, λίαν λυπηρὸν, ἀλλ' οὐδὲν ἦντον διδρακτικώτατον διὰ τοὺς Ἰονίους μᾶθημα.

νίου μέχρις ἐσχάτως διαμεινάσης, καὶ τοῦ γεγονότος τῆς 20 Ἰουνίου 1857, τὸ μεταξὺ Προστασίας καὶ Ἑπτανήσου ζήτημα μετατίθεται ἤδη ἐπὶ ὅλως διαφορετικοῦ πεδίου ἐκείνου, ἐφ' οὗ ἄχρι τοῦ νῦν ἀπὸ πεντηκονταετίας καὶ ἰδίως ἀπὸ δεκαετίας ὑφίστατο.

Ἡ Προστασία ἤδη τῆς σκηνῆς ἀποσύρεται, ἡ δὲ Μ. Βρεταννία τὴν ἐξομολόγησιν ταύτην τοῦ ἀποσυρμοῦ τῆς Προστασίας λαμβάνουσα, παρίσταται αὐτῇ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου Γλάδστωνος ἵνα τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων ἀπ' εὐθείας διερευνήσῃ.

Εὐτυχῆς ἡ περίπτωσις, ἀλλὰ ταυτοχρόνως κρίσιμος ἡ στιγμὴ διὰ τὴν μικρὰν ταύτην κοινωνίαν, ἥτις δὲν ἀγνοεῖ τὴν θέσιν τῆς καὶ διὰ πολίτας τὴν ἀδυναμίαν τῆς πατρίδος τῶν γνωρίζοντας, ἀλλὰ ταυτοχρόνως αἰσθανομένους ὅτι τόσον μᾶλλον ὀφείλου τὴν ἀδύνατον ταύτην πατρίδα ν' ἀγαπῶσι καὶ ὑπὲρ αὐτῆς νὰ ἐνεργοῦν. Ἡ πεποίθησις τῶν Ἰονίων ὅτι μόλις τὸ Ἴόνιον ζήτημα ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ ἐποψίν παρασταθῇ καὶ ἐννοηθῇ, θέλει λυθῇ παρὰ τῆς Μεγάλῃς Βρεταννίας σύμφωνα μὲ τὰς εὐχὰς καὶ τοὺς πόθους τῶν Ἑπτανησίων, οὐδαμῶς μετέλλαξεν. Ἡ ἔλευσις τοῦ Κυρίου Γλάδστωνος εἰς τὰς νήσους ἐπαυξάνει τὴν πεποίθησιν ταύτην. Μόνος φόβος ὅθεν κυριεύων πᾶσαν πατριωτικὴν καρδίαν ἐν Ἑπτανήσῳ εἶναι μήπως ἡ ἀλήθεια κρύπτεται ἤδη ἐνώπιον τῆς Υ. Ε. Ἀπεπειράθην ἤδη, καθόσον αἱ ἀσθενεῖς μου δυνάμεις τὸ ἐπέτρεπαν, νὰ διαχαράξω ἄχρι τοῦ νῦν ἀρχικὰ τινὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα θέλουν χρησιμεύσει εἰς τὴν Υ. Ε. ὅπως γνωρίσῃ τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων θέσιν καὶ τὰ μεγάλα λάθη εἰς τὰ ὁποῖα ἡ Προστασία ὑπέπεσε πρὸς βλάβην καὶ τῆς Βρεταννικῆς ἐν Ἀνατολῇ ἐπιβροῆς, καὶ τῆς μικρᾶς ταύτης κοινωνίας.

Περιωρίσθην εἰς τὸ Κεφάλαιον τοῦτο μόνον εἰς τὰ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

κυριώτερα τῶν ἀσυγχωρήτων κυβερνητικῶν ἀμαρτήματων. Δὲν ἤγγιξα ποσῶς τὸ διοικητικόν, ἢ διαχειριστικόν, καθότι ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο βιβλία ὀλόκληρα ἠδύναντο νὰ γραφῶσι. Περιορίζομαι μόνον εἰς ἓν ἐκ τῶν οὐσιωδεστέρων τὸ ἐπόμενον.

Αὐτὸ τὸ ἐπὶ τοῦ Μισθολογίου, καὶ πρὶν ἀκόμη τῶν Μεταρρυθμίσεων τῶν 1849, ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς Βουλῆς, τὸ ὁποῖον, ἐν θεωρίᾳ τοῦλάχιστον, οὐδέποτε ἠμφισβητήθη, καὶ αὐτὸ ἀκόμη δὲν ἐσεβάσθη. Πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὑπὸ τὴν νῦν Ἀρμοστείαν (εἰπωθῆτω πρὸς τιμὴν τοῦ Κ. Υἱοῦγκ) ἀνεκαλύφθη ἀπόκρυφον Μισθολόγιον, ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Βουλῆς πρὸ πολλῶν ἐτῶν διατηρούμενον (!) τὸ σύνολον τοῦ ὁποίου ἀνέβαιναν, εἰς 3125 λιτρῶν στερλινῶν, τουτέστι περίπου 90,000 δραχμῶν, ἤγουν τὸ ἥμισυ τοῦ ὅσου ἐν συνόλῳ δαναπᾶ ἢ ἐλευθέρα Ἑλλάς διὰ τὴν διοίκησιν τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, αἵτινες καὶ κατὰ τὴν ἔκτασιν τῆς χώρας καὶ κατὰ τὸν πληθυσμὸν ὑπερτεροῦν τὰς Ἰονίους.

Ἄν τοῦτο ὡς πρὸς τὸ Μισθολόγιον συνέβαινε, δύναται νὰ φαντασθῆ, ἢ Ὑ. Ε. ὅπόσον ἐσεβάσθη ἢ ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων ψῆφος τῆς Βουλῆς. Τὰ μεγαλήτερα προσκόμματα παρενεβλήθησαν πάντοτε εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν, τῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ Βουλευτικῶν ἐπιτροπῶν, καὶ θέλει φανῆ μῦθος, ἀλλ' οὐδὲν ἤττον εἶναι πραγματικὸν γεγονός, ὅτι ἀπὸ τὰ 1817, μέχρι τῶν 1848 οὐδεμίᾳ λογοδοσίᾳ εἶδιδετο εἰς τὴν βουλὴν περὶ τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων, ἔκτοτε δὲ, καίτοι ἡ βουλὴ ἐλάμβανε ψῆφον ἐπὶ τῶν ἐξόδων τούτων, ἀπαξ μόνον ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους ἐσυζητεῖτο καὶ ἐψηφίζετο (ὑπὸ τὴν ἐνεστῶσαν Ἀρμοστείαν) εἰς τὰ καθέκαστα αὐτοῦ ἐν πλήρει γνῶσει ὑπὸ τῆς βουλῆς. Ἀπολο-

γισμὸς δὲ οὐδέποτε ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ ἐσυζητεῖτο καὶ ἡ ἀντιπροσωπεῖα οὐδέποτε ἐγνώρισε ποῦ καὶ πῶς τὰ χρήματα τοῦ ταμείου ἐξοδεύθησαν.

Ἐῖναι θαῦμα τῶρα ἂν τὰ πράγματα τῆς μικρᾶς ταύτης κοινωνίας ἐφθασαν εἰς τοιαύτην θέσιν, ὥστε ἡ Προστασία ν' ἀναγνωρίζῃ ἐπὶ τέλους ὅτι δὲν δύναται πλέον νὰ διατηρηθῇ «ἀνευ ἀπωλείας, ἢ κινδύνου ἀπωλείας τῆς γοητείας τῆς Ἀγγλίας;»

Ἡ Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ φαίνεται διστάζουσα νὰ πιστεύσῃ τὴν μεγάλην ταύτην ἀλήθειαν τῆς ὁποίας ἡ ἐν ἀρχῇ ὑποστήριξις οὐχὶ ὀλίγον θέλει τιμῆσει μίαν ἡμέραν τὸν Κ. Υἱοῦγκ ἐνώπιον τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους. Οὐδὲν ἤττον ὅμως ἡ Ἀγγλία ἀναγνωρίζει ὅτι εἰς ἡν ἐφθασαν θέσιν τὰ πράγματα τῆς Ἑπτανήσου ἀνάγκη ταχείας καὶ ριζικῆς θεραπείας.— Ἡ θεραπεία αὕτη δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ δι' οἷας δήποτε μεταλλαγῆς τοῦ πολιτεύματος; Δύναται νὰ γίνῃ ἀπόπειρα συνταγματικῆς μεταρρυθμίσεως ἀνευ βλάβης, τῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων, καὶ ταυτοχρόνως ἀνευ χειροτερεύσεως τῆς τωρινῆς θέσεως τῶν πραγμάτων τῆς Ἑπτανήσου ἀφ' ἐνός, καὶ τῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως τῆς Μεγάλῃς Βρεταννίας ἀφ' ἑτέρου; Ἴδου τὸ πρακτικὸν ζήτημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιτρεψατέμε παρακαλῶ Μυλόρδ νὰ καθυποβάλῃ ἀκολούθως πρακτικὰς τινὰς παρατηρήσεις εἰς τὰς ἐμβριθεῖς σκέψεις τῆς Ὑ. Ε.

Ζακύνθῳ 23 Δεκεμβρίου 1858 ἔ. ἑλ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

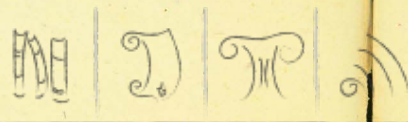
Σημ. Τὸ δεῦτερον μέρος τῶν σκέψεων τούτων ἐπὶ τοῦ Ἰονίου ζητήματος, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Κ. Λομβάρδος διεπραγματεύετο τὸ ζήτημα τῶν Μεταρρυθμίσεων τῶν 1859 καὶ τὸ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ἐποῖον ἰδιαιρεῖτο εἰς διάφορα κεφάλαια δὲν εἰδίδετο τῷ Κ. Γλάδστονι. Ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, τὸ ἤδη δημοσιευόμενον καὶ εἰς δύο κεφάλαια διαιρούμενον πρῶτον μέρος ἀπηυθύνετο ἐκ Ζακύνθου εἰς Κέρκυραν τῇ 23 Δεκεμβρίου ε. ελ. 1858.—Ὁ Κ. Γλάδστον τῇ 8 Ἰανουαρίου (27 Δεκεμβρίου ελ) εὐχαριστῶν τὸν Κ. Λομβάρδον διὰ τὸ πονημά του τῷ ἐξήτει ταυτοχρόνως νὰ τῷ διαβιβάσῃ εἴτε νέον ἀντίγραφον εἰς ἑλληνικοὺς χαρακτῆρας τύπου (di stampa), εἴτε Ἰταλικὴν μετάφρασιν, ὡς δυσκολευομένου τοῦ Κ. Γλάδστονος ν' ἀναγνώσῃ κοινὸν ἑλληνικὸν χειρόγραφον. Ἐνῶ ὁ Κ. Λομβάρδος δι' ἐπομένου Ἀτμοπλοίου διεβίβαζε τῷ Κ. Γλάδστονι τὴν εἰς τὸ Ἰταλικὸν μετάφρασιν, ἔφθανεν εἰς Ζάκυνθον ἡ προκήρυξις τῆς ἐκτάκτου συγκαλέσεως τῆς Βουλῆς διὰ τὴν 13 Ἰανουαρίου 1859. Ἐ ἑλ. Ἰλικὸς καιρὸς ὅθεν δὲν ἀπέμνετο πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ δευτέρου μέρους τῶν σκέψεων τούτων· ἐκτὸς τούτου ἕνεκα τῆς ἐκτάκτου συγκαλέσεως τῆς Βουλῆς πᾶσα ἰδιαιτέρα περὶ Μεταβυθμύσεων συζήτησις ἀπέβαινε περιττὴ καὶ ἄσκοπος. Ἢδη δὲν ἐπρόκειτο πλέον ὅπως δι' ἐκτάκτου πολιτικῆς ἐρεῦνης ἀνακαλυφθῇ ποία ἡ πολιτικὴ ἀπαίτησις καὶ ἀνάγκη τῆς Ἑπτανήσου, ὅπως αὕτη ἐκπληρωθῇ ποία ἡ ἐκ τοῦ καθήκοντος καὶ τοῦ καλῶς ἐννοουμένου συμφέροντος τῆς Μεγάλῃς Βρεταννίας ἐπιβαλλομένη πρὸς αὐτὴν ὑπὲρ τῆς ἑπτανήσου ὑπαγόμευσις, ἀλλὰ ἐπαρουσιάζετο προετοιμασθὲν πολιτικὸν σχέδιον, τὸ ὁποῖον ὁ μὲν Κ. Γλάδστον προέβαινε νὰ ἐν τῇ Ἰονίῳ Βουλῇ τὸ ὑποστηρίξῃ, πᾶς δὲ ἀληθῆς τῆς Ἑπτανήσου ἀντιπρόσωπος ἐπροσκαλεῖτο νὰ τὸ πολεμήσῃ καὶ καταστρέψῃ. Ἐπὶ τέλους ὁ Κ. Γλάδστον ἀπεκδυθεὶς τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου καὶ ἀναλαβῶν ἐκεῖνον τοῦ τακτικοῦ Ἄρμοστοῦ, ἐν ἄλλαις λέξεσι παύων τοῦ νὰ παρουσιάζηται ὡς ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Μεγάλῃς Βρεταννίας καὶ παρουσιαζόμενος ὡς ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐν Ἑπτανήσῳ Προστασίας, ἀπεκαθίστα καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀδύνατον πᾶσαν ἰδιαιτέραν περὶ πολιτικῶν συζήτησιν, ἰδίῳ, δὲ ἐπὶ ζητήματος ἀφορῶντος κανονισμὸν, τακτοποιῆσιν καὶ ἀναγεῶσιν σχέσεων μετὰ τὴν Προστασίαν καὶ Ἑπτανήσου.

Σημ. Ἀναφορὰ Ζακυνθίων πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Μεγάλῃς Βρεταννίας ἴδε Σελ. 18.

SIRE

Se l' altezza dei vostri pensieri da cui dipende la salute di popoli, non isdegna, o SIRE, d' abbassarsi per un momento, i sottoscritti cittadini del Zante vi supplicano d' ascoltare brevi parole, le quali nel pronunciare si sentono confortati dalla stessa fidanza, onde sentironsi, allorchè il trattato del 1815 li commise al patrocinio di Vosta Maestà.

A questo fervidamente si volgono, oggi, che la onnipotenza di un solo ha rese vane le speranze, alle quali per le magnanime intenzioni delle alte Potenze, in quel Trattato manifestate, gli animi tutti si appesero.

Che se era mente di chi fissò i destini di quest' Isole nel collocarle sotto l' esclusiva protezione di V. M. ch' elle dovessero fruire d' un governo liberale, onde tornasse loro quella prosperità che dalla malignità della fortuna per lungo tempo a questi popoli venne tolta, non è mai presumibile che una costituzione, la quale riponeva nell' assoluto arbitrio d' un solo ogni potere, essere dovesse il mezzo più opportuno a scopo si augusto.

E nondimeno tale fù la costituzione che il Lord Alto Commisionario fece sottoscrivere ad un consiglio Primario e ad una assemblea costituente da esso solo creata; è doloroso, o SIRE, per noi il rammentare l' avvilito di quelli stessi, che a tale opera prestarono mano, e la tristezza universale che a quel epoca in queste parti regnava.

Pure noi speravamo, che riconosciuti dall' esperienza i danni che alla nazione ne derivavano, si volesse proporre qualche ammenda, che la beneficenza di V. M. disposta sempre al bene del popolo protetto,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

non avrebbe mancato di approvare; e noi ravisammo in questo caso, una via di salvezza: ma pur troppo la sinistra preponderanza della costituzione riposta in un solo, andava più sempre di ceppi ravviluppando ogni cosa, senza lasciare cammino aperto a mezzo liberatore.

Sebbene però siensi trovati uomini pronti ad anteporre gli interessi privati agli interessi della patria col violare la santità del loro Magistero nullostante la maggiore, e la più sana parte dei cittadini si sentì calda di magnanimo sdegno, e ne muove doloroso lamento. E perchè questo non suoni infruttoso fra le domestiche mura, poichè le cose sono tessute in modo, che la voce dei cittadini non giunga oltre l'arbitrio di chi li comanda, si rende ora aperta la via per farsi sentire a V. M. da cui aspetta ristoro.

I sottoscritti, o Sire, vi parlano in nome della patria che se pochi li riputate per rappresentare la patria, considerate, o Sire, che pochi sono quegli uomini, che portano delle cose magnanima opinione e che si sentono di sì libera volontà, che nè speranze, nè timori sieno possenti di farli torcere dal dritto proponimento. E se molti si indussero a sottoscrivere in qualche circostanza indirizzi a nome del popolo, attestando il loro contentamento per l'attuale sistema di governo è facile, o SIRE, lo scorgere come la influenza di chi comanda può a sua voglia conseguire il suffraggio dei men forti. E ad onta di tutto ciò siamo certi, che la maggior parte del paese verrebbe qui registrata, se la necessità di procedere con prudente secreto non ci facesse più cauti.

E dunque la Patria che si getta piangendo ai piedi del Trono di V. M. per supplicarvi di sollevarla dall'imo della miseria, in cui venne collocata ordinando colla possente Vostra voce, che un'Assemblea Legislativa liberamente scelta dai Notabili delle Isole fac-

cia i cangiamenti, e le modificazioni opportune, che definiscano giusto il senso, e la Lettera del Trattato di Parigi la giurisdizione, e i poteri del Lord Alto Commissionario, e quelli del Governo Ionio, non oltrepassando i primi i limiti di una sorveglianza salutare, e benevola, ed i secondi quelli di una saggia libertà e di una moderata indipendenza.

Questa riforma, o SIRE, non mancherà di produrre i più salutari effetti, facendo risorgere la dignità d'una Nazione i cui destini furono affidati alla protezione esclusiva di Vosta Maestà.

Domanderà la posterità riverente alle sventure di questa Patria figliuola Meschina d' Illustre Madre, domanderà chi la rifece bella di libertà, e la storia risponderà Giorgio Quarto.

Zante, li 23 Febbraro 1821.

(Segnati) Il C^o. Flamburiari Avv^o. di Zante — Dottor Georgio de Rossi Giudice — Dionisio C^o. Salamon — Stelio Stravopodi fù Maggiore delle Milizie. — Dottor N. Rotta amministratore del Pubbico Monte di Pietà — Antonio Someriti Avvocato. — Demetrio Damugliano Avvocato. — Agostin, ed Anastasio Dacoron possidente e Negoziante. — Αιός Ποιόρης Ποσιδέρτες — Paolo Dottore Vulto Proto-chirurgo del Governo. — Gaetano de Rossi Pub^o. Archivista. — Georgio Petta Possidente — Niccolò Lambeti Notajo Pubbico — Marco Flamburiari Avvocato. — Il C^o. Antonio Querino. — Emanuel Vlastò possidente. — Demetrio Plessa Avvocato. — Niccolò Sicuro possidente. — Giovanni Sicuro possidente — Gerolamo Canduni possidente — Niccolò Psimari Notajo Pubbico, — Niccolò Martinengo possidente. — Georgio Candiano C.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Roma—Teodoro Sicuro,—Demetrio Zanettini possidente
—Dionisio Serigo possidente—Dionisio Martelao gm.
Bembo possidente—Niccolò Calichia possidente—Il C^o.
Dionisio Flamburiari—Niccolò Corgianiti Possidente—
Roberto Badoer possidente.

Σημ. εἰς Σελ. 29.

Χάριν τῶν μὴ εἰδόντων τὰ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου τῆς Ἐπτανήσου σημειοῦμεν ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ παρουσιασθῆ ὡς ὑποψήφιος κατὰ τὰς ἐκλογάς, ἂν δέκα ἡμέρας πρὶν τῆς ἐκλογῆς δὲν προταθῆ ὡς τοιοῦτος παρὰ τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος δι' ἀναφορᾶς τῷ Ἐπάρχῳ ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει καὶ ὀρισμένη ὥρα διδομένης. Ἡ ἀναφορὰ πρέπει νὰ φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς τουλάχιστον τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένων ἐκλογέων. Ὡς ἐκ τούτου, ἂν τότε ἡ ἐξουσία κατάρθωνε νὰ παρεμποδίσῃ, τὴν ὑπὸ τῶν ἐκλογέων ὑπογραφὴν τῶν καταλόγων τῶν ριζοσπαστῶν ὑποψηφίων, οὗτοι δὲν ἤθελαν δυνηθῆ νὰ συναγωνισθῶσι καὶ ἡ ἐπιτυχία τῶν κυβερνητικῶν ὑποψηφίων ἐξήσφαλίζετο ἐκ προοιμίων.

Σημ. εἰς Σελ. 38

Οἱ δύο ἀντιπρόσωποι ριζοσπᾶσται Ζακύνθου οἵτινες τότε παρεμποδίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἵψηλῆς ἀστυνομίας νὰ παρευρεθῶσιν ἐν τῇ Βουλῇ ἦσαν οἱ Κ. Κ. Φραγκίσκος Δομενεγίνης καὶ Ἰωάννης Λισγαράς. Ὁ μὲν πρῶτος ἐξωρίσθη εἰς Ἀντικύθηρα ἔδὲ εἰς ὄθωνούς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΔΟΘΕΝ ΤΩ: Κ. ΓΛΑΔΣΤΩΝΙ ΥΠΟ ΤΟΥ Κ.
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΡΟΥΣΟΥ.

Κεφαλληνία τῆ 27 Νοεμβρίου 1848 ε. ε.

Ἐντιμώτατε Κύριε.

Ὁ ὑποφαινόμενος καίτοι ἡμῖν ἄγνωστος καὶ πάντῃ ἄσχετος δικαιούται ἴσως εὐελπιστῶν ὅτι πρὸς τὴν ὑμετέραν ἐντιμότητα ἀποτεινόμενος τεύξεται εὐμενοῦς ἀποδοχῆς καὶ φιλόφρονος ἀκροάσεως, διότι προτίθεται ἵνα ἐπιστήσῃ τὴν ὑμετέραν προσοχὴν ἐπὶ πραγμάτων οὐχὶ ἰδιωτικῶν καὶ περὶ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀτομικότητα περιστρεφομένων, ἀλλὰ γενικῶν καὶ ἅπασαν τὴν κοινωνίαν ταύτην οὐσιωδῶς ἐνδιαφερόντων, ἐπαξίων βέβαια τῆς ἐμβριθεστέρας μερίμνης καὶ συντονωτέρας μελέτης παντὸς συνετοῦ καὶ ἐχέφρονος, παντὸς εἰλικρινοῦς φίλου τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας μάλιστα δὲ παντὸς θιασώτου καὶ μύστου τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας καὶ μαθήσεως ἧς τινος «περὶ τὸν καλὸν ἐκεῖνον κρατῆρα» καὶ Σὺ Κύριε Γλάδστων, ὁμολογουμένως «ἐβάκχευσας, καὶ διὰ τῶν Ἰοπλοκάμων Μουσῶν τοῖς ἀπορρήτοις κατωργίασαι. Ὅθεν, ὡς ὑπὸ τοιούτων ὑγιῶν ἀρχῶν καὶ ὑψηλῶν

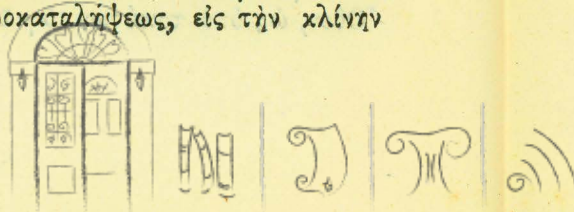
φρονημάτων και Σὺ ἐμπνεόμενος, ἔπεται ὅτι συναισθάνεσαι και ἐκτιμᾷς προσηκόντως τὸ ἀληθές και τὸ δίκαιον· ἔπεται ὅτι, ἀποστρεφόμενος τὰς σχολιας ὁδοὺς και τὰς μετατροπὰς τοῦ πολὺφρονος τῆς διπλωματείας πολὺποδος,

... εἰς ποτὶ πέτρῃ
τῆ περ ὁμιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη»

βαδίσεις και ἐπὶ τῆς προκειμένης περιστάσεως τὴν εὐθεϊαν ὁδὸν ἦν ἐνεχάραξαν οἱ Βύρωνες, οἱ Κάνιγγες, οἱ Ἄστιγγες, και ἡ λοιπὴ τῶν μεγάλων ἐκείνων ἀνδρῶν χορεία, ὧν τὰ ὀνόματα ἐπιζῶσιν ἐν τῷ πνεύματι ἀπασῶν τῶν διαδεχομένων γενεῶν τῆς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος.

Και τῷ ὄντι, καθὼς ὁ πρὸς ἐπίσκεψιν ἀσθενοῦντος ἐξαποστελόμενος ἰατρός δὲν δύναται νὰ περικλεισθῇ ἐντὸς τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῷ ὀρίων κατὰ τοῦ ἐξαποστείλαντος, ἀλλ' ὀφείλει διερευνησάιν αὐτὸς ἀφ' ἐαυτοῦ και ἐξακριβῶσαι διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἐπιστημονικῶν γνώσεων τὰ φαινόμενα τῆς ἀσθενείας, ὅπως ἀνεύρη τὰ ἀληθῆ αὐτῆς αἷτια, οὕτω και Σὺ, ἔντιμε Κύριε, ἐπιτετραμμένος ὢν παρὰ τῆς κυβερνήσεώς σου ὅπως ἀνιχνεύσης τὰ ἀληθῆ αἷτια τῆς πολιτικῆς καχεξίας τοῦ ἐπτανησιακοῦ τούτου λαοῦ, ἀνάγκη πᾶσα, πρὸς ἀκριβῆ αὐτῶν ἀνίχνευσιν, ἵνα ἐξέλθῃς τοῦ στενοῦ κύκλου τῆς ἐντολῆς σου, και διὰ τῆς πεφωτισμένης διανοίας σου εὐρύνων τὰς σκέψεις, και ἐν μιᾷ περιωπῇ ἐναγκαλιζόμενος τὸ σύνολον τῶν κοινωνικῶν γεγονότων και περιστάσεων, ἵνα καταντήσης ἀσφαλῶς εἰς τὸ ποθοῦμενον τέλος ἐξάγων συμπεράσματα θετικὰ, βάσιμα, και ὀλοσχερῶς συνάδοντα αὐτῇ τῇ ἀληθείᾳ αὐτῇ τῇ πραγματικότητι.

Πρόσελθε λοιπὸν γαλήνιος και ἑλεύθερος παντὸς περιορισμοῦ, πάσης προκαταλήψεως, εἰς τὴν κλίνην

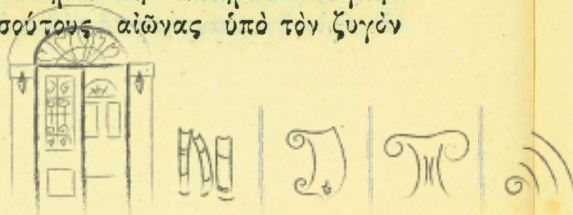
τῆς δεινοπαθούσης ἡμῶν κοινωνίας, παρατήρησον ἀκριβῶς τὰ συμπτώματα τοῦ πολυχρονίου αὐτῆς νοσήματος, προσδιόρισον εὐκρινῶς τὸ εἶδος και τὸν χαρακτήρα αὐτοῦ και κατόπιν, ἀνακαλύψας τὰς πρωτίστας και οὐσιώδεις αἷτίας τοῦ κακοῦ, ὑπόβαλε εὐσυνειδότως εἰς τὴν κυβέρνησίν σου τὸ εἰδικόν ἐκεῖνο φάρμακον, τὸ μόνον δραστικόν και παυσώδυνον, τὸ μόνον ἱκανὸν ὅπως ἀποτρέψῃ τὸν ἐπικείμενον θάνατον και τὴν ἀποσύνησιν.

Ναί, ἐρώτησον, Κύριε Γλάδστων, ἀμέσως και ἀπευθείας αὐτὴν τὴν πάσχουσαν κοινωνίαν μας, βουλεύθητι τὰς τε ἐπισήμους διαδηλώσεις τῶν ἡμετέρων Βουλῶν και τὴν δημοσιογραφίαν, ἀνερεύνησον ἀπαξάπαντα τὰ κοινωνικὰ μέλη· ἀλλὰ τί λέγω μέλη; ἀκρόσθητι και αὐτὰ τὰ περιστοιχοῦντα ἡμᾶς ἄψυχα, ἀντικείμενα τὴν γῆν μας, ἀν θέλῃς, τὴν θάλασσαν, τὰ ὄρη, τοὺς λίθους, τὰ ὄστα τῶν πατέρων μας, και ἀκούσεις παρὰ πάντων και παντοῦ ἐπαναλαμβανομένην τὴν αὐτὴν γοερὰν φωνήν. Ἀκούσεις κοινῶς παρὰ πάντων ὀμολογούμενον, ὅτι, ὅπως φαντασθῆ τις ὡς ἔγγιστα τὸ ἡμέτερον πάθος τὸ ὑπερβαῖνον πάντα λόγον και ἔκφρασιν, ὅπως σχηματίσῃ ἐξ' ἀναλογίας σμικρὰν τινα ἰδέαν αὐτοῦ δύναται νὰ τὸ παραβάλλῃ μὲ τὸ τῆς νοσταλγίας, ὅπερ κατακυριεῦον τὸν πάσχοντα, και ἀποκλειστικῶς δεσπόζον ἐφ' ἀπάντων τῶν διαλογισμῶν τῶν αἰσθημάτων και τῶν ψυχικῶν αὐτοῦ διαθέσεων τοῦ ἐπισκοτεῖ τὴν διάνοιαν, διὰ πυκνοῦ νέφους μελαγχολίας και ἀπογνώσεως, τοῦ ἀφαιρεῖ ἐκ τῆς καρδίας πᾶσαν δυνατὴν παρηγορίαν και τέρψιν, και βαθμηδὸν κατατῆχον και ἀπομαραῖνον τὰς ζωτικὰς αὐτοῦ δυνάμεις, ἐπαπειλεῖ ἐπὶ τέλους και τὴν ἐξόντωσίν του, ἐὰν δὲν προληφθῇ ἐγκαίρως, ἀν πρὶν ἢ κατατῆσῃ τὸ πάθος ἀνήκεστον, δὲν ἐφαρμο-

σθῆ εἰς τὸν νοσταλγοῦντα τὸ μόνον κατάλληλον φάρμακον, ἢ τῆς πατρίου αὔρας ἀνάπνευσις, ἢ εἰς πατρίδα γαῖαν ἐπάνοδος. Τοιοῦτόν τι καὶ ἡμεῖς πάσχομεν ἂν τὸ πάθος μας ἐπιδέχεται παραβολὴν τινα καὶ σύγκρισιν. Νοσταλγοῦμεν οὕτως εἰπεῖν καὶ ἡμεῖς, Κύριε Γλάδστων, διακαῶς ἐπιποθοῦντες ὅ,τι ποτὲ καὶ ὁ ἀρχαῖος ἐκεῖνος ἡμέτερος Ὀδυσσεύς, περιπλανώμενος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, μακρὰν τῆς φίλης πατρίδος.

«Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἴεμενος καὶ καπνὸν ἀποθρῶσκοντα νοῆσαι
 ἥς γαίης, θανέειν ἱμείρεται.»

Ναί, πρὸς τοῦτο καὶ ἡμεῖς ὀργώμεν, πρὸς τοῦτο διηνεκῶς ἀσθμαίνομεν ὅπως ἴδωμεν νόστιμον ἦμαρ, ὅπως ἐπανεέλθωμεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινῆς ἡμῶν πατρίδος, συνενούμενοι μετὰ τῆς μητρὸς ἡμῶν, τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, καὶ συναπαρτίζοντες μετὰ τῶν ἀδελφῶν μας Ἑλλήνων ἐν ἐθνικὸν συμπαγὲς σῶμα, πολιτικὴν ἐνότητα. Οὐδὲ ἐξαρτᾶται ἀφ' ἡμῶν ἵνα ἐπίσχωμεν ἢ ὀπωσοῦν μετριάσωμεν τὴν ἀκάθεκτον ταύτην ῥοπήν καὶ τάσιν μας διότι τοιαύτη εἶναι ἢ ἰδίᾳ ἡμῶν φύσις, τοιοῦτος εἶναι ὁ ἀμετάβλητος καὶ ἀναγκαῖος νόμος τῆς ἡμετέρας ὑπάρξεως, ὁ νόμος τῆς ἔλξεως πρὸς τὸ κέντρον, πρὸς ὃ ῥέπομεν ὡς ἐξ ἀναποδράστου ἀνάγκης, πρὸς ὃ ἀκαταμαχῆτως ὠθούμεθα ὡς ὑπὸ τινος μυστηριώδους δυνάμεως, ἧς τινος μεγάλα ἀποτελέσματα γίνονται μάλιστα καταφανῆ κατὰ τὰς κρίσιμους στιγμὰς τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου· διότι, ὑποκύφαντες καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν, εἴτε Νέμεσιν θέλει νὰ τὴν ὀνομάσῃ τις, εἴτε Εἰμαρμένην, εἴτε φορὰν τῶν πραγμάτων, ἧτις ἀδυσωπῆτως ἀποφασίζει τύχας λαῶν καὶ ἐθνῶν ὀλοκλήρων, καὶ βία ἀποσπασθέντες ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ὀλομελείας, ὑπέστημεν τὴν σκληρὰν ἀνάγκην τοῦ νὰ ζῶμεν ἐπὶ τοσοῦτους αἰῶνας ὑπὸ τὸν ζυγὸν

τῆς ξενικῆς δεσποτείας, περιῦβριζόμενοι, καταδιωκόμενοι, καὶ μυριοτρόπως καταταυρανούμενοι.

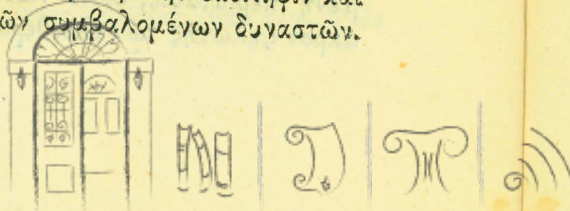
Ἀλλὰ, καὶ ἐν μέσῳ τῶν δεινῶν καὶ τῶν βασάνων καὶ ἐν αὐτῇ τῇ μακρᾷ ἡμῶν ὄρφανίᾳ καὶ ἐρημώσει, οὐδέποτε κατεβλήθη τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν φρόνημα, οὐδέποτε ὑπέστη τὴν ἐλαχίστην χαλάρωσιν, ἀπεναντίας μάλιστα κοχλάζον ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν ἀδιαλείπτως ἐξέπεμπεν ἠλεκτρικοὺς σπινθῆρας, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τῶν λεγομένων, ἀρκεῖ νὰ περιορισθῶμεν εἰς πρόσφατα παραδείγματα τῆς ἐνεστῶσης ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐξεβράγη, ὡς ἄλλος ὑφαίστιος κρατῆρ, προχέων λάβας ἀμαιομακέτου πυρός, ὁπότε τινὲς τῶν κατὰ καιρὸν ἀρμοστευσάντων, φαντασιοκοποῦντες, ἐναθρύνοντο ὅτι τὸ κατέσβεσαν ἐντὸς τῶν στέρνων τοῦ δεινοπαθοῦντος τούτου λαοῦ διὰ τῶν καταδρομῶν, τῶν φυλακίσεων, τῶν ἐξοριῶν τῶν μαστιγώσεων, τῶν ἀπαγχονίσεων, ἐν ἐνὶ δὲ λόγῳ διὰ τῶν πλέον τερατωδῶν καὶ ἀνηκούστων βιαιοπραγημάτων. Οἱ ἄθλιοι! οἵτινες ἐβουλεύσαντο ὅπως μιμηθῶσι τὴν παράνοιαν τοῦ Ξέρξου, μαστιγώσαντος ἄλλοτε καὶ ἀλύσει περιβαλόντος τὸν ῥοῦν τῶν ὑδάτων, ἀγνοοῦντες ὅτι οἱ ἀντιπράττοντες εἰς τοὺς φυσικοὺς καὶ ἠθικοὺς νόμους ἀντιπράττουσιν εἰς τὰς βουλὰς τῆς Προνοίας, καὶ οἱ ἀντιπράττοντες εἰς τὴν Πρόνοιαν, πόρρω ἀπέχοντες τοῦ νὰ τελεσφορήσωσιν, ἐξελέγχονται αὐτοὶ ἀφ' ἑαυτῶν γελοιῶδεις καὶ παράφρονες.

Ἐπάρχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀλήθειαι τοσοῦτον ἐναργεῖς καὶ αὐτόφωτοι ὥστε ὁ ἐπιχειρῶν τὴν ἀπόδειξιν των, ἀντὶ τοῦ διασαφίζειν καὶ ἐνισχύειν αὐτὰς τὰς ἐξασθενεῖ καὶ τὰς συγχέει. Εἰς τὴν κατηγορίαν δὲ ταύτην ἀναντιβῆρῆτος ἀνάγεται καὶ ἡ προκειμένη περίστασις, διότι λαὸς, οἷος ὁ ἐπτανήσιος, εἰς ἄχρον ζῆλωτῆς τῶν ἐλευθεριῶν του, ὅστις πνέει με-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

γάλα καὶ ὑψηλὰ φρονήματα, ὅστις ἀφοσιούμενος εἰς τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ ἰδέαν, παρίσταται ἔτοιμος, χάριν αὐτῆς, ἵνα ὑποστῇ πᾶσαν θυσίαν πάντα κίνδυνον, καὶ χρείας τυχούσης καὶ αὐτὸν τὸν μαρτυρικὸν θάνατον· λαὸς ὅστις ἀνενδότως καὶ ἐπιμόνως ἐπιδιώκει τὸν σκοπὸν τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ ἀποκαταστάσεως, ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ αὐτῆς μεθ' ἡρωϊκῆς ἀρετῆς καὶ φρονήσεως· λαὸς, ὅστις ἔχει συνειδήσιν ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἠθικῶν αὐτοῦ ἀναγκῶν, ὅστις προσδιορίζεται εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ ὁμοθύμως ὑπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐλλόγου ἀρχῆς, ὑπὸ ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ ζωοποιῦ πνεύματος· λαὸς, ὅστις ἀναδεικνύει, κατὰ πᾶσαν κρίσιμον περίστασιν, γνήσιον καὶ καθαρὸν τὸν προγονικὸν αὐτοῦ χαρακτήρα, ἐν μέσῳ παντοδαπῶν βασάνων καὶ πειρατηρίων, ἐν μέσῳ τοῦ πυρός καὶ τῆς μαχαίρας, ὅστις προτιμᾷ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ ἀποκατάστασιν ἀντὶ πάσης ὑλικῆς εὐημερίας καὶ ῥαστώνης, ἀντὶ πάντων τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν καὶ ἐντροφημάτων τὰ πάντα ἀπολακτίζων ὡς σκύβαλα· λαὸς, λέγομεν, τοιοῦτος, ἰδὲν εἶναι γεγονός ἐναργές καὶ αὐταπόδεικτον, ὅτι εἶναι ἀξίος καλλιτέρας τύχης; εἶναι ἄρα γε πιστευτὸν, εἶναι σύμφωνον μὲ τὸν ὀρθὸν λόγον, νὰ διαμένῃ ἐπὶ πλέον ἐν τοιαύτῃ οἰκτρᾷ καταστάσει ἀνυποστόλως παραβιαζομένων τῶν ὑπερτάτων νόμων τοῦ δικαίου καὶ τῆς λογικότητος; καὶ διατί; ἐπὶ τίνι προφάσει καὶ προσχήματι; πρὸς ἐκπλήρωσιν δῆθεν κενῶν τιμῶν καὶ ξηρῶν διπλωματικῶν τύπων, πρὸς συντήρησιν ἀσυνθέτου τινός συνθήκης, ἥτις, μεταβληθέντων ἤδη τῶν καιρῶν καὶ τῶν πραγμάτων, ἐξελέγχεται ὁσημέραι ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀνούσιος, ὀπισθοδρομικὴ, ἀσκοπος οὐχ' ἦττον ἢ ἐπιβλαβὴς καὶ ἀσύμφωρος εἰς τὴν ἠθικὴν υπόληψιν καὶ ἀξιοπρέπειαν καὶ αὐτῶν τῶν συμβαλομένων δυναστῶν.

Εἶναι ἄρα γε δυνατόν καὶ αὐτὸς ὁ σκεπτικώτερος νοῦς ἵνα μὴ ὁμολογήσῃ ὅτι μέλλει νὰ ᾔῃ δάκτυλος Θεοῦ, οὗ τινος ἡ δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται, ὅστις τὸν λαὸν τοῦτον, καίτοι σμικρὸν καὶ περιορισμένον, καίτοι ἀσθενῆ καὶ ἀμήχανον, τὸν κατευθύνει ὁμως καὶ τὸν ἐνισχύει, ὅπως ἀντιπαλαίῃ κατὰ γιγάντων ἐπιδιώκων μετὰ θάρρους καὶ αὐταπαρνήσεως τὸν ὑψηλὸν καὶ ἅγιον σκοπὸν του; Καὶ ἐὰν ἐπὶ τέλους ὑπάρχῃ νόμος ἀπόλυτος καὶ αἰδῖος, καθ' ὃν ὀφείλει, ἢ μὲν ἀρετὴ ν' ἀνταμείβεται, ἢ δὲ κακία νὰ τιμωρῆται, δὲν ἔπεται ἐντεῦθεν, ὡς μαθηματικὸν πόρισμα, ὅτι εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ μὴ στεφθῶσιν ἐπιτυχῶς οἱ πολύμοχοι ἀγῶνες αὐτοῦ διαδραματίζοντος πράξιν τοσοῦτον ἡρωϊκὴν καὶ ἐνάρετον, πράξιν ἀξίαν τῆς κοινῆς συμπαθείας καὶ τοῦ θαυμασμοῦ ἀπάσης τῆς ἀνθρωπότητος, πράξιν ἐν ἐνὶ λόγῳ ἱκανὴν ἵνα ἐπιδαφιλεύσῃ σπουδαίαν ὕλην εἰς νέαν ἐθνικὴν ἐποποιίαν, ζῶσαν καὶ πραγματικὴν, ἐφάμιλλον τῆς ἀρχαίας ἐκείνης ὀμηρικῆς;

Σὺ ὅθεν ἐντιμε Κύριε ὅστις, διὰ τῶν φιλολογικῶν σου θεωριῶν καὶ γνώσεων, ἀνελίξας τὰ ὀμηρικὰ ἔπη, μετωχέτευσας τὸ πνεῦμα καὶ τὴν κατάστασιν τῶν χρόνων ἐκείνων εἰς τοὺς ὁμογενεῖς σου, ἴθι καὶ νῦν, διὰ τῆς πρακτικῆς σου ἰκανότητος καὶ ἐμπειρίας, ἐγκύψας εἰς τὸ πνεῦμα τῆς σήμερον ἐν τῇ Ἑπτανήσῳ διαδραματιζομένης ὑψηλῆς ἐπικο-τραγικῆς πράξεως, διερμήνευσον αὐτὴν πιστῶς καὶ ἀπροκαταλήπτως εἰς τὴν κυβέρνησιν σου. Παράστησον αὐτῇ, ὅτι αἱ ἐνταῦθα συγκρουόμεναι δύο μεγάλαι ἰδέαι εἶναι ἡ τοῦ ἐθνισμοῦ καὶ ἡ τοῦ ξενισμοῦ. ἢ μὲν, ζητούσα ὀπως διεκδικήσῃ ἐντόνως καὶ μετὰ καρτερίας τὰ ἀγραπτα καὶ ἀσφαλῆ νόμιμά της ἄτινα, κατὰ τὸν Σοφοκλέα,

«Οὐτὶνι νῦν γε κάθ' ἄλλ' ἀείποτε
Ζῆ ταῦτα, κούδεις οἶδεν, ἐξ ἔτου φάνη.»

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἢ δὲ, ποικιλλοτρόπως ἀντενεργοῦσα, καὶ ἀποπειρωμέ-
νη διὰ παντὸς μέσου ὅπως παρεμβάλλη παντοειδῆ
προσκόμματα εἰς τὴν ἐνέργειαν ἐκείνης καὶ ματαιώσῃ
τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν τῆς· ἢ μὲν ἀφελῶς καὶ
ἀπ' εὐθείας προτάττουσα εἰς ἰδίαν αὐτῆς ἀμυναν τὰς
αἰωνίους ἀρχὰς τοῦ δικαίου, τοῦ ἀληθοῦς καὶ τοῦ
πρέποντος· ἢ δὲ, ἐν σκότει τὰ φαῦλα ἐργαζομένη,
καὶ περικαλύπτουσα τὴν ἀσχημοσύνην τῆς ὑπὸ τὸν
πέπλον τῆς σοφιστείας καὶ τῆς φαινομενικῆς νομι-
μότητος· ἢ μὲν τέλος, ὡς ζωηφόρος ἄγγελος, εὐαγ-
γελιζομένη εἰς τὸν λαὸν τοῦτον τὴν ἐκ νεκρῶν πο-
λιτικὴν αὐτοῦ ἀνάστασιν καὶ παλιγγενεσίαν, ἢ δὲ, ὡς
ζωφώδης καὶ ὑποχθόνιος δαίμων, περιφρουροῦσα
αὐτὸν δι' ἀγρύπνου ὄμματος, ὅπως μηδέποτε ἐξε-
γερθῇ ἐκ τοῦ τάφου τῆς σιγῆς καὶ τῆς ἀπονεκρώσεως

Ἴδου ἢ ἐν τῇ ἐπτανησιακῇ ταύτῃ σκηνῇ ἀληθῶς δια-
δραματιζομένη σύγκρουσις τῶν δύο ἀντιμαχομένων
ιδεῶν, τοῦ ἐθνισμοῦ καὶ τοῦ ξενισμοῦ, ἣν ὀφείλεις νὰ
ἐκθέσῃς ἀκριβῶς, διὰ τοῦ φιλοσοφικοῦ Σου καλάμου,
ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου σου, ἵνα μὴ εἰς τὸ ἐξῆς ἐξα-
πατάται ἐκλαμβάνων τὴν φοβερὰν ταύτην καὶ πελώ-
ριον σύγκρουσιν ὡς ἀπλὴν βατραχομουομαχίαν
μεταξὺ Βουλῆς καὶ Γερουσίας. Ἴδου ἢ οὐλομένη ἔρις,
ἣτις διαρκέσει ἐμμόνως, ὡς ἢ μεταξὺ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ
τοῦ κακοῦ ἐνδελεχῆς ἀντίθεσις, ὡς ἢ μεταξὺ Θεοῦ
καὶ Ἐωσφόρου ἀτελεύτητος ἔχθρα, ἐνόσω ἢ ἰδέα τοῦ
ξενισμοῦ ἐπιμένει κωφεύουσα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δι-
καιοσύνης καὶ τῆς ἀληθείας, ἐνόσω δὲν λαμβάνει
τὴν γενναίαν ὀριστικὴν ἀπόφασιν ἐπανορθοῦσα τὰ
λάθη καὶ τὰς παρεκτροπὰς τῆς, ἀποσυρθῆ οἰκειοθε-
λῶς ἐκ τοῦ σταδίου τῆς πάλης, ἀφίνουσα ἑλευθε-
ρον καὶ ἀνεπιρρέαστον τὸν ἐπτανησιτκὸν λαόν, ὅπως
βαδίσῃ ἀπροσκόπτως τὴν πορείαν ἣν διέγραψεν αὐτῷ

ἢ Πρόνοια, ὅπως φθάσῃ εἰς τὸ ἐπιποθούμενον τέρμα,
συναπτόμενος εἰς ἐν μετὰ τῶν ἀδελφῶν του ἑλευθέρων
Ἑλλήνων, μεθ' ὧν ἀναποσπάστως συνδέεται, διὰ τῆς
θρησκείας, διὰ τῆς αὐτῆς γλώσσης, διὰ τῶν αὐτῶν
παθημάτων, διὰ τῶν αὐτῶν ἐλπίδων διὰ τοῦ αὐτοῦ
μέλλοντος. Ἴδου ἐν περιλήψει καὶ ὀριστικῶς τὸ μόνον
μέσον τῆς εἰλικρινοῦς συνδιαλλαγῆς καὶ συμφιλίωσεως
τῶν δύο φυλῶν, τῆς Ἑλληνικῆς, λέγω, καὶ τῆς Ἀγγλι-
κῆς, ἵνα ὄντως μετ' ἀμοιβαίας εὐνοίας καὶ σεβασμοῦ
συνεργάζωνται πρὸς τὸν μεγαλεπήβολον ἐκείνον σκοπὸν
τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ, πρὸς ὃν ἑκατέρω προῦρισται.

Εἰς Σὲ λοιπὸν, ἐντιμε Κύριε, ἐναπόκειται ἤδη,
καθὸ ἀνήκοντα οὐχὶ μόνον καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν
τόπον τῶν γενεθλίων Σου. ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κλασι-
κὴν ταύτην γῆν, ἣτις Σὲ ἐθήλασε καὶ Σὲ ἀνέθρεψε
διὰ τοῦ γάλακτος τῆς ἀρχαίας αὐτῆς παιδείας καὶ
μαθήσεως, εἰς Σὲ ἐναπόκειται ἤδη τὸ ἱερὸν καθήκον
ὅπως ὑποστηρίξῃς ἐντόνως ἐνώπιον τῆς κυβερνήσεώς
Σου τὰς ἐλλόγους καὶ δικαίας ἀπαιτήσεις τῆς πνευ-
ματικῆς Σου ταύτης πατρίδος, ἣς τὴν γενναίαν ὑπε-
ράσπισιν ἀναδεχόμενος, οὐ μόνον τὴν ἀποστολήν Σου
ἐκπληρώσεις ἀξιοπρεπῶς καὶ ἐντίμως, διαφωτίζων
τὴν κυβέρνησιν Σου ἐπὶ τῶν καλῶς νοουμένων αὐτῆς
συμπερόντων, ἀλλὰ καὶ τὸν τῆς ἀχραιφνοῦς εὐγνω-
μοσύνης ὀφειλόμενον φόρον ἀπολαύσεις παρὰ τῶν ἀ-
πογόνων τοῦ Ὀμήρου καὶ τοῦ Πλάτωνος, πρὸς ἀντα-
μοιβὴν τῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθοεργῶν ἀγώνων σου, δια-
μνημονευόμενος ἐν ταῖς δέλτοις τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱ-
στορίας διὰ τοῦ ἐπιζήλου καὶ περισπουδάστου ὀνόμα-
τος Εὐεργέτου τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν τούτοις διαμένω μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβα-
σμοῦ καὶ ἐξειδιασμένης ὑπολήψεως.

Θεόδωρος Καρούσος.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΠΟΔΗΜΟΥΝΤΩΝ ΕΠΤΑΝΗΣΙΩΝ

ΔΟΘΕΝ ΤΩΙ Κ. ΓΛΑΔΣΤΩΝΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞ
ΑΘΗΝΩΝ ΔΙΑΒΑΣΙΝ ΤΟΥ.

Ἐξοχώτατε!

Οἱ ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντες Ἐπτανήσιοι πολῖται τῆς μιᾶς καὶ ἀδιαιρέτου ἑπτανήσου, πιστεύουσιν ὅτι ἤθελον παραγνωρίσει ἀφ' ἐνός μὲν τὸ πρὸς τὴν πατρίδα ἱερὸν αὐτῶν καθήκον, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν πρὸς τὴν ἐξοχότητα Σου εὐγνωμοσύνην των διὰ τὸν ἐκάστοτε ἐκδηλωθέντα φιλελληνισμόν Σου, ἂν δὲν παρουσιάζοντο ἤδη ἐνώπιον σου, ὅπως μετὰ σεβασμοῦ ἑκάτερα τὰ καθήκοντα ταῦτα πληρώσωσιν.

Ὅταν ἡ ἀνθρώπιнос φύσις ὑπὸ τὴν δουλείαν καὶ τὸν ἐξανδραποδισμόν ἔκυπτε καὶ ἐπ' αὐτὰ τὰ ἐδάφη ἔνθα ἡ τῆς μεγάλης Βρετανίας σημαία ἐκυμάτιζεν, ἡ θεία Πρόνοια δὲν ἔμεινεν ἀργὸς ἐνώπιον τοῦ τοιούτου πικροῦ θεάματος, ἀλλὰ νυχθημερόν τὴν καρδίαν τῶν μεγάλων τῆς Ἀγγλίας φιλανθρώπων ἀνδρῶν ἐβασάνιζεν Ὁ ἀγὼν αὐτῶν ἦν ἀγὼν ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπισμοῦ καὶ τῆς προόδου, ἡ δάφνη λοιπὸν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

προώρισται διὰ τοὺς εὐαγγελικοὺς τούτους ἀνδρας, ὅθεν ἐνώπιον τοῦ Πλάστου, παρουσιάσθησαν φέροντες τὰς ἀλύσεις ἑκατομμυρίων λαῶν.—Τὰ κρατοῦτα ἔθνη πλειστάκις τὴν ἰδίαν ἀτομικότητα παραγκωνίζοντα ἡσθηνται ὅτι τὸ κράτος αὐτῶν ἔλκουσι ἐξ ἀνωτέρου τινὸς κράτους πρὸς ὃ εἶναι δοσίλογα, τούτου ἕνεκεν ἀναμιμνισκόμενα τῶν ἰδίων αὐτῶν καθήκοντων καὶ δικαίως φερόμενα ἰσοζυγίζουσι τὴν πλάστιγγα τῆς δικαιοσύνης, ἔνθεν μὲν τὰ ἀλλότρια δίκαια, ἔνθεν δὲ τὴν ἰδίαν συνείδησιν ἱκανοποιοῦντα. Οὕτως ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Βρ. Μ. ἐμνήσθη ἤδη ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ὄντα ἐνδόξου καταγωγῆς, εἰς μεγίστην δὲ κοινωνικὴν ἀνωμαλίαν περιπεσόντα, καίπερ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Προστασίας αὐτῆς διατελοῦντα. Ἐνορῶσα δὲ ἐν τῇ Ἐπτανησιακῇ πολιτείᾳ τὴν οἰκτροτέραν πολιτικὴν, διακόσμησιν ἐπιζητεῖ τὴν βελτίωσιν· ἔδοξε δὲ αὐτῇ πρὸς ἐπίτευξιν ταύτης νὰ ἐκλέξῃ ἀνδρα, ὃς κεκτημένα δικαίωματα ἤδη φέρει ὑπολήψεως καὶ σεβασμοῦ παρὰ πάντων, καὶ δὴ τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν μεγαλεπήβολον δὲ ταύτην ἀποστολὴν ἐκλήθη ἡ Ἐξοχότης Σου.

Ἐντιμὴ συνταγματικῇ πολιτείᾳ ὁσάκις ὁ μηχανισμὸς καὶ ἡ ἀρμονία διαβρῆγγυνται, ὡς ἀποτέλεσμα ἔχουσαν τὴν σύγχυσιν, καὶ τὸ αὐθαίτερον τῶν ἐξουσιῶν, ἡ δὲ δράσις καὶ ἀντίδρασις φέρει τὴν ἀποσύνθεσιν τὴν τοιαύτην ἐν τῇ Ἰονίῳ πολιτείᾳ κατάστασιν ἔγνωσεν ἤδη ἡ προστατικὴ δύναμις, ἡ δέσποινα αὕτη τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, καὶ ἐπισήμως ἀπεφῆνατο ὅτι τὰ καθεστῶτα χρῆζουσι συνδιαλλαγῆς. Πρὸ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐξελέξατο τὸν Νεστωράτης, τὸν ὁποῖον ἤδη ἐνώπιον ἡμῶν ἔχομεν.

Ἡ Ἐπτανήσος, καὶ τὰ ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντα αὐτῆς τέκνα ἐναπέθεντο εἰς τὴν Ἐξοχότητά Σου τὰς

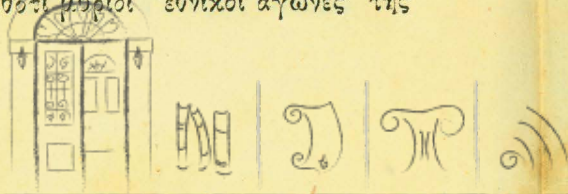
ἐλπίδας ἀληθοῦς καὶ πραγματικῆς ἀναγεννήσεως τοῦ κακοδαίμονος ταύτου λαοῦ, καίτοι τὰ στενὰ καὶ διαγεγραμμένα ὅρια τῆς ἀνατεθείσης εἰς τὴν Ἐξοχότητά Σου ὑψηλῆς ἐντολῆς πρὸς στιγμὴν ἀναχαιτίζουσι τὴν γιγαντώδη ἀνάβρωσιν τοῦ νοσοῦντος.—Ἐξοχώτατε!—Ἐπισκεφθεὶς τὸ νοσοῦν πολιτικὸν τῆς Ἐπτανήσου σῶμα ἢ ἀληθῆς διάγνωσις τοῦ νοσήματος ἀναμφιρρήστως ἐγένετο, ὁ νοσῶν οὐδόλως πάσχει ἐξωτερικὰ ἢ ἐπιδερμικὰ νοσήματα, τὸ πάθος αὐτοῦ εἶναι ἐσωτάτον, εἶναι τῆς καρδίας, εἶναι νοσταλγία ἢ πάσχει ὁ ἀκουσίως ἀποκεχωρισμένος τῆς φίλης πατρίδος, πάθημα ὅπερ ὁ ἀήρ, ὁ οὐρανός, τὰ ὄρη αὐτῆς δύνανται μόνον νὰ θεραπεύσωσι.—Ἐπιτραπήτω λοιπὸν αὐτῷ νὰ ἐξασκήσῃ τὸ ἔμφυτον δικαίωμα ἐκεῖνο ὅπερ τὸ φυσικὸν Δίκαιον, καὶ τὸ ὀρμέμφυτον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τῷ ἐπιτρέπουσι, καὶ μάλιστα τῷ ἐπιβάλλουσι. Ἄλλα εἰδικὰ φάρμακα, καίτοι τὰ τεχνικώτερα, εἰς οὐδὲν ἄλλο συντελέσουσιν, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ παρατείνωσιν τὴν ἀγωνίαν καὶ τοὺς στεναγμούς του.

Γοιᾶται εἰσὶν αἱ εὐχαὶ τῆς στεναζούσης ἐκείνης πολιτείας, καὶ τῶν ἐνταῦθα παρεπιδημούντων μελῶν αὐτῆς, ἅτινα ἐν τῷ κέντρῳ τούτῳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ προσέτρεξαν, ὅπως ἀφ' ἐνὸς θηλάσωσι τὸ τῶν ἐπιστημῶν γάλα, ἀφ' ἐτέρου δὲ γευθῶσι τὰ ἀγαθὰ πατρικῆς κυβερνήσεως. Στερούμενοι τῆς εὐφιλῆτου γῆς τῆς γεννήσεώς των προσῆλθον ἐνταῦθα, ἐπαναλαμβάνομεν, ὅπως γευθῶσι τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐκεῖσε στεροῦνται.—Ἐξοχώτατε! Τὰς εὐχὰς ταύτας ἄς ἐκρίναμεν καθήκον ἡμῶν νὰ σοὶ καθυποβάλωμεν, οὐδόλως πειρώμεθα διὰ μακρῶν ὡς γνήσια τέχνα τῆς ὅλης Ἐπτανήσου νὰ καταδείξωμεν (διὰ τὸν φόβον δῆθεν μὴ ὡς αὐτοκλήτοι ἀντιπρόσωποι ἔθνικῆς ἐκπροσωπήσεως ἀποκαλεσθῶμεν), καθότι μῆριον ἔθνικοι ἀγῶνες τῆς

Ἐπτανήσου τὸ γνήσιον τῶν τοιούτων εὐχῶν ἐκδηλοῦντες, καὶ ἢ ἐν Ἐπτανήσῳ ἐπίσκεψίς Σου ἀπαλλάσσουσιν ἡμᾶς, πεποιθήμεν, ὡς ἀδήποτε κατηγορίας αὐτοκλήτου καὶ ἀυθερέτου ἐκπροσωπήσεως.

Ἀρκοῦμενοι εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα, ὧν τὴν ἀποδοχὴν ἢ ἀγαθοθυμίαν Σου ἐγγυᾶται ἡμῖν, πεποιθήμεν ὅτι ἢ Ἐξοχότης Σου ἐπανακάμπουσα εἰς τὰ εὐδαιμονοῦντα πάτρια ἐδάφη, ὡς διερμηνεὺς ἱερῶν παρακλήσεων μεταβιβάσει ὡς μόνον ἀληθεῖς εὐχὰς μιᾶς πολυπασχούσης κοινωνίας, τὸ δὲ Δίκαιον, τὸ Κράτος, καὶ ἡ Δόξα, κολακεύουσιν ἡμᾶς ὅτι ἢ ἀτυχῆς πολιτεία αὕτη, ἣς ἀποτελοῦμεν μέλη, ἐπιτεύξεται τὴν ὀλοσχερῆ τῶν εὐχῶν τῆς πλήρωσιν.

Θθ. Σ. Πυλαρινός.—Δ. Σ. Σιγοῦρος.—Δ. Γ. Πήλληκας.—
 Εὐ. Α. Ζαβερδηνός.—Κ. Σ. Μαρᾶρης.—Α. Β. Βερούκιος.—Γ. Θ. Στεφανίστης.—Γ. Βέρσης.—Ι. Ι. Κρητικός.—Σ. Μάτεσης.—
 Π. Σ. Περισιτιάρης.—Σ. Κ. Ζίρης.—Π. Γ. Βογδάρος.—Π. Ροδόσταμος.—Δ. Κατραμῆς.—Α. Ἀρσέρης.—Σ. Σ. Κασταῆτης.—
 Σ. Σκλάβος.—Φιλ. Δεσιώρτης.—Στεφ. Γιορλάνος.—Γρ. Δευταίραϊος.—Ι. Ἀγγελος.—Γ. Βρυώνης.—Γ. Βεργωτής.—
 Π. Λουκέρης.—Δ. Ν. Δαλλαπόρτας.—Ι. Νομικός.—Ι. Τιμολέων.—Α. Μελισσινός.—Γ. Σταμίρης.—Γ. Π. Κάγκας Τ.—
 Βελλιανίτης.—Π. Δαμηλᾶς.—Δ. Ἀρτίοχος.—Θ. Δραγῶνας.—
 Π. Ἀρτίπας.—Σ. Γκερτιλίρης.—Γ. Ξέρος.—Π. Γιαρρουλάτος.—Γ. Ἀρτίπας.—Α. Ζακυθινός.—Γ. Τ. Ἀλφοστάτος.—
 Π. Σκληβαρίτης.—Α. Μαρῶσος.—Α. Καλογορόπουλος.—
 Θ. Γούζαρης.—Π. Βῶρος.—Η. Τ. Χαριτάτος.—Δ. Ἱερὸς Μελέτης.—
 Παῦλος Λάμπρος.—Δ. Ν. Τσόκος.—Δ. Δ. Καταβάτης.—
 Ἰοῦλ. Γαλβάρης.—Ἰωάν. Βερέττας.—Γ. Βερέττας.—
 Ι. Βλάχος.—Γ. Καρέλλης.—Χ. Μεσσάρης.—Π. Μπόρ.—
 Α. Πασχάλης.—Στ. Φραγκικός.—Α. Τράγκακας.—

Εμ. Γαβριήλ.—Στ. Βουκαδόρος.—Α. Αγεμογιάννης.—Ιάκ.
Καμπύσης.—Ε. Προκόπης.—Αν Μαχρής.—Ι. Καραβίας.
—Δ. Βαμβακᾶς.—Ν. Διβάρης.—Γ. Φλωριάς.—Ι. Χωρα-
γᾶς.—Σ. Ραμανδᾶς.—Σ. Πιλλῶτος.—Ι. Ματσῶρος.—Π.
Π. Κτενάς.—Γε. Ἐμ. Καλούτσος.—Σ. Πετσάλλης.—Α.
Μαρχεσίτης.—Δ. Μαρίτος.—Ι. Καβελλάρης.—Σπρ. Πήλ-
ληας.—Δ. Λαδάς.

ΤΕΛΟΣ.

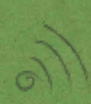
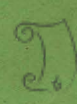
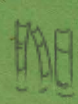

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΙΜΑΤΑΙ.

Διὰ μὲν τοὺς συνδρομητὰς πέννια 18

Διὰ δὲ τοὺς μὴ 21

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ